

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΑ'

Πέμπτη 15 Νοεμβρίου 2007

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 1462
2. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ. Χρ. Μαργκογιαννάκη, Σπ. Λιβανού και Γ. Καρατζαφέρη, σελ. 1412, 1417
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 2ο Δημοτικό Σχολείο Σελινίων Σαλαμίνας, το Δημοτικό Σχολείο Λαμίας, το Γυμνάσιο Άνδρου, το Γενικό Λύκειο Φαναρίου Καρδίτσας και το 12ο Γυμνάσιο Πάτρας, σελ. 1419, 1424, 1430, 1436, 1439

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 1407
2. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 16 Νοεμβρίου 2007, σελ. 1408
3. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:
 - α) Προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με τον αγωγό πετρελαίου Μπουργκάζ-Αλεξανδρούπολης, σελ. 1409
 - β) Προς τον Υπουργό Εσωτερικών:
 - i. σχετικά με καταγγελίες για καταπάτηση των στοιχειωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων των μεταναστών από τις Αστυνομικές και Λιμενικές αρχές, σελ. 1410
 - ii. σχετικά με την προαιρετική αναγραφή του θρησκευματος στις ταυτότητες κ.λπ., σελ. 1411
 - iii. σχετικά με την επίθεση εμπόρων ναρκωτικών σε αστυνομικούς στην Κρήτη κ.λπ., σελ. 1412
 - γ) Προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λειτουργία του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Ηρακλείου κ.λπ., σελ. 1414
 - δ) Προς τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με την απόλυση εργαζομένου από τη Δημοτική Επιχείρηση Ανάπτυξης του Δήμου Αγίου Παύλου Θεσσαλονίκης, σελ. 1415
 - ε) Προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την επιλογή στελεχών της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης κ.λπ., σελ. 1417

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Οικονομική Διαχείριση της Βουλής:
 - α. Συζήτηση και έγκριση του Απολογισμού Δαπανών της Βουλής οικονομικού έτους 2006, σελ. 1420, 1440
 - β. Συζήτηση και ψήφιση του σχεδίου Προϋπολογισμού Δαπανών της Βουλής οικονομικού έτους 2008, σελ. 1420, 1451
2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της δι' ανταλλαγής ρηματικών διακοινώσεων Συμφωνίας Τροποποίησης της Προξενικής Σύμβασης μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδας και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 22 Μαΐου 1972», σελ. 1422

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.,	σελ. 1412
ΒΕΡΕΛΗΣ Χ.,	σελ. 1409
ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ Σ.,	σελ. 1416, 1417
ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ Σ.,	σελ. 1416
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β.,	σελ. 1414
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α.,	σελ. 1418
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Γ.,	σελ. 1414, 1415
ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α.,	σελ. 1417, 1418
ΠΛΕΥΡΗΣ Α.,	σελ. 1413
ΦΩΛΙΑΣ Χ.,	σελ. 1409
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ.,	σελ. 1410
ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ Π.,	σελ. 1410, 1411, 1411, 1412, 1413

Β. Επί του Απολογισμού και του Προϋπολογισμού Δαπανών της Βουλής:

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 1434
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ.,	σελ. 1420, 1422
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ.,	σελ. 1426
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι.,	σελ. 1425
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ.,	σελ. 1429
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α.,	σελ. 1439
ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ Α.,	σελ. 1424
ΛΙΒΑΝΟΣ Σ.,	σελ. 1430
ΜΠΕΝΑΚΗ-ΦΑΡΟΥΔΑ Α.,	σελ. 1428
ΜΠΟΥΓΑΣ Ι.,	σελ. 1435
ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α.,	σελ. 1439
ΠΑΥΛΙΔΗΣ Α.,	σελ. 1432, 1433, 1434
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 1431, 1432
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ.,	σελ. 1436
ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Ν.,	σελ. 1420

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΑ'

Πέμπτη 15 Νοεμβρίου 2007

Αθήνα, σήμερα στις 15 Νοεμβρίου 2007, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.28' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΕΛΣΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Βασίλειο Κεγκέρογλου, Βουλευτή Ηρακλείου, τα ακόλουθα:

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Ταχυδρομικών ζητεί τη λήψη μέτρων για τη διασφάλιση της ταχυδρομικής εξυπηρέτησης των πολιτών και την αναβάθμιση του ρόλου των ΕΛ.ΤΑ..

2) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η σήμανση των μεταλλαγμένων ουσιών, στις συσκευασίες των πρώτων υλών αρτοποιίας και ζαχαροπλαστικής.

3) Η Βουλευτής Εύβοιας κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ – ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Περιφερειακό Τμήμα Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας του Οικονομικού Επιμελητηρίου Ελλάδας ζητεί την ένταξη σε χρηματοδοτικό πρόγραμμα των λογιστικών – φοροτεχνικών γραφείων που λειτουργούν στους πυρόπληκτους Νομούς Πελοποννήσου και Ανατολικής Στερεάς Ελλάδος.

4) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ανδρίτσαινας Νομού Ηλείας ζητεί τη βελτίωση και διάνοιξη της εθνικής οδού Ανδρίτσαινας – Μεγαλόπολης.

5) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Δήμοι Ζαχάρως, Ανδρίτσαινας, Αλιφείρας Νομού Ηλείας ζητούν τη χρηματοδότηση του έργου της κατασκευής του δρόμου Ανδρίτσαινας – Ζαχάρως.

6) Οι Βουλευτές Τρικάλων και Λαρίσης κύριοι ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ και ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ αντίστοιχα, κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ενωτική Ομοσπονδία Αγροτικών

Συλλόγων Καρδίτσας ζητεί τη λήψη μέτρων οικονομικής στήριξης των κτηνοτρόφων του Νομού Καρδίτσας.

7) Οι Βουλευτές Λέσβου κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και Α' Πειραιώς κ. ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Κοινότητα Σικίνου ζητεί την ολοκλήρωση της κατασκευής του έργου επέκτασης του δρόμου από το Ελικοδρόμιο προς τον Άγιο Γεώργιο Σικίνου.

8) Οι Βουλευτές Ευβοίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ και Α' Αθηνών κ. ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Πολιτιστικοί Σύλλογοι και Σύλλογοι Γονέων Σχολείων Χαλκίδας Ευβοίας ζητούν την κατασκευή έργων υποδομής στην ευρύτερη περιοχή της Χαλκίδας Ευβοίας.

9) Οι Βουλευτές Α' Πειραιώς κ. ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ και Ευβοίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Κοινότητα Αντικυθήρων ζητεί την άμεση δρομολόγηση πλοίου για την εξυπηρέτηση των κατοίκων των Αντικυθήρων.

10) Οι Βουλευτές Αχαΐας και Ευβοίας κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ αντίστοιχα, κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Εργατούπαλληλικό Κέντρο Ζακύνθου καταγγέλλει τη δικαστική δίωξη τριών συνδικαλιστών.

11) Οι Βουλευτές Λέσβου και Ευβοίας κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ αντίστοιχα, κατέθεσαν αναφορά με την οποία τα Σωματεία Συνταξιούχων Ν.Α.Τ. Χίου ζητούν την ικανοποίηση ασφαλιστικών και οικονομικών αιτημάτων των μελών τους.

12) Οι Βουλευτές Αχαΐας και Κερκύρας κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ και ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ αντίστοιχα, κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι εργαζόμενοι του Νοσοκομείου Κρεστένων Ηλείας ζητούν τη συνέχιση της λειτουργίας του νοσοκομείου και την αναβάθμιση του.

13) Οι Βουλευτές Ευβοίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ και Β' Αθηνών κ. ΕΥΑ ΜΕΛΑ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων 21ου Δημοτικού Σχολείου Χαλκίδας ζητεί την άμεση απομάκρυνση κεραίας κινητής τηλεφωνίας, η οποία είναι εγκαταστημένη πλησίον του σχολείου.

14) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αιγίου Αχαΐας ζητεί την εκτέλεση των αναγκαίων εγγειοβελτιωτικών έργων στις πυρόπληκτες περιοχές του.

15) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εταιρεία Ελλήνων Σκηνοθετών ζητεί την εφαρμογή του νόμου, σε σχέση με τις επενδύσεις των τηλεοπτικών καναλιών στην κινηματογραφική παραγωγή.

16) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Εκπαιδευτικών Μουσικής Αγωγής Δημόσιας Εκπαίδευσης Θεσσαλίας ζητεί το διορισμό διευθυντή και υποδιευθυντή στο Μουσικό Σχολείο του Βόλου.

17) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Ιωαννίνων και φορείς του νομού ζητούν την κατασκευή δρόμου για την επικοινωνία του Ζαγορίου και της ευρύτερης περιοχής, με την Εγνατία Οδό.

18) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Δελβινακίου Νομού Ιωαννίνων ζητεί την ανάδειξη των αρχαιοτήτων που αποκαλύφθηκαν στο Τ.Δ. Κτισμάτων του Δήμου Δελβινακίου Ιωαννίνων.

19) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Ταχυδρομικών ζητεί τη λήψη μέτρων για τη διασφάλιση της ταχυδρομικής εξυπηρέτησης των πολιτών και την αναβάθμιση του ρόλου των ΕΛ.ΤΑ..)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 16 Νοεμβρίου 2007:

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (άρθρα 129 παράγραφοι 2 και 3, 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 193/13-11-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σίμου Κεδίκογλου προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με το έργο παράκαμψης Λουτρών Αιδηψού κ.λπ.

2. Η με αριθμό 189/13-11-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Χρήστου Χάιδου προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τα προβλήματα των επιχειρήσεων που καταβάλουν πνευματικά δικαιώμα-

τα για χρήση μουσικής κ.λπ..

3. Η με αριθμό 201/13-11-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Μωραΐτη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη λήψη μέτρων προστασίας του Αμβρακικού Κόλπου κ.λπ..

4. Η με αριθμό 188/15/13-11-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ιωάννη Δραγασάκη προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με τη ρύπανση του Ασωπού ποταμού και τη λήψη μέτρων προστασίας των κατοίκων κ.λπ..

(Θα απαντήσει ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων)

5. Η με αριθμό 187/14/13-11-2007 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεωργίου Καρατζαφέρη προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με τις θέσεις της Κυβέρνησης στο θέμα των Σκοπίων.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δευτέρου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 192/13-11-2007 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παρασκευής Χριστοφιλοπούλου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με τη λήψη μέτρων κατά της εγκληματικότητας στην περιοχή Αυλίζα Αχαρνών κ.λπ..

2. Η με αριθμό 202/13-11-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς τους Υπουργούς Δικαιοσύνης και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τις δίκες αγροτών στην Αιγιάλεια κ.λπ..

3. Η με αριθμό 197/13-11-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Περικλή Κοροβέση προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την ίδρυση ηλεκτροπαραγωγικών μονάδων με καύσιμο ύλη λιθάνθρακα κ.λπ..

4. Η με αριθμό 191/13-11-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη μείωση της φορολογίας στα καινούργια Ι.Χ. αυτοκίνητα κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 176 /12-11-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Χρίστου Βερελή προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με τον αγωγό πετρελαίου Μπουργκάς- Αλεξανδρούπολης.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Βερελή σε περίληψη έχει ως εξής: «Έχουν γίνει επανειλημμένες τελετές για το θέμα της επίτευξης συμφωνιών προκειμένου να κατασκευαστεί και να λειτουργήσει ο αγωγός μεταφοράς αργού πετρελαίου από το Μπουργκάς της Βουλγαρίας στην Αλεξανδρούπολη.

Ο Ρώσος Πρόεδρος κ. Πούτιν στην τελευταία επίσκεψή του στη χώρα μας, ανάμεσα σε άλλα ζητήματα, αναφέρθηκε και στο θέμα του αγωγού, ενώ παράλληλα έγινε προσπάθεια να υπάρξει δέσμευση της χώρας μας για απολήψεις ρωσικού φυσικού αερίου σε μεγάλο βάθος χρόνου. Μετά παρέλευση ικανού χρονικού διαστήματος και επειδή πέραν των δηλώσεων και των τελετών δεν υπάρχει συγκεκριμένη εξέλιξη στο θέμα, ούτε βεβαίως έναρξη κατασκευής των αναγκαίων έργων, ερωτάται ο κύριος Υπουργός εάν υπάρχει συγκεκριμένη ημερομηνία έναρξης υλοποίησης της συμφωνίας που έχει παρουσιαστεί και εάν προβλέπεται συγκεκριμένος χρόνος έναρξης κατασκευής, των έργων υποδομής».

Ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Χρήστος Φώλιας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε, και ευχαριστώ και το συνάδελφο κ. Βερελή για την επίκαιρη ερώτηση η οποία αν τη συζητούσαμε αύριο θα ήταν πιο επίκαιρη. Παρ' όλα αυτά, είναι επίκαιρη και σήμερα. Το λέω αυτό διότι πριν από δεκατέσσερα χρόνια συλλάβαμε την ιδέα, αυτό το όραμα του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη. Μετά από δεκατέσσερα χρόνια, το Μάρτιο του 2007, υπεγράφη επιτέλους αυτή η διακρατική σύμβαση χάρη κυρίως στην προσήλωση, την επιμονή, την εργατικότητα και το όραμα του προκατόχου μου και νυν Προέδρου της Βουλής κ. Δημήτρη Σιούφα.

Η σύμβαση, όπως είναι γνωστό, προβλέπει τα εταιρικά μερίδια να κατανέμονται κατά 99% σε τρεις ομάδες εταιρειών Ρωσίας-Βουλγαρίας-Ελλάδος και το 1% να ανήκει στο ελληνικό δημόσιο το οποίο θα συμμετέχει και στο διοικητικό συμβούλιο. Έκτοτε πραγματοποιήθηκαν τρεις τριμερείς συναντήσεις των εκπροσώπων των εταιρειών οι οποίες και θα αποτελέσουν τη διεθνή εταιρεία του έργου που θα υλοποιήσει και το όλο έργο.

Μόλις την περασμένη Παρασκευή πήγα στη Μόσχα όπου συναντήθηκα με τους ομολόγους μου τόσο της Ρωσίας όσο και της Βουλγαρίας που έτυχε να είναι εκεί, με στόχο να κινήσουμε πιο γρήγορα τους ρυθμούς υλοποίησης της διεθνούς εταιρείας. Συμφωνήσαμε ότι ο στόχος πρέπει να επιτευχθεί και να είναι πολύ γρήγορος και χθες, σήμερα και ενδεχομένως και αύριο πραγματοποιείται συνάντηση εκπροσώπων των τριών ομάδων των εταιρειών στην Αθήνα. Χθες ήλθαν οι Ρώσοι εκπρόσωποι και σήμερα έρχονται οι Βούλγαροι εκπρόσωποι ούτως ώστε να καταλήξουν σήμερα ή αύριο σε μία κατ' αρχήν συμφωνία όσον αφορά την εταιρεία που θα ιδρυθεί.

Τα θέματα τα οποία συζητούνται, ως γνωστόν, είναι να γίνουν οι κατάλληλες ενέργειες ώστε να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα και η χρηματοδότηση του έργου, να εξασφαλιστούν τα δικαιώματα της μειοψηφίας, να αποφασιστεί η έδρα της εταιρείας, να ανατεθεί επικαιροποιημένη οικονομοτεχνική μελέτη.

Όπως βλέπετε, κύριοι συνάδελφοι, και χαίρομαι που μου δίνετε την ευκαιρία να το πω, οι κινήσεις που ξεκίνησε η προηγούμενη ηγεσία του Υπουργείου και που εμείς συνεχίζουμε κινούνται προς την κατεύθυνση της υλοποίησης αυτής της εταιρείας ούτως ώστε και το μεγαλόπνοο έργο του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη να υλοποιηθεί και να μπει σε εφαρμογή το συντομότερο δυνατό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Ο κ. Βερελής έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, είναι γνωστή η όλη ιστορία, δεν χρειαζόταν να επαναλάβετε εδώ τι περιλαμβάνει η συμφωνία. Το πρόβλημα είναι ένα και απλό: Η συμφωνία δεν υλοποιείται και δεν θα υλοποιηθεί η συμφωνία αυτή για όσο διάστημα δεν δεσμεύονται ποσότητες αργού πετρελαίου και μάλιστα σε βάθος χρόνου προκειμένου να γίνει ένα έργο το οποίο θα κοστίζει περί τα 800.000.0000 ευρώ.

Είναι, λοιπόν, γνωστό ότι όλες αυτές οι τελετές οι οποίες έγιναν είχαν περισσότερο επικοινωνιακό χαρακτήρα, από τη στιγμή που πιστεύω ότι και οι προκατόχοί σας είχαν γνώση της πραγματικότητας.

Παράλληλα, πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί και ελπίζω στη Μόσχα που πήγατε να είχατε την πρόνοια να θέσετε κάποια ζητήματα διότι η πρόθεση της ρωσικής πλευράς είναι να δεσμευθεί η Ελλάδα με επιπλέον ποσότητες φυσικού αερίου σε βάθος χρόνου. Είναι επίσης γνωστό ότι στη διεθνή αγορά βγαίνουν κοιτάσματα φυσικού αερίου τα οποία, όπως ακούγεται, θα έχουν πολύ χαμηλότερη τιμή.

Ο προκατόχός σας, ο σημερινός Πρόεδρος της Βουλής, είχε ανακοινώσει μετά τη συνάντησή του με τη ρωσική πλευρά στις 4 Σεπτεμβρίου 2006 ότι θα υπάρξει από τη ρωσική πλευρά προσφορά και από την ελληνική πλευρά δέσμευση για περίπου τριάντα έτη επιπλέον απολήψεων φυσικού αερίου. Αυτές είναι οι δηλώσεις.

Ελπίζω αυτές οι δηλώσεις να μην έχουν οδηγήσει σε δεσμεύσεις.

Επίσης, θέλω να σας πω ότι θα πρέπει αυτές οι τελετές πρώτον, να μην επαναληφθούν και δεύτερον, να είστε πολύ συγκεκριμένοι ως Κυβέρνηση, προκειμένου να γνωρίζουμε πότε θα ξεκινήσει το έργο αυτό και ποιες είναι οι προθέσεις και των τριών πλευρών, ώστε να δεσμευτούν συγκεκριμένες ποσότητες αργού πετρελαίου, αλλιώς ο αγωγός θα μεταφέρει θάλασσα από τη μια μεριά στην άλλη και αυτό το έργο δεν πρόκειται να το χρηματοδοτήσει κανείς.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, θέλω να πιστεύω ότι θα έχετε την πρόνοια να μην κάνετε το μεγάλο σφάλμα, προκειμένου να δεσμευθείτε σε ποσότητες φυσικού αερίου με το «καρότο» του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, το οποίο δυστυχώς δεν προβλέπω ότι σύντομα θα γίνει πραγματικότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για δύο λεπτά για να απαντήσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Ευχαριστώ τον κύριο συνάδελφο και για τις νοθεσίες του και για τις συμβουλές του –πάντα χρήσιμες είναι. Να του πω ότι κατ' αρχάς το θέμα της διασφάλισης του πετρελαίου είναι θέμα που είναι στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων μεταξύ των εταιρειών, οι οποίες διαπραγματεύονται σήμερα. Όπως είπα, το 99% της εταιρείας ανήκει σε ιδιωτικές εταιρείες, οι οποίες και διαπραγματεύονται και είναι αυτές οι οποίες και θα επενδύσουν και θα προσδοκούν και ένα κέρδος απ' αυτόν τον αγωγό. Κανείς δεν επενδύει για να χάσει τα λεφτά του. Από εκεί και πέρα, είμαι βέβαιος ότι θα κάνουν το καλύτερο δυνατό που απαιτείται ως εταίροι στο μεγάλο αυτό σχήμα για τη βιωσιμότητα αυτού του αγωγού. Να σας αναφέρω ότι στην αγορά φυσικού αερίου δεν υπάρχει «καρότο». Ο αγωγός Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη είναι μια ξεκάθαρη συμφωνία που έχει γίνει χωρίς «καρότο», χωρίς «μαστίγια», χωρίς προεκτάσεις και χωρίς όρους. Αυτό είναι δεδομένο.

Όσον αφορά τα επιπλέον χρόνια προμήθειας φυσικού αερίου δεν υπάρχει καμμία δέσμευση. Υπάρχει πρόνοια για δέκα χρόνια παραπάνω από τη λήξη της παρούσας συμβάσεως. Υπήρξε σκέψη, όπως έχει κατατεθεί και με δημόσιες δηλώσεις, για επέκταση αυτής της συμφωνίας, αλλά δεν υπάρχει καμμία απολύτως δέσμευση.

Όσον αφορά τις τελετές, θέλω να είστε βέβαιοι ότι οι τελετές για τις τελετές ούτε έγιναν ούτε πρόκειται να γίνουν. Εάν θα γίνουν, θα γίνουν γιατί χρωστάμε να κάνουμε αυτές τις τελετές, διότι κάτι έχουμε να παρουσιάσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ,

κύριε Υπουργέ.

Δεύτερη είναι η με αριθμό 182/12-11-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδωνος Χαλβατζή προς τους Υπουργούς Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής και Εσωτερικών, σχετικά με καταγγελίες για καταπάτηση των στοιχειωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων των μεταναστών από τις Αστυνομικές και Λιμενικές Αρχές.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Χαλβατζή έχει ως εξής:

«Σοβαρότατο ζήτημα προσβολής των στοιχειωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων προκύπτει από τις ανατριχιαστικές μαρτυρίες πάνω από εκατό μεταναστών, για βασανισμούς και κακομεταχείριση. Σύμφωνα με δημοσιεύματα, οι καταθέσεις τους είναι ηχογραφημένες και περιλαμβάνονται σε έκθεση ομάδας Ελλήνων δικηγόρων, που κατατέθηκε στην ελληνική Κυβέρνηση, στο Συμβούλιο της Ευρώπης και τη σχετική με τα βασανιστήρια επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γίνεται λόγος για απειλή ασφυξίας με σακούλα στο κεφάλι, βύθισμα κεφαλής σε κουβά με νερό, εικονικές εκτελέσεις, ηλεκτροσόκ και βεβαίως εκτεταμένους ξυλοδαρμούς, ύβρεις και απειλές. Πέρα απ' αυτά αναφέρονται ότι έχουν ευρεία εφαρμογή παράνομες «υποχρεωτικές» επαναπροωθήσεις προσφύγων παρ' ότι αυτοί έχουν περάσει ήδη σε ελληνικό έδαφος και ελληνικά χωρικά ύδατα. Υπάρχει μάλιστα πλήρης αδιαφορία για τους κινδύνους για τη ζωή τους που εγκυμονεί η βίαιη αυτή συμπεριφορά (παρεμπόδιση προσέγγισης και άμεση επαναπροώθηση), ιδιαίτερα όταν τα καιρικά φαινόμενα είναι επικίνδυνα.

Τέλος, η Αστυνομία και το Λιμενικό επιβάλλουν κράτηση σε όλους τους πρόσφυγες (και στους ανηλίκους), τους θέτουν χωρίς καμμία εξαίρεση υπό καθεστώς απέλασης, δεν τους ενημερώνουν για τα δικαιώματά τους, τους στερούν κάθε νομική υποστήριξη και επαφή με μαζικούς κοινωνικούς φορείς και στην πράξη τους παρεμποδίζουν να ζητήσουν προστασία σύμφωνα με τη Συνθήκη της Γενεύης, δηλαδή, να χαρακτηριστούν πολιτικοί πρόσφυγες.

Ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί:

Με δεδομένες τις βαριές πολιτικές ευθύνες της Κυβέρνησης γι' αυτή την κατάσταση, τι μέτρα θα πάρουν για να εξαλειφθούν τα απαράδεκτα αυτά φαινόμενα και οι απάνθρωπες πρακτικές;».

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Χαλβατζή θα απαντήσει ο Υφυπουργός Εσωτερικών κ. Χηνοφώτης.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών):

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προκαταρκτικά θα ήθελα να πω ότι οποιαδήποτε καταγγελία αναφορικά με τέτοιου είδους περιστατικά πρέπει να εξετάζεται. Προσωπικά θέλω να σας δηλώσω ότι θα είμαι άτεγκτος, εφόσον ανακύψουν ευθύνες. Και δεν το εννοώ μόνο από πολιτικής πλευράς, αλλά αυτή είναι η ιδιοσυγκρασία μου, αυτό είναι το δικό μου πιστεύω, ότι αυτά τα φαινόμενα πρέπει να πατάσσονται.

Ειδικά επί των υπολοίπων θεμάτων και συναφή με όλα αυτά θέλω να πω τα εξής: Ως γνωστόν, η Ελλάδα είναι σε ένα κομβικό γεωγραφικό σημείο, το οποίο διευκολύνει τη ροή της εισόδου των μεταναστών προς τη χώρα μας υπό οποιαδήποτε έννοια.

Αυτό το φαινόμενο, το οποίο έχει καταστεί πρόβλημα ως προς τον αριθμό των εισερχομένων, διέπεται από τρεις κύριες συνιστώσες, οι οποίες αναφορικά με την ερώτησή σας αγγίζουν τα θέματα φιλοξενίας, τα θέματα πολιτικού ασύλου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είτε κατά περίπτωση, βέβαια, είτε εν όλω.

Αναφορικά με το θέμα της φιλοξενίας, γνωρίζετε -και οφείλω να το υπενθυμίσω- ότι από το 2004 έχει ξεκινήσει μία συγκροτημένη προσπάθεια. Ήδη έχουν δημιουργηθεί τα δύο κέντρα φιλοξενίας μεταναστών, ένα στον Κυπρίνο του Έβρου, που λειτουργήσε τον Απρίλιο του 2007, και το δεύτερο στη Σάμο, το οποίο πρόκειται να λειτουργήσει εντός του επομένου εικοσαήμερου.

Αντικειμενικός σκοπός είναι η δημιουργία καταλλήλων συνθηκών παραμονής των μεταναστών, οι οποίες σύμφωνα με μία υπό επεξεργασία και προώθηση κοινή υπουργική απόφαση προβλέπονται ρητά, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3386/2005 για τη δημιουργία ειδικών χώρων παραμονής προς φιλοξενία αυτών των ατόμων.

Σε ό,τι αφορά το θέμα του πολιτικού ασύλου, θέλω να πω ότι πάντα το πολιτικό άσυλο εξετάζεται σε ατομική βάση εντός του απολύτως αναγκαίου χρόνου, αξιολογούνται όλα τα προβαλλόμενα στοιχεία, τα οποία έρχονται από πλευράς του αιτούντος και οπωσδήποτε δεν απομακρύνεται από τη χώρα μας, πριν ολοκληρωθεί η διαδικασία. Απλώς και μόνο θέλω να σας υπενθυμίσω ότι σε περιπτώσεις, όπου διακυβεύεται η ασφάλειά του, εφόσον επαναπροωθηθεί στη χώρα προελεύσεώς του, το αποφεύγουμε και θα υπενθυμίσω και την περίπτωση του Άλεξ που υπάρχει ενδιαφέρον από όλους.

Οι υπηρεσίες μας ενημερώνουν τους αλλοδαπούς για τα δικαιώματά τους. Αυτήν τη στιγμή η προσπάθεια που γίνεται, είναι να υπάρχουν παντού αναρτημένα τα δικαιώματά τους, ώστε να μπορούν να τα διαβάσουν. Στα πλαίσια του Προγράμματος «EQUAL» έχουν γίνει εβδομήντα χιλιάδες πινακίδες, στις οποίες σε πέντε κύριες γλώσσες -συνήθως αυτές που ομιλούν οι προσερχόμενοι- υπάρχουν μεταφρασμένα τα δικαιώματά τους.

Ένα τελευταίο σημείο, στο οποίο θα επανέλθω και στη συνέχεια, αναφορικά με το θέμα της λαθρομετανάστευσης είναι το εξής. Γνωρίζετε ότι και ο Υπουργός Εσωτερικών, ο κ. Παυλόπουλος, το έθεσε στην άτυπη Σύνοδο των Υπουργών Εσωτερικών στη Λισαβόνα, καθώς επίσης και στο Συμβούλιο των Υπουργών Εσωτερικών και Δικαιοσύνης στις Βρυξέλλες, αναφορικά με την απαίτηση να θεωρηθεί ότι τα σύνορα της Ελλάδας απ' ενός μεν είναι τα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά από την άλλη πλευρά θα πρέπει και οι γειτονικές χώρες προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, εφόσον θέλουν να έχουν καλές σχέσεις ή προσβλέπουν στην ένταξή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να λάβουν δραστηριότητες για τον εν πρώτοις περιορισμό της εισόδου των μεταναστών.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Χαλβατζή, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, εμείς είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι με την εφαρμοζόμενη πολιτική, η οποία στρέφεται εναντίον των μεταναστών. Είναι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την οποία καταδικάζουμε. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο πρώην Υπουργός Δημόσιας Τάξης υποστήριξε την άποψη ότι θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε το νότιο μέτωπο. Εσείς στρατιωτικός ήσασταν και γνωρίζετε καλά. Όταν λέμε μέτωπο, έχουμε πόλεμο στο νότιο και στο βορειοανατολικό τμήμα της χώρας;

Η Ελλάδα συμμετέχει δραστήρια και στους σχεδιασμούς και στις πρακτικές δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αντιμετώπιση των μεταναστών.

Ο ρόλος μας, ο ρόλος της χώρας μας, τα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαμορφώνουν τις ανθρώπινες συμπεριφορές στελεχών και ανδρών των κατασταλτικών μηχανισμών. Αυτό το φαινόμενο, που είναι συχνό μιας απάνθρωπης συμπεριφοράς των κατασταλτικών δυνάμεων απέναντι στους μετανάστες είναι πραγματικότητα. Τα δημοσιεύματα είναι πολύ συχνά και επιβεβαιώνονται όλα αυτά. Τη συμπεριφορά τους την αντιμετωπίζουν πολύ συχνά οι πολιτικοί προϊστάμενοι κλείνοντας τα μάτια. Το βίντεο από το αστυνομικό τμήμα Ομόνοιας ήταν χαρακτηριστικό. Και βεβαίως δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, Αμερικών, ΝΑΤΟικών και Ευρωπαίων ιμπεριαλιστών πολύ συχνά οδηγούν στην ανάγκη χιλιάδων ή εκατομμυρίων ανθρώπων, να εγκαταλείπουν τις εστίες τους. Και αυτοί οι άνθρωποι φεύγουν από τη μια μεριά, παίρνουν των ομματιών τους για να βρουν καλύτερη τύχη ή και άλλες φορές να γλυτώσουν από το λεπίδι των δικτατόρων.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στα νερά του Αιγαίου το 2007, με

βάση στοιχεία τα οποία έχουν δημοσιευτεί, έχασαν τη ζωή τους, πνίγηκαν πάνω ή περίπου εκατόν είκοσι άνθρωποι. Και όλοι αυτοί ήταν μετανάστες.

Θέλουμε να επισημάνουμε ότι υπάρχουν σε όλους τους χώρους των κατασταλτικών δυνάμεων νεοταξικοί θύλακες. Αν δεν τους αντιμετωπίσετε σήμερα, τώρα, αύριο, θα είναι πολύ αργά και για σας. Και εμείς που έχουμε προσωπικές εμπειρίες από ανάλογες συμπεριφορές, θέλουμε να σας το υπενθυμίσουμε.

Και τέλος, θέλουμε να σας πούμε ότι δεν θα μείνουμε με σταυρωμένα χέρια και ως κόμμα, αλλά και θα καλέσουμε τις μαζικές οργανώσεις να κινητοποιηθούν, να στηρίζουν, να συνδράμουν στην αντιμετώπιση των προβλημάτων των προσφύγων, των μεταναστών, γιατί η χώρα μας έχει τραυματικές εμπειρίες από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα, τα караβάνια που μετανάστευαν, η αντιμετώπιση που είχαν στις Η.Π.Α.. Άμα διαβάσετε λίγο Ιστορία θα δείτε ότι στο Καστιγκάρι, έξω από τη Νέα Υόρκη, συνωστίζονταν χιλιάδες χιλιάδων μεταναστών, φτωχών, ρακενδύτων και πολλοί έχαναν τη ζωή τους. Ε, αυτούς τους ανθρώπους ή και τους άλλους που πριν από πενήντα χρόνια ξεριζώθηκαν για να αναστηλώσουν, να δημιουργήσουν τη μεγάλη Γερμανία στη δεκαετία του '50 και του '60, εμείς τουλάχιστον δεν τους ξεχνάμε ούτε τις εμπειρίες τους τις απορρίπτουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Εσωτερικών κ. Χρηνοφώτης για δύο λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κύριε συνάδελφε, σας ευχαριστώ για την τοποθέτησή σας. Νομίζω ότι όλοι συμφωνούμε, όλο το πανελλήνιο ότι το θέμα έχει την ανθρώπινη διάστασή του και έτσι θα πρέπει να αντιμετωπιστεί, αλλά και αυτή η ανθρώπινη διάσταση πρέπει να πρωτανεύσει έναντι οιασδήποτε πολιτικής τοποθέτησης. Όλοι αναγνωρίζουμε ότι είναι άνθρωποι, «κατακατημένοι», να το πούμε έτσι εντός εισαγωγικών και κατά τη λαϊκή έκφραση, οι οποίοι προσβλέπουν σ' ένα καλύτερο αύριο.

Από κει και μετά όμως θα πρέπει να δούμε και τις συνθήκες που δημιουργούνται σε μια χώρα η οποία τους φιλοξενεί και οπωσδήποτε πάντα, όπως είπα και προηγουμένως, θα πρέπει να πρωτανεύει η ανθρωπιστική διάσταση αντιμετώπισης του φαινομένου και όχι η κατασταλτική.

Θέλω να σας πω το εξής. Με εντολή δική μου μεταφράστηκε και διανεμήθηκε στις αστυνομικές υπηρεσίες, το εγχειρίδιο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την πρόληψη των βασανιστηρίων και της απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, το λεγόμενο CPT, Committee for the Prevention of Torture. Αναφέρομαι στην επιτροπή. Παράλληλα μεταφράζεται το φυλλάδιο των γενικών αναφορών του Ευρωπαϊκού Συνεδρίου. Γνωρίζετε ότι υπάρχει μια επιτροπή η οποία περιέρχεται διάφορες χώρες προκειμένου να δει φαινόμενα κακομεταχείρισης κ.λπ.

Ως προς το θέμα τώρα που θίξατε της κατά θάλασσα διάσωσης, είναι ένα πολύπαραγοντικό φαινόμενο λόγω του ότι είμαστε μια νησιωτική χώρα. Μπορώ, όμως, να σας πω ότι μπορεί να υπάρχουν καταγγελίες για θέματα βίαιης συμπεριφοράς, αλλά όμως δεν έχουν έρθει στην επικαιρότητα και περιπτώσεις όπου πληρώματα είτε πολεμικών πλοίων είτε πλοίων του Λιμενικού πέφτουν στη θάλασσα για να διασώσουν αυτούς τους ανθρώπους οι οποίοι βρίσκονται σ' αυτή την κατάσταση οι οποίοι έρχονται και οι οποίοι μόλις αντιλαμβάνονται την ύπαρξη πολεμικού πλοίου ή σκάφους του Λιμενικού τρυπάνε τη βάρκα με αποτέλεσμα στη συνέχεια να πέφτουμε αμέσως στην περίπτωση έρευνας και διάσωσης.

Και θα σας πω και ένα τελευταίο. Ότι ως Αρχηγός Γ.Ε.ΕΘ.Α., μιας και επικαλεστήκατε εσείς την προηγούμενη ιδιότητά μου, έστειλα έγγραφο εύφημο μνηία, σε στρατιώτη, ο οποίος ήταν στο Φαρμακονήσι. Βγαίνει μια λαθρομετανάστης Παλαιστίνη γυναίκα και την τσιμπάει ένα φίδι και αμέσως προς τιμή του, χωρίς να σκεφθεί, ούτε συνθήκες καθαριότητας ούτε τίποτα, τη δαγκώνει σε εκείνο το σημείο και αφαιρεί το δηλητήριο. Νομίζω ότι είναι μια αξιοσημείωτη πράξη και οφείλω, τουλάχιστον να την επισημάνω εδώ, γιατί δεν είναι και η μόνη.

Ένα άλλο σημείο, το οποίο είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρον και θα πρέπει να τονιστεί, είναι το θέμα της ιδιαίτερης προσοχής που πρέπει και δίνουμε στο θέμα των ανηλίκων τέκνων, καθώς επίσης και των γυναικών, οι οποίες συνοδεύουν αυτούς τους μετανάστες και ειδικά για τα ανήλικα τέκνα, τα οποία είναι τα πλέον ευαίσθητα άτομα. Τίθενται υπό την εποπτεία εισαγγελέα ανηλίκων και όπου δεν υπάρχει εισαγγελέας ανηλίκων, τίθενται υπό την εποπτεία του τοπικού εισαγγελέα πρωτοδικών.

Κλείνοντας, θέλω να πω το εξής: Είναι ένα θέμα, το οποίο έχει μια μεγάλη ανθρωπιστική διάσταση και εκεί θεωρώ ότι όλοι συμφωνούμε, όλοι είμαστε στην ίδια γραμμή, στην ίδια συχνότητα, ότι θα πρέπει να δείξουμε τον ανθρωπισμό μας. Και επαναλαμβάνω αυτό που είπα εξ αρχής, ότι εφόσον διαπιστωθούν φαινόμενα βιαιοπραγίας ή απάνθρωπης συμπεριφοράς, εναντίον αυτών των ατόμων, άσχετα με το πρόβλημα το οποίο δημιουργείται στην Ελλάδα -αλλά είναι τελείως ξεχωριστό το θέμα της αποτροπής έναντι της φιλοξενίας- αυτά τα φαινόμενα θα παταχθούν.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ.

Τώρα θα συζητηθεί η τέταρτη με αριθμό 179/12.11.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη, προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την προαιρετική αναγραφή του θρησκειώματος στις ταυτότητες κ.λπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Κορυφαία στελέχη της Νέας Δημοκρατίας υπέγραψαν μαζί κά πριν από λίγα χρόνια στο άτυπο δημοψήφισμα της Εκκλησίας της Ελλάδος, σχετικά με την προαιρετική αναγραφή του θρησκειώματος στις ταυτότητες. Τη δημοκρατική αυτή ρύθμιση περιέργως «ξέχασε» η Νέα Δημοκρατία, ως Κυβέρνηση και έτσι δεν έχει διορθώσει ακόμα την αυταρχική απόφαση της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η οποία ελήφθη το 2000, χωρίς διάλογο και στοιχειώδη ανταλλαγή απόψεων με την Ελλαδική Εκκλησία.

Ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί:

Είναι στα σχέδια της Κυβέρνησης η καθιέρωση της δημοκρατικής ρύθμισης, περί προαιρετικής αναγραφής του θρησκειώματος στις ταυτότητες;».

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών):

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να επανέλθω στο 2000, όπου γνωρίζετε ότι στις 15 Μαΐου η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων απεφάσισε ότι δεν επεξεργάζονται, ούτε αναγράφονται στα δελτία ταυτότητας, τα στοιχεία: Δακτυλικό αποτύπωμα, όνομα και επώνυμο συζύγου, επάγγελμα, διεύθυνση κατοικίας και θρήσκευμα. Και επίσης, πάντα με την ίδια απόφαση, η επεξεργασία αυτών των δεδομένων δεν είναι θεμιτή και όταν ακόμη το υποκείμενο παρέχει προς τούτο τη ρητή συγκατάθεσή του.

Στη συνέχεια, το 2001 συνεδριάζει η ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία απεφάνθη και αποφάσισε επί τριών θεμάτων.

Πρώτον, επικυρώνει την απόφαση της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, αυτή την οποία προείπα.

Δεύτερον, υπερακοντίζει την Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων και δέχεται ότι το θρήσκευμα συνιστά και ευαίσθητο προσωπικό δεδομένο.

Και τρίτον, κρίνει ότι η αναγραφή του θρησκειώματος έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 13 του Συντάγματος, το οποίο βέβαια, ως γνωστό, κατοχυρώνει την ελευθερία της θρησκευτικής συνείδησης και προβλέπει παράλληλα ότι η απόλαυση οποιοδήποτε ατομικού δικαιώματος δεν εξαρτάται από τις θρησκευτικές πεποιθήσεις του ατόμου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Εδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**)

Αντιλαμβάνομαι ότι ένας μεγάλος αριθμός, η πλειονότητα των Ελλήνων διέπεται από μια βαθιά θρησκευτική συνείδηση και μεταξύ αυτών είμαι και εγώ, πλην όμως αυτές οι αποφάσεις στην ουσία δεν επιτρέπουν μια αλλαγή πορείας από αυτό το

οποίο ήδη έχει αποφασιστεί από τα αρμόδια δημοκρατικά συγκεκριμένα όργανα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Ο ερωτών Βουλευτής κ. Αϊβαλιώτης, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Κύριε Υπουργέ, ευχαριστώ για την απάντησή σας, η οποία έκανε ένα flash back στην ιστορία, στο 2000. Μιλάμε για μια αυταρχική απόφαση της Κυβέρνησης Σημίτη, χωρίς κανένα διάλογο με την Ελλαδική Ορθόδοξη Εκκλησία και τον προκαθήμενό της, τον Αρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο. Επαναλαμβάνω ότι ήταν μια αυταρχική και αντιδημοκρατική απόφαση.

Μου κάνει εντύπωση που αναφέρατε, δικαιολογώντας προφανώς τη μη επαναφορά της αναγραφής του θρησκειύματος, όλες αυτές τις αποφάσεις. Τις γνώριζε ο Πρωθυπουργός και Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας; Γιατί εγώ τον θυμάμαι να πηγαίνει με τις κάμερες, συνοδευόμενος και από τη σύζυγό του, να υπογράφει στο άτυπο δημοψήφισμα που διοργάνωσε η εκκλησία, όπως και άλλα τριάντισι εκατομμύρια Έλληνες. Τον θυμούνται νομίζω όλοι οι Έλληνες να πηγαίνει με τη σύζυγό του, όπως και πολλά άλλα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας.

Μου κάνει εντύπωση που τα αναφέρατε όλα αυτά, γιατί είναι γνωστό ότι η αναγραφή του θρησκειύματος στις ταυτότητες κανένα πρόβλημα δεν δημιουργήσε όλες αυτές τις δεκαετίες που υπάρχει. Θυμίζω ότι έχει σώσει τη ζωή χιλιάδων Εβραίων, οι οποίοι κινδύνευαν να σταλούν στα στρατόπεδα, στα κολαστήρια του ναζισμού. Αυτό το θυμόμαστε; Με απόφαση του Μακαρίστου Αρχιεπισκόπου Δαμασκηνού, είχε υπάρξει αναγραφή στα δελτία ταυτότητας και έτσι σώθηκαν από το θάνατο χιλιάδες Εβραίοι.

Επίσης, επειδή υπήρχε ένα επιχείρημα επί Κυβερνήσεως Σημίτη, ότι δήθεν η Ευρωπαϊκή Ένωση μας πιέζει να διαγράψουμε το θρήσκευμα στις ταυτότητες, θυμίζω την απάντηση του Αντιπροέδρου της Commission. Δεν είναι απλός Επίτροπος. Είναι ο Αντιπρόεδρος της Commission, ο κ. Φράνκο Φρατίνι, ο οποίος σε ερώτηση του Προέδρου του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Καρατζαφέρη στην Ευρωβουλή, ανέφερε ότι ουδέποτε η Ευρωπαϊκή Ένωση ζήτησε τη διαγραφή του θρησκειύματος από τις ελληνικές αστυνομικές ταυτότητες.

Καταλαβαίνω καλά ότι δεν θα επαναφέρετε την αναγραφή θρησκειύματος, στις ταυτότητες, η οποία είναι προαιρετική, ακόμη και εάν το θέλει ο πολίτης; Μιλάμε για μια δημοκρατική απόφαση. Μιλάμε για προαιρετική αναγραφή του θρησκειύματος. Επαναλαμβάνω: Δεν θα την επαναφέρετε, παρ' ότι ο πολίτης μπορεί να ζητήσει να αναγράφεται το θρήσκευμά του;

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ. Κύριε Υπουργέ, έχετε δικαίωμα δευτερολογίας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών):

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αναφορικά με τη θέση στελεχών της Νέας Δημοκρατίας, όπως αναγράφεται και στην επίκαιρη ερώτησή σας, αυτή η θέση την οποία εσείς μνημονεύσατε –εξ όσων γνωρίζω και προσπάθησα να μάθω– παραμένει αναλλοίωτη.

Από την άλλη πλευρά, όμως, θα πρέπει να δούμε και μια άλλη διάσταση, το θέμα το διαδικαστικό καθαρά, όπου είναι υποχρεωτική η ακολουθία των ήδη ληφθεισών αποφάσεων. Τούτ' έστιν, δεν αναφέρομαι στην Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων και μόνο, αλλά στην απόφαση της ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ως εκ τούτου, οποιαδήποτε τροποποίηση, δεν μπορεί να αποστεί από τις προβλεπόμενες δημοκρατικές διαδικασίες.

Αναφερθήκατε στα ρηθέντα από τον κ. Φράνκο Φρατίνι. Θέλω να υπενθυμίσω ότι είναι σ' εκκρεμότητα το θέμα της εκδόσεως των δελτίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο κύριος Πρόεδρός σας –μιας και αναφερθήκατε σε αυτόν– εκτιμώ ότι το γνωρίζει πάρα πολύ καλά. Ως εκ τούτου, είναι κάτι το οποίο ενδεχομένως να ανακύψει στο μέλλον, προκειμένου να αντιμετωπισθεί αφ' ενός μεν σε κοινοτικό πλαίσιο, αφετέρου, κατάλληλα, σε εθνικό πλαίσιο με όποιες παραμέτρους θα διέπουν

αυτή την εφαρμογή.

Σας ευχαριστώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Εάν θέλετε, μπορείτε να φέρετε νόμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η με αριθμό 184/12-11-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Θεόδωρου Δρίτσα προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, σχετικά με την ιδιωτικοποίηση των λιμανιών Πειραιά και Θεσσαλονίκης κ.λπ., διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Οι Βουλευτές κ.κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης και Σπήλιος Λιβανός ζητούν άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Επίκαιρες ερωτήσεις δεύτερου κύκλου:

Εισερχόμαστε στη συζήτηση της τέταρτης με αριθμό 174/12-11-2007 επίκαιρης ερώτησης του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανασίου Πλεύρη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την επίθεση εμπόρων ναρκωτικών σε αστυνομικούς στη Κρήτη κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Τα τελευταία δραματικά γεγονότα στην Κρήτη με την επίθεση εμπόρων ναρκωτικών σε αστυνομικούς καταδεικνύουν την αδυναμία του Υπουργείου σας να επιβάλει το Κράτος Δικαίου και την ευνομία στην Επικράτεια, η οποία μεταβάλλεται σε προπύργιο συμμοριών και εμπόρων ναρκωτικών. Το εμπόριο ναρκωτικών, το οποίο συνιστά μέγιστο εθνικό κίνδυνο και πηγή κοινωνικής παθογένειας, δεν έχει αντιμετωπιστεί μέχρι σήμερα, με αποτέλεσμα οι έμποροι του θανάτου να δρουν ανενόχλητοι σε όλη την Ελλάδα.

Συνεπώς, ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

Προτίθεστε να αντιμετωπίσετε τη δράση των εμπόρων που διαλύουν την κοινωνία και το έθνος άμεσα και -εάν ναι- με ποιους τρόπους;».

Στην ερώτηση του κυρίου συναδέλφου θα απαντήσει ο Υφυπουργός Εσωτερικών κ. Χηνοφώτης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών):

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω απλά και μόνο να υπενθυμίσω ότι και τώρα ακόμη συνεδριάζει η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας. Ευχαριστώ και για την ερώτηση, η οποία υπεβλήθη, διότι στην ουσία αναφέρεται σε μία εθνική και διεθνή μάστιγα. Αυτό είναι το θέμα των ναρκωτικών και έτσι πρέπει να αντιμετωπίζεται.

Ως προς το θέμα των καταστάσεων οι οποίες δημιουργήθηκαν στην Κρήτη, πάρα πολύ απλά και σύντομα, για να έρθω και στην ουσία της ερωτήσεως, θεωρώ ότι η πολιτική βούληση είναι αποδεδειγμένη πλέον και θα έλεγα ότι η αλήθεια τεκμαίρεται από τις πράξεις. Είναι μια προσπάθεια η οποία συνεχίζεται, τα ευρήματα είναι αρκετά, θα συνεξεταστούν καταλλήλως υπό των αστυνομικών αρχών, για να δούμε τις διαφορές εκφάνσεις αυτού του θέματος.

Ως προς το φαινόμενο το οποίο έχει διαμορφωθεί πλέον σ' ένα πρόβλημα, είναι πολυσχιδές και πολυπαραγοντικό. Το γνωρίζουμε όλοι, μας αγγίζει όλους και ειδικότερα τους γονιούς που θεωρούν ότι τα παιδιά τους είναι απειλούμενα από τους εμπόρους των ναρκωτικών και για όλες αυτές τις διαστάσεις, τις επιπτώσεις, τις επιδράσεις που μπορεί να έχουν στα παιδιά τους. Είναι κάτι το οποίο θα πρέπει να αναδειχθεί με την υποθεση στην Κρήτη, διότι θεωρώ ότι δεν έχει αναδειχθεί το πρόβλημα των ναρκωτικών που υπήρξε στη συγκεκριμένη περιοχή της Μεγαλονήσου.

Αναφορικά μ' εμάς, στο Υπουργείο Εσωτερικών, ο αγώνας εναντίον των ναρκωτικών πρέπει να είναι διαρκής και ασυνθηκολόγητος και παρακαλώ συγκρατήστε το. Υπάρχει μία συνεχής και αέναη προσπάθεια, ώστε να αντιμετωπιστεί, να κατασταλεί αυτό το πρόβλημα. Βέβαια, όλοι γνωρίζουμε ότι οι προσπάθειες πρέπει να είναι επιτακτικές προς αυτήν την κατεύθυνση. Συνεργαζόμαστε με άλλα Υπουργεία και για την πρόληψη

ιδίως, αλλά και για την καταστολή. Θέλω να επισημάνω ότι από το 2005 με τριετή διάρκεια μέχρι το 2008 έχει καταρτιστεί το νέο ειδικό σχέδιο δράσης κατά των ναρκωτικών, στα πλαίσια του εθνικού σχεδίου και στα πλαίσια της ευρωπαϊκής στρατηγικής για τα ναρκωτικά, με ισχύ του προγράμματος από το 2005 μέχρι το 2012 καθώς επίσης και των διαφόρων σχεδίων δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση των ναρκωτικών, με διάρκεια από το 2005 έως το 2008.

Βέβαια, όλα αυτά τα μέτρα για την καταστολή του φαινομένου ενισχύονται και από διάφορα μέσα της Ελληνικής Αστυνομίας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο κ. Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, προ διετίας που υπηρετούσα στις καταδρομές, ήσασταν αρχηγός του Γ.Ε.ΕΘ.Α. Σας είχα αρχηγό και τότε, όταν ερχόσασταν να μας μιλήσετε, ήσασταν λίγο πιο ξεκάθαρος.

Ξέρετε ότι ναρκωτικά υπάρχουν στις φυλακές. Υπήρξαν δημοσιεύματα πριν λίγες ημέρες που ανέφεραν ότι πεθαίνουν από ναρκωτικά γύρω στους τριακόσιους φυλακισμένους. Ναρκωτικά υπάρχουν επίσης στο στρατό. Το θέμα των Ζωνιανών που υπάρχει ήταν απλώς η κορυφή του παγόβουνου, ως προς τη συγκάλυψη στο θέμα των ναρκωτικών.

Σας προκαλώ, κύριε Υπουργέ, μετά τη συνεδρίαση να πάμε στο Βοτανικό, σε καταυλισμό των ΡΟΜ που υπάρχει εκεί, όπου γίνεται συνεχώς διακίνηση ναρκωτικών. Το γνωρίζετε το Υπουργείο σας, το γνωρίζετε κι εσείς. Το γνωρίζει και η Αστυνομία και δυστυχώς το κράτος δικαίου δεν μπορεί να επέμβει. Υπάρχουν πάρα πολλά σημεία που γίνεται διακίνηση. Τα γνωρίζετε όλα πολύ καλά, αλλά παρ' όλα αυτά δεν υπάρχει η πολιτική βούληση της επέμβασής. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Ως προς το θέμα των Ζωνιανών έχει γίνει πολύ μεγάλη κουβέντα. Το θέμα συζητείται τώρα στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, όπου μας δημιουργούνται εντονότατοι προβληματισμοί. Ο Υπουργός, κ. Παυλόπουλος, διαβάζει δημοσιεύματα αυτήν τη στιγμή στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, τα οποία αναφέρουν ότι το πρόβλημα είναι γνωστό τουλάχιστον από το 1992. Εσείς ως κυβέρνηση την περίοδο 1989-1993, αλλά και ως αντιπολίτευση είχατε Βουλευτές που προέρχονται από εκείνο το νομό, όπως και Υπουργό.

Δεν είναι δυνατόν να ανακαλύπτουμε την πυρίτιδα το 2007 και να λέμε ότι υπάρχει πρόβλημα στο Μυλοπόταμο. Είναι αστείο ότι ακόμα και ελληνική ταινία, που είχε γυριστεί προ αρκετών ετών, έδειχνε αυτά τα φαινόμενα. Συγκεκριμένα, αναφέρομαι στην ταινία «Λούφα και Παραλλαγή». Δεν μπορεί όλα αυτά να τα γνωρίζουν οι πάντες και να τα αγνοεί το Υπουργείο σας.

Συγκεκριμένα, αυτό που μου δημιούργησε το μεγαλύτερο προβληματισμό –και σας το καταθέτω– είναι ότι το 2005 στην περιοχή του Μυλοποτάμου κατασχέθηκαν εννέα χιλιάδες δενδρύλλια –όπως γνωρίζετε οι επιχειρήσεις γίνονται πάντοτε το καλοκαίρι– το 2006 κατασχέθηκαν εννιάμισι χιλιάδες δενδρύλλια και το 2007, που ήταν προεκλογική περίοδος, μόλις εξακόσια δενδρύλλια. Αυτό μας προκαλεί έναν εύλογο προβληματισμό, γιατί λίγο πριν τις εκλογές, ουσιαστικά, είχαν ανασταλεί όλες οι επιχειρήσεις της Αστυνομίας στην περιοχή.

Ακούσαμε σε διάφορες εκπομπές να καταγγέλλουν αστυνομικοί ότι υπήρξε πολιτική παρέμβαση να μην καταθέσουν κατά εμπόρων ναρκωτικών. Και προσπαθούμε να ρίξουμε τις ευθύνες στον απλό αστυνομικό. Αυτό είναι ένα πολύ μεγάλο λάθος, κύριε Υπουργέ, διότι όταν αυτήν τη στιγμή υπάρχουν εμφανώς πολιτικές παρεμβάσεις, εμφανώς υπάρχει πολιτική συγκάλυψη, δεν είναι δυνατόν να ρίχνουμε κροκοδίλια δάκρυα γι' αυτό το φαινόμενο.

Εγώ πιστεύω και σέβομαι όλα αυτά που είπατε, ότι θα αγωνιστείτε για να καταπολεμήσετε τη μαστίγα των ναρκωτικών. Πρέπει, όμως, να δείτε το θέμα και στην πολιτική του διάσταση, η οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση φθάνει στα όρια της ποινικής διάστασης.

Επίσης, να μην ξεχνάμε ότι και μέσα από το Κοινοβούλιο υπήρξαν πολιτικοί άνδρες, που τυχαίνει να είναι και αρχηγοί κοινοβουλευτικών ομάδων, οι οποίοι προ δεκαετίας μιλούσαν υπέρ της νομιμοποίησης της ινδικής κάνναβης. Συνεπώς, πρέπει να δούμε καλύτερα το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πλεύρη, σας ευχαριστώ, γι' αυτό που είπατε. Θέλω να σας διαβεβαιώσω, σε προσωπικό επίπεδο, ότι παραμένω το ίδιο καθαρός στη σκέψη και ξεκάθαρος, όπως με γνωρίζατε όταν υπηρετούσατε στους καταδρομείς. Μπορεί να προέρχομαι από το Ναυτικό, αλλά να είστε σίγουρος ότι δεν είμαι κροκόδιλος. Αναφέρομαι στα κροκοδίλια δάκρυα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Δείξτε τα σαγόνια του κροκόδilu, που μπορείτε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Σας ευχαριστώ.

Νομίζω ότι τα σημάδια αρχίζουν και γίνονται εμφανή. Ο χρόνος θα το δείξει. Τα αποτελέσματα μετράνε στην πολιτική, εσείς το ξέρετε πολύ περισσότερο από μένα.

Ως προς το θέμα της εναποθέσεως ευθυνών, δεν γίνεται προσπάθεια να εναποθεθούν ευθύνες στο τελευταίο όργανο επιβολής της τάξεως ή αστυνομεύσεως. Όχι, δεν πρόκειται να το επιτρέψω και οπωσδήποτε είμαι γνώστης των καταστάσεων και από πλευράς διοικητικών...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ, δώστε μου λίγο περισσότερο χρόνο. Είναι κάτι που αφορά και ενδιαφέρει όλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών):

Όλη αυτή η κατάσταση –αναφέρομαι στα Ζωνιανά και την ευρύτερη περιοχή– θα πρέπει να εξεταστεί εις βάθος.

Θα σας πω ορισμένα στοιχεία από μία εντολή, την οποία έδωσα –πράγμα το οποίο εμπίπτει και στις αρμοδιότητες της επιτροπής, που συνεδριάζει σε άλλη αίθουσα– προς άμεση εξέταση και ανάληψη ενεργειών επί των ακολούθων. Δεν θέλω για ευνόητους λόγους να πω το ακριβές κείμενο. Καταγγελίες οι οποίες έγιναν, δεν συνεκτιμήθηκαν και δεν αντιμετωπίστηκαν ενδεχομένως με ολιγωρία των υπευθύνων.

Δεύτερον, παραγόντων οι οποίοι επέδρασαν δυσμενώς στη δημιουργία της όλης κατάστασης. Ενεργειών της διοίκησης για περιορισμό της παραβατικότητας σε διάφορες περιοχές. Δεν θέλω να το εξειδικεύσω. Το αντιλαμβάνεστε. Σχεδιαζόμενων μακροχρόνιων μέτρων εξάλειψης τέτοιου είδους παραβατικότητας, αλλά και συναφών εκνόνων δραστηριοτήτων, οι οποίες ενδεχομένως να υπεισέρχονται και σε θέματα μεταναστών και εμπορίας όπλων. Οπωσδήποτε την ανάληψη ενόρκου διοικητικής εξετάσεως για το θέμα του τραυματισμού.

Και τα δύο κυριότερα: Θα πρέπει να γίνει ανάλυση της επιχειρησιακής αποτελεσματικότητας των επιχειρήσεων, οι οποίες ανελήφθησαν ήτοι, της Δευτέρας 5 Νοεμβρίου και μετέπειτα της επαύριο, που άρχισε με συγκεκριμένα κριτήρια. Εδώ έρχομαι να προσθέσω αυτό το οποίο έχω πει σε προηγούμενο διάστημα, ότι θα πρέπει να θεσμοθετηθεί άμεσα η επιχειρησιακή αξιολόγηση των αστυνομικών υπηρεσιών, όπως συμβαίνει σε όλους τους οργανισμούς παγκοσμίως είτε είναι ιδιωτικής φύσεως είτε είναι δημοσίας, προκειμένου, με βάση την αποστολή την οποία έχουν, να αξιολογούνται από κλιμάκια, τα οποία θα μεταβαίνουν εκεί, εάν μπορούν να εκτελέσουν τα έργα τα οποία τους έχουν ανατεθεί.

Ως προς το πρόβλημα των ναρκωτικών θεωρώ ότι γι' αυτό το θέμα θα πρέπει να ενώσουμε όλοι τις προσπάθειές μας. Αυτό το πρόβλημα δεν έχει πολιτικό χρώμα. Μας αγγίζει όλους. Κάθε γονιός βλέπει τα παιδιά του να είναι επηρεαζόμενα. Εκεί οπωσδήποτε θα πρέπει να εμβαθύνουμε στις συνιστώσες δημιουργία αυτού του προβλήματος. Κατά την άποψή μου, είναι το κυριό-

τερο, γιατί δεν είναι μόνον αστυνομικής υφής το πρόβλημα. Αγγίζει όλη την κοινωνία, είτε με μια συναίνεση είτε με μια ευμενή ουδετερότητα είτε με μια αποδοχή είτε κάνοντας τα στραβά μάτια.

Και επιτρέψτε μου να σας πω ότι το πρόβλημα των ναρκωτικών δεν ανεδείχθη. Ανεδείχθη το λεγόμενο άβατο, τα όπλα κ.λπ.. Για τα ναρκωτικά δεν φάνηκε από πολλά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ώστε να ενημερωθεί ο κόσμος ποιο είναι το πρόβλημα, να τον αγγίζει πάλι στη ψυχή και την καρδιά του γι' αυτό το οποίο είναι προ των θυρών.

Νομίζω -και αυτή είναι η τελευταία μου λέξη- ότι όλοι έχουμε καθήκον να συνδράμουμε στην αντιμετώπιση και στην καταστολή αυτού του προβλήματος. Θεωρώ ότι η επίγνωση του καθήκοντος θα φέρει και τη νίκη. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θα συζητηθεί τώρα η πρώτη με αριθμό 181/12.11.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λειτουργία του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Ηρακλείου κ.λπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Κεγκέρογλου έχει ως εξής:

«Το προσωπικό του Π.Α.Γ.Ν.Η. Ηρακλείου εργάζεται ουσιαστικά κάτω από καθεστώς έκτακτης κατάστασης. Καταστραφούν εργασιακά δικαιώματα, όπως το πενήντημερο, η μη χορήγηση των εβδομαδιαίων αναπαύσεων -εκατοντάδες ημέρες ρεπό έχουν συσσωρευθεί- των κανονικών αδειών, των γονικών αδειών, οι άδειες για διευκόλυνση εργαζομένων με οικογενειακές υποχρεώσεις, καθώς και οι άδειες για εκπαίδευση και επιμόρφωση.

Το αναχρονιστικό πλέον οργανόγραμμα, που δεν προβλέπει τις νέες δραστηριότητες που έχουν αναπτυχθεί κατά καιρούς, χρειάζεται αντικατάσταση. Τα πολλά οργανικά κενά, σε συνδυασμό με τη γενικότερη κατάσταση, οδηγούν σε υποβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους πολίτες, τους οποίους και οδηγούν στον ιδιωτικό τομέα.

Επειδή οι λίστες των ραντεβού έχουν ξεπεράσει κάθε λογικό όριο και επειδή η γενικότερη λειτουργία του Νοσοκομείου βρίσκεται σε οριακό σημείο

Ερωτάσθε κύριε Υπουργέ,

1. Σε ποιες ενέργειες θα προβείτε άμεσα, προκειμένου να αποκτήσει το Π.Α.Γ.Ν.Η. νέο, σύγχρονο οργανόγραμμα;

2. Τι θα πράξετε για την άμεση στελέχωση του Νοσοκομείου και τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων του;»

Στην επίκαιρη αυτή ερώτηση θα απαντήσει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Γεώργιος Κωνσταντόπουλος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα δώσω ορισμένα στοιχεία στον κύριο συνάδελφο για την ενίσχυση του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου του Ηρακλείου τα τελευταία χρόνια. Και δεν θα μπω στον πειρασμό να κάνω καμία σύγκριση με το χθες, γιατί ο πήχης, ιδιαίτερα της τελευταίας τετραετίας του Π.Α.Σ.Ο.Κ., ήταν πάρα πολύ χαμηλός. Άρα δεν είναι δυνατόν να γίνει η οποιαδήποτε σύγκριση.

Ορκίστηκαν από το 2004 μέχρι σήμερα εκατόν τριάντα επτά άτομα μόνιμου προσωπικού. Είναι στη διάθεσή σας έγγραφο της Βουλής που καταθέτω, όπου φαίνεται αναλυτικά κατ' έτος πόσοι ορκίστηκαν στη Νοσηλευτική Υπηρεσία, πόσοι στο λοιπό προσωπικό και ποιο είναι το γενικό σύνολο. Ογδόντα θέσεις είναι σε προκήρυξη μέσω Α.Σ.Ε.Π., εκκρεμούν δηλαδή, άρα συνολικά από το 2004 έως το 2007 περιμένουμε διακόσιες είκοσι επτά νέες θέσεις μόνιμου προσωπικού, εκτός ιατρικού.

Επιπλέον, υπάρχουν και εκατόν εξήντα οκτώ άτομα εποχικού προσωπικού, με τα όποια προβλήματα και με το ό,τι κάνουν.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Γεώργιος Κωνσταντόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ξέρετε πολύ καλά ότι δημιουργήθηκαν, λόγω του ότι το

ΠΕ.ΠΑ.Γ.Ν.Η. το 2004 ήταν ολυμπιακό νοσοκομείο, υποχρεώσεις το 2005 για έξι χιλιάδες ημέρες άδειας, επειδή το 2004 λόγω του ότι ήταν ολυμπιακό νοσοκομείο είχαν ανασταλεί οι άδειες. Θα είχε ενδιαφέρον όμως να ρωτήσετε, κύριε συνάδελφε, σήμερα τους ανθρώπους σας στο Νοσοκομείο, για να δείτε τι φυσική παρουσία υπάρχει σήμερα στο Νοσοκομείο και τι τεράστιο πρόβλημα υπάρχει. Στο διοικητικό προσωπικό σήμερα, αυτή τη στιγμή που μιλάμε, είναι παρόντα τριακόσια δώδεκα άτομα επί πεντακοσίων πέντε υπηρετούντων, τριάντα τρία σε αναρρωτική άδεια και εκατόν επτά σε ποικίλες άδειες.

Στο νοσηλευτικό προσωπικό, επί οκτακοσίων υπηρετούντων, σήμερα το πρωί εργάζονται διακόσιοι ογδόντα. Υπάρχουν πάνω από εκατόν πενήντα ποικίλες άδειες και πενήντα έως εξήντα αναρρωτικές άδειες.

Στα νοσοκομεία του ευρύτερου δημόσιου τομέα παρέχουμε όλες τις νόμιμες άδειες είτε για την προστασία της μητρότητας, είτε εφαρμόζοντας το νέο νόμο, το δικό μας, για την ενίσχυση της οικογένειας. Μόνο σήμερα, εξήντα πολύτεκνες μητέρες εκμεταλλεύονται αυτό το νόμο και πολύ καλά κάνουν -εμείς τον ψηφίσαμε- για την τρίμηνη άδεια που δικαιούνται για την ανατροφή των παιδιών τους.

Αν ρωτούσατε τα αντίστοιχα μεγάλα νοσηλευτικά ιδρύματα των Αθηνών, θα διαπιστώνατε ότι ενώ σ' όλα τα δικά μας νοσοκομεία κάθε μέρα έχουμε 67% έως 72% το πολύ φυσική παρουσία, λόγω των ποικίλων αδειών, στον ιδιωτικό τομέα η φυσική παρουσία είναι της τάξης του 97% έως 99,9%. Τα συμπεράσματα δικά σας. Η κριτική είναι πάρα πολύ εύκολη. Τη δεχόμαστε. Γι' αυτό είναι τα δημόσια νοσοκομεία, ώστε οι εργαζόμενοι να απολαμβάνουν και όλων των αδειών και φυσικά όλων των σύγχρονων πλεονεκτημάτων, ώστε να αναθρέφουν τις οικογένειές τους, να έχουν καλές εργασιακές συνθήκες και να μην οδηγούνται στην επαγγελματική κόπωση. Μας περιμένει πολλή δουλειά ακόμη. Δεν είμαστε σίγουρα ευχαριστημένοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Περιμένουμε και τις νέες προσλήψεις.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ. Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Κεγκέρογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, στις 6 Νοεμβρίου, εργαζόμενοι απ' όλα τα νοσοκομεία και τα προνοιακά ιδρύματα της Κρήτης προέβησαν σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Ηράκλειο, γιατί όλα τα ιδρύματα λειτουργούν οριακά, κυρίως λόγω της έλλειψης προσωπικού.

Το μεγάλο ερώτημα που τίθεται και από τους εργαζόμενους, αλλά και από τους πολίτες, είναι αν πραγματικά θέλουμε την ενίσχυση του δημόσιου συστήματος υγείας και πώς αυτή η βούληση, αν υπάρχει, γίνεται πράξη.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι οι υποσχέσεις που έχουν δοθεί περί δέκα χιλιάδων και δεκαπέντε χιλιάδων προσλήψεων, από την εποχή ακόμα του κ. Νικήτα Κακλαμάνη, δεν έχουν υλοποιηθεί και η τελευταία δέσμευση του κυρίου Αβραμόπουλου για δέκα τέσσερις χιλιάδες εκατόν επτά προσλήψεις δεν θα υλοποιηθεί, γιατί στον προϋπολογισμό υπάρχουν χρήματα μόνο για πεντακόσιες προσλήψεις. Επομένως, όλα αυτά είναι στη σφαίρα του φανταστικού.

Είναι πλέον καθεστώς, κύριε Υπουργέ, οι ουρές και για τα χειρουργεία και για τις εξετάσεις. Το αποτέλεσμα είναι να στρέφεται ο κόσμος στα απογευματινά ιατρεία και στον ιδιωτικό τομέα -εκθειάσατε την κατάσταση, σε σχέση με τα εργασιακά με την ανάλογη όμως οικονομική επιβάρυνση του οικογενειακού προϋπολογισμού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

Είπατε για εκατόν τριάντα επτά άτομα αύξηση προσωπικού. Σας διορθώνω, κύριε Υπουργέ: Εκατόν τριάντα εννέα άτομα

είναι η αύξηση του προσωπικού. Ίσως οι δυο να είναι από μετάταξη. Όμως, ταυτόχρονα δεν μας είπατε ότι από το 2004 μέχρι το 2007 έφυγαν με διάφορους τρόπους εκατόν εβδομήντα. Άρα, στην ουσία έχουμε μείωση του προσωπικού. Γιατί ζητήσατε –και καλώς ζητήσατε– τα στοιχεία για το πόσοι ήρθαν, αλλά δεν ζητήσατε τα στοιχεία για το πόσοι έφυγαν είτε με μετατάξεις είτε με συνταξιοδοτήσεις είτε με οποιονδήποτε τρόπο. Συμπεριλαμβάνεται εκεί και η μείωση του προσωπικού που υπηρέτουσε στο Ε.Λ.Α.Π.Ι..

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμη

Όμως, επειδή μπορεί να μου πείτε ότι η κατάσταση, λίγο-πολύ, είναι η ίδια σε όλα τα νοσοκομεία της χώρας, εκτός από την επισημάνση ότι λείπουν επτακόσιοι τριάντα δύο άνθρωποι, που πρέπει να εργάζονται, σύμφωνα με το οργανόγραμμα –το αναχρονιστικό οργανόγραμμα που δεν προβλέπει τις νέες δραστηριότητες– θα σας δώσω ένα συγκριτικό στοιχείο σε σχέση με το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο της Πάτρας και θα μου δώσετε εσείς εξήγηση γιατί συμβαίνει αυτό. Ενώ το Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Ηρακλείου έχει περίπου εκατό κρεβάτια παραπάνω, το προσωπικό του είναι 20% λιγότερο σε σχέση με την Πάτρα. Συγκεκριμένα, όσον αφορά τη νοσηλευτική υπηρεσία έχει εκατόν δέκα λιγότερους. Γιατί συμβαίνει αυτό, κύριε Υπουργέ; Γιατί αυτή η διαφορά; Τι αιτία έχει;

Πρέπει να δείτε ότι η έλλειψη προσωπικού είναι κύριος παράγοντας και για την υποβάθμιση των υπηρεσιών και για την καταστρατήγηση εκ των πραγμάτων των εργασιακών δικαιωμάτων. Δεν λέω ότι έχει βούληση η κάθε υπηρεσία να καταστρατηγεί τα εργασιακά δικαιώματα. Εκ των πραγμάτων όμως γίνεται αυτό. Προκαλείται κόπωση, δεν υπάρχει καλή ανταπόκριση.

Κλείνοντας, κύριε Υπουργέ, θα αναφερθώ στο θέμα της Καρδιοχειρουργικής του ΠΑ.Γ.Ν.Η.. Ως τότε θα έχουμε μεταφορά των ασθενών για χειρουργείο στο Αττικό Νοσοκομείο; Τι συγκεκριμένες ενέργειες θα κάνετε, προκειμένου να λήξει αυτή η ταλαιπωρία, αφού μπορούν στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο του Ηρακλείου να χειρουργηθούν και να εξυπηρετηθούν όλοι οι άνθρωποι που το έχουν ανάγκη;

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Κεγκερόγλου.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο να δευτερολογήσετε για δυο λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Με έκπληξη άκουσα ότι –ίσως είχατε επιλεκτική προσοχή και ακούσατε όπως θέλατε την απάντησή μου– εκθείασα τον ιδιωτικό τομέα. Το αντίθετο. Γιατί βλέπουμε με ερωτηστικές επανειλημμένες να απαξιώνεται ο δημόσιος τομέας υγείας, το Εθνικό Σύστημα Υγείας, όπου στο ΠΕ.ΠΑ.Γ.Ν.Η. υπηρετούν σήμερα οκτακόσιοι νοσηλευτές με τα όποια προβλήματα, έχοντας προκηρύξει διακρίσεις είκοσι επτά θέσεις την τελευταία τριετία, εκ των οποίων περίπου οι εκατόν ογδόντα διορίστηκαν και αναμένουμε και τους υπόλοιπους.

Σας ανέφερα τι σημαίνει η φυσική παρουσία από 97% έως 99%, γιατί εμείς δεν κάνουμε επιλεκτικές προσλήψεις στο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Δεν κοιτάμε αν κάποια είναι έγκυος ή όχι. Δεν κοιτάμε αν έχει τρία, τέσσερα ή δέκα παιδιά. Λαμβάνουμε υπ' όψιν τα κοινωνικά κριτήρια. Γι' αυτό σας είπα ότι είχατε επιλεκτική προσοχή και περιμένω και ερωτήσεις και συγκριτικές μελέτες και δικές σας –γιατί εμείς τις έχουμε– για το τι γίνεται στο δημόσιο τομέα και τι γίνεται στον ιδιωτικό τομέα.

Δεν μπορούμε να μιλάμε εδώ –γιατί η ερώτηση αυτό υποδηλώνει!– για εργασιακό μεσαίωνα ουσιαστικά στα δημόσια νοσοκομεία, ...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Στο ΠΑ.Γ.Ν.Η.. Αυτό ισχύει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): ...όταν κάθε μέρα έχουμε 30% των εργαζομένων μας –και καλά κάνουν– που απολαμβάνουν τα εργασιακά δικαιώματα και βρίσκονται σπίτι τους για παντός είδους παροχές, γονικές άδειες, άδειες λοχείας από την πρώτη μέρα. Και καλά κάνουν όλες οι εργαζόμενες μας να παίρνουν

άδεια επαπειλούμενης κύησης. Και καλά κάνουν!

Κάνετε καμμία συγκριτική μελέτη τι συμβαίνει στον ιδιωτικό τομέα και το δημόσιο τομέα, να δείτε πόσες παίρνουν άδεια για επαπειλούμενη εγκυμοσύνη στον ιδιωτικό τομέα και πόσες στο δημόσιο τομέα, πόσοι λείπουν καθημερινά από τα νοσοκομεία μας; Και –επαναλαμβάνω– καλώς κάνουν.

Το 30% με 35% και πολλές φορές έως και το 40% του προσωπικού μας καθημερινά λείπει –και καλά κάνει– για άδειες παντός είδους, αναρρωτικές. Όμως, δεν μπορείτε να μιλάτε για εργασιακό μεσαίωνα στα δικά μας νοσοκομεία, όταν οι εργαζόμενοι μας απολαμβάνουν όλα τα δικαιώματα.

Έτσι απαξιώνετε, αγαπητέ συνάδελφε, το Εθνικό Σύστημα Υγείας, γιατί και προσλήψεις κάνουμε και το νέο οργανόγραμμα οφείλατε να το γνωρίζατε, ότι πριν από μια εβδομάδα εγκρίθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο, ήρθε στο Κεντρικό Συμβούλιο και πολύ σύντομα θα φύγει. Ναι, μπορείτε να γελάτε όσο θέλετε, αλλά...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Μετά από τις ερωτήσεις ήρθαν αυτά;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Σας επαναλαμβάνω και πάλι ότι όλα γίνονται με βάση ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα και μια στρατηγική και φυσικά, πολύ σύντομα και οι όποιες ανισότητες υπάρχουν, σε σύγκριση με άλλα πανεπιστημιακά νοσοκομεία της χώρας, όπως του Ρίου που αναφέρατε, ισοσκελίζονται σιγά σιγά. Φυσικά το ομολογείτε και οι εξελίξεις είναι θετικές και στο ζήτημα της καρδιοχειρουργικής κλινικής, όπως επίσης δρομολογήθηκαν εξελίξεις και στο θέμα το οποίο είχατε θέσει με προγενέστερη ερώτησή σας, για το θέμα της λειτουργίας των χειρουργικών τραπεζιών στο Νοσοκομείο του Ηρακλείου.

Όλα αυτά λύνονται. Πάνω απ' όλα, όμως, ας διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού τα δημόσια νοσοκομεία της χώρας, τα πανεπιστημιακά νοσοκομεία της χώρας, το Εθνικό Σύστημα Υγείας της χώρας, την εμπιστοσύνη του κόσμου στο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Βλέπετε ότι βάλλεται πανταχόθεν αυτό το Εθνικό Σύστημα Υγείας από ποικίλα συμφέροντα.

Εμείς, όμως, σ' αυτήν την Αίθουσα, όλοι οι συνάδελφοι σαν μια γροθιά, νομίζω ότι έχουμε υποχρέωση να προστατέψουμε το Εθνικό Σύστημα Υγείας, τα νοσοκομεία της χώρας και φυσικά τους εργαζόμενους, γιατί οι προσλήψεις γίνονται με αυστηρότατες διαδικασίες, παρά τα όποια φαινόμενα, όπως το χθεσινό, τα οποία δίνουν μια άλλη εικόνα προς τα έξω.

Όμως, κανένας δεν μας λέει πώς γίνονται οι προσλήψεις στον ιδιωτικό τομέα, ποιοι υπηρετούν στον ιδιωτικό τομέα και πώς γίνονται οι προσλήψεις σε συνολικό επίπεδο στο δημόσιο τομέα και πώς προστατεύουμε αυτές τις προσλήψεις και φυσικά, τους εργαζόμενους, οι οποίοι μάχονται και βάζουν πλάτη αυτήν τη στιγμή, είτε είναι ιατροί, είτε είναι παραϊατρικό προσωπικό, είτε νοσηλευτικό προσωπικό, είτε λοιπό προσωπικό στα δημόσια νοσοκομεία της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Εισερχόμεθα στη συζήτηση της δεύτερης με αριθμό 183/12-11-2007 επίκαιρης ερώτησης της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κυρίας Σοφίας Καλαντίδου προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με την απόλυση εργαζομένου από τη Δημοτική Επιχείρηση Ανάπτυξης του Δήμου Αγίου Παύλου Θεσσαλονίκης.

Αναλυτικότερα, το περιεχόμενο της επίκαιρης ερώτησης έχει ως εξής:

«Η Δημοτική αρχή του Δήμου Αγίου Παύλου Θεσσαλονίκης εμμένει στην απόφασή της για την απόλυση του Βασίλη Μάντζιου, μέλους του Δ.Σ. του Συλλόγου Εργαζομένων Ο.Τ.Α. και Δημοτικών Επιχειρήσεων Νομού Θεσσαλονίκης.

Να σημειωθεί ότι η Πρωτοβάθμια Επιτροπή Προστασίας Συνδικαλιστικών Στελεχών Νομού Θεσσαλονίκης, με απόφασή της στις 27-7-2006, απέρριψε την αίτηση της δημοτικής αρχής.

Επίσης, η Επιθεώρηση Εργασίας Θεσσαλονίκης σε εργατική διαφορά, δικαιώνει τον Βασίλη Μάντζιο, χαρακτηρίζοντας την

απόλυση από την Δημοτική Επιχείρηση Ανάπτυξης του Δήμου Αγίου Παύλου ως άκυρη, παράνομη και καταχρηστική.

Κατέθεσε, μάλιστα, μήνυση κατά του κ. Νικολάου Βαρσάμη, Δημάρχου του Αγίου Παύλου.

Αποδεικνύεται ότι η σημερινή δημοτική αρχή του Δήμου, που υποστηρίχθηκε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., εκδικείται στο πρόσωπο του συγκεκριμένου συνδικαλιστή, την προηγούμενη δημοτική αρχή.

Ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί αν θα παρέμβει η Κυβέρνηση ώστε να υλοποιηθεί η απόφαση του προηγούμενου Δημοτικού Συμβουλίου για μεταφορά του Βασίλη Μάντζιου σε υπηρεσία του Δήμου Αγίου Παύλου σε συνιστώμενη προσωρινή προσωποπαγή θέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου κατηγορίας Δ.Ε. Διοικητικού και σταματήσει κάθε ενέργεια απόλυσής του».

Στην επίκαιρη ερώτηση της κυρίας συναδέλφου θα απαντήσει η Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Κаланτζάκου.

Κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κυρία συνάδελφε, σχετικά με την επίκαιρη ερώτησή σας για την απόλυση του συγκεκριμένου εργαζόμενου από τη Δημοτική Επιχείρηση Ανάπτυξης του Δήμου Αγίου Παύλου Θεσσαλονίκης, θα ήθελα να παραθέσω τα παρακάτω στοιχεία.

Στις 13-12-2006 και μετά από σύγκληση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Αγίου Παύλου Θεσσαλονίκης, αποφασίστηκε ομόφωνα η μεταφορά του υπαλλήλου της Δημοτικής Επιχείρησης Ανάπτυξης Δήμου Αγίου Παύλου, ως πλεονάζον προσωπικό, σε συνιστώμενη προσωποπαγή θέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου κατηγορίας Δ.Ε. Διοικητικού. Η μισθοδοσία του θα βάρυνε το Δήμο Αγίου Παύλου με όρους και ύψος αμοιβής εργασίας σύμφωνα με τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας που ισχύουν εκάστοτε για το προσωπικό των Ο.Τ.Α., λαμβανομένης υπ' όψιν της προϋπηρεσίας του από τις 23 Μαρτίου του 2000.

Εν συνεχεία, στις 12-6-2007 και υπό διαφορετική πλέον διοίκηση στο Δήμο Αγίου Παύλου, λαμβάνεται απόφαση του Δ.Σ. της Δημοτικής Επιχείρησης, καταγγέλλοντας την από 23-3-2000 εργασιακή σχέση του προστατευόμενου από το νόμο συνδικαλιστή υπαλλήλου και διευθυντή προσωπικού της εν λόγω δημοτικής επιχείρησης, χωρίς προηγουμένως να προσφύγει η επιχείρηση στην Επιτροπή Προστασίας Συνδικαλιστικών Στελεχών που προβλέπεται από το άρθρο 15 του ν. 1264/82, η οποία είναι αρμόδια για να αποφασίζει πριν από κάθε καταγγελία της εργασιακής σχέσης αυτών των προσώπων.

Δύο ημέρες αργότερα, στις 14-6-2007, ο εν λόγω εργαζόμενος προσέφυγε στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας Θεσσαλονίκης –και τα λέω αυτά για να δείξουμε τι ενέργειες έχουμε κάνει οι εμείς από την πλευρά μας, σε απάντηση της ερώτησής σας– καταγγέλλοντας τη δημοτική επιχείρηση για άκυρη και παράνομη ως καταχρηστική την απόλυσή του, καθώς είναι συνδικαλιστής, εκλεγμένο τακτικό μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου Εργαζομένων Ο.Τ.Α. και δημοτικών επιχειρήσεων του Νομού Θεσσαλονίκης, όπου κατέχει τη θέση του εφόρου δημοσίων σχέσεων και είναι έντατος κατά σειρά προστασίας συνδικαλιστικών στελεχών.

Για την άποψη του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, σύμφωνα με την οποία είναι άκυρη η απόλυση συνδικαλιστή ο οποίος απολαμβάνει της ειδικής προστασίας του νόμου χωρίς την προαπόφαση της επιτροπής αυτής του άρθρου 15 του ν. 1264/82, αλλά και για τις συνέπειες του νόμου σε περίπτωση επιμονής της επιχείρησης σε απόλυση του προσφεύγοντα, ενημερώθηκαν οι υπεύθυνοι αμέσως, τηλεφωνικά και κατόπιν εγγράφως, καθώς κινήθηκε η διαδικασία της εργατικής διαφοράς με ημερομηνία συζήτησης 28-6-2007.

Στις 27-7-2007 κατατέθηκε στην υπηρεσία, στο Σώμα Επιθεώρησης, έγγραφο από την επιχείρηση τώρα, σύμφωνα με το οποίο ο απολυμένος είχε επανέλθει στην εργασία του, ύστερα από την ανάκληση της απόλυσής του, προκειμένου η επιχείρηση να απευθυνθεί στην Επιτροπή Προστασίας Συνδικαλιστικών Στελεχών, στην οποία αναφέρει ότι ο λόγος απόλυσής του προσφεύγοντα δεν ήταν η συνδικαλιστική του δράση, για την οποία η επιχείρηση ενημερώθηκε στις 19-6-2007, αλλά θέματα κακής

διαχείρισης, σημαντικών παραλείψεων και αμέλειας διαπιστωμένα από Ορκωτούς Λογιστές, καθώς και πληρωμή εργαζόμενης χωρίς απόδειξη του Δ.Σ. της επιχείρησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Λίγο υπομονή αν μπορείτε, παρακαλώ, κυρία Πρόεδρε.

Η Επιτροπή Προστασίας Συνδικαλιστών, όμως, δεν δέχτηκε την επιχειρηματολογία της δημοτικής επιχείρησης και απέρριψε πάλι την αίτηση για απόλυση του συνδικαλιστή, καθώς και την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων του ιδίου κατά της δημοτικής επιχείρησης.

Για δεύτερη φορά, λοιπόν, ο απολυμένος εργαζόμενος προσήλθε πάλι στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας και ζήτησε την παρέμβασή τους, διότι σύμφωνα με γραπτή καταγγελία του, η επιχείρηση επανήλθε στην αρχική της απόφαση –παρά την απόρριψη– και κατόπιν τούτου, το Σώμα κίνησε εκ νέου διαδικασία της εργατικής διαφοράς, ορίζοντας σαν ημερομηνία συζήτησης τις 14-9-2007 κατά την οποία ο Πρόεδρος της δημοτικής επιχείρησης δήλωσε ότι η επιχείρηση επιμένει στην αρχική απόφαση της απόλυσής, επαναλαμβάνοντας ότι ο πραγματικός λόγος της απόλυσής του προσφεύγοντα ήταν η μη εκτέλεση από αυτόν της εργασίας για την οποία προσελήφθη, η παράβαση εντολών από μέρους του και άλλα θέματα, σχετικά με τη διαχείριση και όχι η συνδικαλιστική του δράση.

Από το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας έγινε πρόταση για την από κοινού αποδοχή λύσης, σύμφωνα με την οποία ο εργαζόμενος θα επέστρεφε στην εργασία του, ακόμα και σε άλλο πόστο και δόθηκε δεκαήμερη προθεσμία για την υλοποίησή της, γνωρίζοντας παράλληλα στον υπεύθυνο της επιχείρησης τις νόμιμες κυρώσεις σε περίπτωση που δεν επιλυθεί το θέμα.

Τελικά, καθώς δεν υπήρξε επίλυση του θέματος, από την υπηρεσία υποβλήθηκε μήνυση κατά του υπευθύνου της επιχείρησης για παράβαση του άρθρου 14 του ν. 1264/82. Η αγωγή της εν λόγω επιχείρησης έχει πάρει τη δικαστική οδό και θα εκδικαστεί σύντομα, στις 17-12-2007.

Θα συμπληρώσω και μερικά ακόμα στη δευτερολογία μου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Με προλάβετε, κυρία Υπουργέ.

Το λόγο έχει η συνάδελφος, κ. Σοφία Κаланτίδου, για δύο λεπτά.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, επειδή ακριβώς συμφωνούμε σε όλη τη διαδρομή που περιγράψατε –είναι αυτή ακριβώς– εγώ θα αναφέρω μόνο στο Σώμα, σε πόσο δύσκολη θέση βρίσκεται ένας εργαζόμενος που ενώ έχει το δικίο, ξοδεύει τόσο χρόνο σε όλες αυτές τις υπηρεσίες για να βρει το δικίο του και τώρα τον παραπέμπετε και στα δικαστήρια.

Το μόνο που θέλω να διορθώσω σ' αυτό που είπατε, κυρία Υπουργέ, είναι ότι ο εργαζόμενος Μάντζιος είναι έβδομος στο Δ.Σ.. Εσείς είπατε ένατος. Δεν είναι και κάτι σοβαρό. Καλύπτεται έτσι και αλλιώς.

Επειδή ακριβώς συμφωνούμε στην ιστορική αναδρομή που κάνατε –θέλω να κάνω και οικονομία του χρόνου– θέλω να τονίσω ότι εμείς απαιτούμε από την Κυβέρνηση να εφαρμόζει τους νόμους, να κοιτάει πώς εφαρμόζονται οι νόμοι. Και θέλω να ενισχύσω ιδιαίτερα και να υπογραμμίσω αυτό που και εσείς πρώτα απ' όλα αναφέρατε, δηλαδή ότι έχουμε την ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου ο κ. Μάντζιος να μεταφερθεί σε υπηρεσία του Δήμου.

Αυτό και μόνο δείχνει ότι η εκδικητική απόλυση συνιστά πραγματικά συνδικαλιστική και πολιτική δίωξη. Και παρακαλώ πολύ, όταν αυτό συμβαίνει με εργοδότη δημοτική αρχή, δεν είναι δύσκολο να νιώσετε τι συμβαίνει στον ιδιωτικό τομέα, τι συμβαίνει στα εργοστάσια, στα σούπερ-μάρκετ, στις καθαρίστριες. Δεν σηκώνει κανένας εργαζόμενος κεφάλι να διεκδικήσει το παραμικρό, όταν ακόμη και οι συνδικαλιστές, αυτοί δηλαδή που προστατεύονται από τους νόμους που δεν εφαρμόζονται στους χώρους δουλειάς, αντιμετωπίζουν διώξεις και έχουν και τόσο χρόνο για να βρουν το δικίο τους, αν θα το βρουν τελικά.

Εμείς, λοιπόν, επιμένουμε ότι είναι υποχρέωση της Κυβέρνησης να εφαρμόσει το ν. 1264 και λέμε ότι πραγματικά οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να περιμένουν, δεν μπορούν να περιμένουν αλληλέγγυα, συλλογικά και αγωνιστικά να αντιμετωπίσουν στους τόπους δουλειάς την ασαφότητα των εργοδοτών, τους εκβιασμούς και την τρομοκρατία τους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ.

Κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Θα είμαι σύντομη στη δεύτερη απόψησή μου.

Αντιλαμβάνομαι τι λέτε και αντιλαμβάνομαι και το πρόβλημα. Όμως, θα ήθελα να επιστημονώ το εξής: Υπάρχει μία διαδικασία που είναι και νομικά κατοχυρωμένη, η οποία ακολουθείται σε αυτού του είδους τις περιπτώσεις.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Καταλαβαίνετε; Δεν εφαρμόστηκε ο ν. 1264. Τι άλλο;

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Το κατάλαβα. Να μιλήσουμε, όμως, γι' αυτές τις δυνατότητες που υπάρχουν και δίδονται στον εργαζόμενο, γιατί είναι ουσιαστικό να γνωρίζει ο καθένας –και πόσο μάλλον κάποιος που συνδικαλίζεται και έχει αυτήν τη θέση στην ιεραρχία και υπάρχει νόμος που τον καλύπτει– ότι τα δικαιώματά του, η αποκατάσταση των αδικιών στο εργασιακό περιβάλλον και η ορθή εφαρμογή του νομοθετικού πλαισίου που αφορά τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, διασφαλίζεται τόσο από το ελεγκτικό όργανο του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, όσο και από την Επιτροπή Προστασίας Συνδικαλιστικών Στελεχών.

Εμείς από την πλευρά μας, εκθέτοντας το ιστορικό –αυτός ήταν και ο στόχος– θέλαμε να δείξουμε ότι ακολουθήθηκε ολόκληρη αυτή η διαδικασία και το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας ενήργησε τάχιστα και φρόντισε για την τήρηση της σωστής διαδικασίας, θέτοντας το θέμα στην Επιτροπή Συνδικαλιστών, όπως ο νόμος ορίζει.

Όμως, αυτό στο οποίο δυσκολεύομαι να απαντήσω είναι το εξής: Η Κυβέρνηση δεν μπορεί ως κυβέρνηση να επέμβει σ' ένα αυτοδιοικούμενο όργανο, όπως είναι ο δήμος, με την έννοια αυτής της ευθείας παρέμβασης. Με το άρθρο 148, παράγραφος 2, του ν. 3463/2006 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα είναι άμεσα εκτελεστές οι αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου. Γενικά, να μην είναι άμεσα εκτελεστές η απόφαση αυτή, αλλά δεν μπορεί να επέμβει κάποιος σε αυτοδιοικούμενο όργανο. Και εκεί είναι η δυσκολία.

Εγώ αντιλαμβάνομαι το πρόβλημα και βλέπω από τις ημερομηνίες ότι τρoβάει σε μάκρος η διαδικασία. Όμως, νομίζω ότι ακολουθείται το γράμμα του νόμου και ότι τώρα πολύ κοντά, το Δεκέμβριο και με τη δικαστική απόφαση...

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Δεν δίνει μεροκάματο, όμως, το γράμμα του νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Σας παρακαλώ να μην κάνετε διάλογο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Αντιλαμβάνομαι. Απλώς θέλω να πω ότι υπάρχει ένα πλέγμα που προστατεύει και αντιλαμβάνομαι και το χρονοβόρο της διαδικασίας. Πρέπει να αντιληφθούμε, επίσης, ότι και η Κυβέρνηση δεν μπορεί να κάνει αυτήν την άμεση παρέμβαση σ' ένα αυτοδιοικούμενο όργανο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης και Πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Γιώργος Καρατζαφέρης ζητεί ολοήμερη άδεια απουσίας του στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Θα συζητήσουμε τώρα την τρίτη με αριθμό 185/12-11-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ρίζοσπαστι-

κής Αριστεράς κ. Αναστασίου Κουράκη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την επιλογή στελεχών της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης κ.λπ..

Ειδικότερα το περιεχόμενο της επίκαιρης ερώτησης του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Αναρίθμητες είναι οι καταγγελίες εκπαιδευτικών και των συνδικαλιστικών τους φορέων για αυθαιρεσίες που υπήρξαν στις πρόσφατες επιλογές στελεχών της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Βασικό εργαλείο των συμβουλίων επιλογής για αυτές τους τις αυθαιρεσίες ήταν η διαδικασία της συνέντευξης, που είχε καθοριστικό ρόλο και διευκόλυνε τις προαποφασισμένες επιλογές. Τα απολύτως ελεγχόμενα από την πολιτική ηγεσία συμβούλια επιλογής είχαν τη δυνατότητα να αγνοήσουν τα όποια προσόντα των υποψηφίων, να βαθμολογήσουν με άριστα τους αρεστούς της Κυβέρνησης και να μειώσουν τους υπόλοιπους, καταργώντας στην πράξη την αξία των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων. Έτσι ακυρώθηκαν στην ουσία τα μετρήσιμα και αντικειμενικά κριτήρια, με αποτέλεσμα σε πολλές περιπτώσεις να μην επιλεγούν ικανότατοι εκπαιδευτικοί. Σε όλη τη χώρα υπήρξαν κρούσματα εκπαιδευτικών που πήραν άριστα στη συνέντευξη, υποσκελίζοντας συνυποψηφίους τους με πολύ μεγαλύτερη αντικειμενική βαθμολογία.

Επειδή στο «οκταετές» κυβερνητικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας υπάρχει ρητή δέσμευση πως η συνέντευξη σε καμμία περίπτωση δεν θα ξεπερνά το 20% της συνολικής βαθμολογίας.

Επειδή, όπως και η Ο.Λ.Μ.Ε. καταγγέλλει, η συνέντευξη όπως έχει μέχρι σήμερα εφαρμοσθεί κατά τη διαδικασία επιλογής των στελεχών της εκπαίδευσης, ανατρέπει και ακυρώνει ουσιαστικά τη μοριοδότηση των αντικειμενικών κριτηρίων.

Επειδή υπάρχουν πολλά κρούσματα αιρετών μελών των συμβουλίων επιλογής που ήταν ταυτόχρονα και υποψήφιοι για θέσεις στελεχών της εκπαίδευσης. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση συμβουλίου με τέσσερα από τα πέντε μέλη του υποψήφια για στελεχικές θέσεις στην εκπαίδευση!

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Προτίθεται, επιτέλους, να διαμορφώσει ένα αντικειμενικό, διαφανές, αδιάβλητο, δημοκρατικό και αξιόπιστο θεσμικό πλαίσιο επιλογής στελεχών της εκπαίδευσης, που θα είναι αποδεκτό από τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες και θα απαντά θετικά στην ανάγκη απαλλαγής της εκπαίδευσης από τα δεσμά του κομματικού ελέγχου και της μετριοκρατίας; Αν ναι, πότε θα γίνει αυτό;

2. Έχει ελεγχθεί η νομιμότητα των υπηρεσιακών συμβουλίων που είχαν μέλη τους κρινόμενους εκπαιδευτικούς;»

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε συνάδελφε, σε εφαρμογή του ν. 3467/2006 λαμβάνουν χώρα οι διαδικασίες επιλογής διευθυντών των σχολικών μονάδων. Είναι αβάσιμος ο χαρακτηρισμός, η εκτίμηση που αποδίδεται στην Κυβέρνηση ότι έχουμε όργανα απολύτως κομματικά ελεγχόμενα. Δεν δεχόμαστε αυτόν τον χαρακτηρισμό, διότι δεν ισχύει, όπως προκύπτει από τον ίδιο το νόμο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ)

Άλλωστε το πνεύμα της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου το μετέφερα με ομιλία μου ενώπιον των περιφερειακών διευθυντών εκπαίδευσης στην Πρώτη Σύνοδό τους στην Τρίπολη και επιτρέψτε μου να σας διαβάσω ποιες θέσεις δεσμεύουν τη σημερινή πολιτική ηγεσία:

«Οι επιλογές πρέπει να υπηρετούν τις σταθερές αρχές μας, νομιμότητα, δικαιοσύνη και ηθική ακεραιότητα. Κάθε άλλη συμπεριφορά είναι ξένη προς το δικό μας πνεύμα, προς τις φιλελεύθερες αντιλήψεις μας για δικαιοσύνη, διαφάνεια, σεβασμό στην αξία και στην προσφορά, τις οποίες πιστεύουμε απόλυτα.

Παρακαλώ σε κάθε περίπτωση να τηρηθούν οι αρχές μας και οι υστερόβουλες μεθοδεύσεις να τεθούν στο περιθώριο. Δεν μας εκφράζουν, δεν μας συγκινούν. Πολύ δε περισσότερο, όταν

επιλογές κατώτερες των δικών μας προδιαγραφών από ορισμένους κύκλους χρεώνονται με αυθαίρετο και άδικο τρόπο στην πολιτική ηγεσία.» Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης, αυτή η ομιλία, αυτές οι θέσεις είχαν απήχηση στην εκπαιδευτική κοινότητα. Διαμαρτυρόμενοι εκπαιδευτικοί -διότι θεωρούν ότι αδικήθηκαν- επικαλούνται τις θέσεις μας και αποτελεί τιμή για εμάς και επιτυχία, ότι επικοινωνούμε με την εκπαιδευτική κοινότητα στο ίδιο μήκος κύματος και στο ίδιο αξιακό πλαίσιο.

Ακολουθώντας για τα προβλήματα που λέτε ότι παρουσιάζουν τα συμβούλια που κάνουν τις αξιολογήσεις υπάρχει εγκύκλιος -εγκαίρως έχει αποσταλεί- του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου προς τους διευθυντές των διευθύνσεων της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, προς τα Π.Υ.Σ.Δ.Ε. και Π.Υ.Σ.Π.Ε. όλης της χώρας, που διευκρινίζει πώς μπορούν να αναπληρώνουν μέλη των συμβουλίων τα οποία εμφανίζουν οποιοδήποτε κώλυμα, όπως προκύπτει από το νόμο.

Έχω, επίσης, εδώ επιστολή διαμαρτυρίας, την οποία δεν θα καταθέσω για λόγους προσωπικών δεδομένων, εκπαιδευτικού, ο οποίος και επικαλείται τις θέσεις στις οποίες ήδη αναφέρθηκα και κάνει ορισμένες συγκεκριμένες υποδείξεις, οι οποίες αφορούν αυτή καθ' εαυτή τη διαδικασία. Ποιοι την εκπληρώνουν; Συνάδελφοί τους.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι η εκπαιδευτική κοινότητα είναι σε σημαντικό βαθμό -για να μην πω απολύτως- αυτοδιοικούμενη και αυτοδιαχειριζόμενη. Άρα, εδώ μπαίνει ζήτημα ατομικής ευθύνης συναδέλφων έναντι συναδέλφων. Μπαίνει ζήτημα καθαρής συνείδησης, όταν καλούνται να αξιολογήσουν συναδέλφους τους, τη δουλειά τους, την παρουσία τους, τη δράση τους και δεν υπεισέρχεται το κόμμα. Δεν είμαστε εμείς εκείνοι οι οποίοι δείχνουμε και επιδιώκουμε να επιτύχουμε κομματικούς στόχους στο χώρο της παιδείας. Για μας η παιδεία είναι τόπος εθνικού στοχασμού, συνεννόησης, σύνθεσης, αξιοποίησης των καλυτέρων. Αυτό είναι το πρότυπο το οποίο υπηρετούμε και σας καλούμε να το υπηρετήσουμε μαζί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ο συνάδελφος Βουλευτής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αναστάσιος Κουράκης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, μας περιγράψατε μια κατάσταση που δεν έχει καμμία σχέση με την πραγματικότητα. Εδώ, πέρα απ' όλα τα άλλα, διακυβεύεται και η πολιτική σοβαρότητα. Γνωρίζετε ότι αυτήν τη στιγμή στα συμβούλια κρίσης κρίνονται οι κρινόμενοι; Έχω μπροστά μου τον κατάλογο από το Π.Υ.Σ.Π.Ε. Χίου, όπου στις πρώτες θέσεις ονομαστικά είναι οι εκπαιδευτικοί Μάσχος, Σανδαλάρη, Καρατζάς, Κεραμιδής και Φιστέ και έχουν πάρει στην προσωπική συνέντευξη «είκοσι». Βαθμολόγησαν τον εαυτό τους, κύριε Υπουργέ, με «είκοσι»! Και το υπογράφουν στο τέλος: «Η Επιτροπή Καρατζάς, Μάσχος, Κεραμιδής, Φιστέ»

Καταλαβαίνετε ότι υπάρχει ένα μείζον πρόβλημα και όσον αφορά το Δημοσιογραφικό Κώδικα. Δεν είναι δυνατόν κριτές και κρινόμενοι να βρίσκονται στο ίδιο σώμα. Ένα το κρατούμενο.

Το δεύτερο είναι το εξής: Λέτε «Θέλουμε εκπαιδευτικούς με υψηλά κριτήρια κ.λπ.» και εσείς τι έχετε κάνει; Έχετε βάλει τα αντικειμενικά και μετρήσιμα κριτήρια, δηλαδή μεταπτυχιακό, μεταεκπαιδύσεις, εργασία, στην ίδια μοίρα με την προσωπική, τελείως αυθαίρετη συνέντευξη. Ποια αναβάθμιση πάνω σε αυτό το αντικείμενο, όταν έχουμε πολύ συγκεκριμένες καταγγελίες συναδέλφων, οι οποίοι έχουν αντικειμενικά κριτήρια και βρίσκονται στην πρώτη θέση; Σας διαβάζω:

«Έχοντας καταταγεί στην πρώτη θέση πανελληνίως, σε ό,τι αφορά την αθροιστική βαθμολογία των κριτηρίων με «31,45» μόρια, έλαβα στο κριτήριο «Προσωπικότητα-Γενική Συγκρότηση» βαθμολογία «11,43» μόρια, με βάση το είκοσι, με φυσικό αποτέλεσμα να μην επιλεγώ.» Αντώνιος Ι. Κεκές, Νομός Λακω-

νίας.

Τελικά ο άνθρωπος πήγε στην εκατοστή εβδομηκοστή πρώτη θέση.

Καταλαβαίνετε ότι όλα αυτά τα φαινόμενα δεν είναι τυχαία. Η Νέα Δημοκρατία στο «οκταετές» πρόγραμμά της έχει ρητή δέσμευση -και εδώ θέλω να μου απαντήσετε- ότι η συνέντευξη σε καμμία περίπτωση δεν θα ξεπερνά το 20% της συνολικής βαθμολογίας. Αυτήν τη στιγμή έχουμε τα κριτήρια ελέγχου με «30» μόρια και τη συνέντευξη με «20» μόρια.

Καταλαβαίνετε ότι υπάρχει μια απίστευτη κακοδιαμονία αυτήν τη στιγμή. Υπάρχει μια πολύ μεγάλη καταστρατήγηση του νόμου που εσείς έχετε ψηφίσει και πρέπει να παρέμβετε. Τι θα κάνετε για όλα αυτά τα πράγματα;

Βεβαίως, προφανώς υπάρχει το αυτοδιοίκητο των εκπαιδευτικών μονάδων. Όμως, δεν είναι τυχαίο ότι το 90% αυτών που κρίνονται τελικά σε διευθυντικές θέσεις ανήκουν στο δικό σας χώρο. Δεν είναι τυχαίο ότι υπάλληλοι του Υπουργείου Παιδείας ανέχονται στα συμβούλια να υπάρχουν κριτές και κρινόμενοι.

Σας παρακαλώ! Δείτε το θέμα με μεγαλύτερη πολιτική σοβαρότητα, γιατί αυτήν τη στιγμή οργιάζει η κατάσταση της αγανάκτησης στο πανελλήνιο. Αν δείτε -και μπορώ να σας τους δώσω- όλους τους αξιολογικούς πίνακες που έχω μπροστά μου, και από τη Θεσσαλονίκη, θα βγάλετε απίστευτα συμπεράσματα!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Πάμε να κατακρεουργήσουμε ανθρώπους οι οποίοι είναι στις πρώτες θέσεις! Έχω τον κ. Πέτρο Ιωάννη. Είναι στην όγδοη θέση. Παίρνει από τη συνέντευξη «12», με βάση το «20», και κατακυλάει στη διακοσιοστή εξηκοστή δεύτερη θέση. Αν είναι δυνατόν να συμβαίνουν αυτά τα πράγματα και να είστε ικανοποιημένος από αυτήν την κατάσταση, κύριε Υπουργέ!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε συνάδελφε, η πολιτική σοβαρότητα κινδυνεύει, όταν δεν παρακολουθούμε την ακρίβεια των εξελίξεων και την αλήθεια των πραγμάτων. Σας είπα ότι εγκύκλιος με έγκαιρη αποστολή του Γενικού Γραμματέα ήρθε να αντιμετωπίσει τα ζητήματα τα οποία λέτε σε σχέση με τη σύνθεση των συμβουλίων.

Η Κυβέρνηση κάνει αυτό το οποίο οφείλει και ανταποκρίνεται στο κοινό αίσθημα. Δεν υπάρχει μία κομματική πολιτική παρέμβαση δική μας σε όλα τα συμβούλια της επικράτειας. Δεν παρενβήμεν και ούτε θα παρέμβουμε. Αυτή είναι η αλήθεια.

Τα προβλήματα τα οποία επικαλείστε και τα πληροφορούμεθα και εμείς, καταλαβαίνουμε ότι οφείλονται στην αξιοποίηση των διατάξεων και των αρμοδιοτήτων από συναδέλφους των κρινόμενων, με εσφαλμένο τρόπο. Δεν είναι ευθύνη δική μας, γιατί κάποιοι δεν διαχειρίζονται σωστά τις αρμοδιότητές τους. Ευθύνη δική μας είναι να απαντούμε σε αυτού του είδους τα ζητήματα.

Απόδειξη. Καταθέτω έγγραφο για τα Πρακτικά της Βουλής, συγκεκριμένη καταγγελία, η οποία περιήλθε στην Κεντρική Διοίκηση του Υπουργείου. Αμέσως, ο αρμόδιος Γενικός Διευθυντής κ. Κουτρομάνος έδωσε εντολή να γίνουν εκ νέου οι συνεντεύξεις σε συγκεκριμένο Π.Υ.Σ.Π.Ε., διότι υπήρχε ζήτημα κωλύματος το οποίο και εσείς για άλλη περίπτωση υπαινιχθήκατε.

(Στο σημείο αυτό, ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επαναλαμβάνω ενώπιον της Βουλής. Οποιαδήποτε καταγγελία συγκεκριμένη έρχεται στην Κεντρική Διοίκηση, υπάρχει αυστηρή εντολή από την πολιτική ηγεσία να αντιμετωπίζεται και να εξαντλείται το πνεύμα και το γράμμα του νόμου για να αποδίδεται η δικαιοσύνη.

Λυπάμαι, αλλά πρέπει να σας πω ότι απέναντι σ' αυτήν τη στάση την οποία κρατούμε εμείς και με την οποία αποκρούουμε τις όποιες κομματικές παρεμβάσεις, εισπράττουμε κομματικές συμπεριφορές. Λυπάμαι που αυτό χρεώνεται σ' εμάς. Δεν είναι μόνο η συνδικαλιστική παράταξη της Νέας Δημοκρατίας, είναι και άλλες συνδικαλιστικές παρατάξεις.

Λυπάμαι, αλλά πρέπει να σας πω ότι τα στοιχεία στα οποία αναφερθήκατε –τα έχω και εγώ εδώ- δεν αφορούν την παράταξη της Νέας Δημοκρατίας. Αλλά δεν είναι αυτό το ζητούμενο, γιατί σας είπα ότι δεν επιμένουμε να προσεγγίζουμε την υπόθεση της ελληνικής παιδείας, την υπόθεση της εκπαίδευσης με κομματικά κριτήρια. Προσεγγίζουμε με εθνικό στοχασμό και είμαστε ανοικτοί σε προτάσεις, σε ιδέες, να συνεργαστούμε για να τα αντιμετωπίσουμε αυτά μαζί. Περιμένουμε τις προτάσεις σας.

Και μία τελευταία δέσμευση, επειδή μου ζητήσατε να σας πω τι κάνουμε απέναντι σ' όλα αυτά, τα οποία εμφανίζονται σήμερα και τραυματίζουν την εκπαιδευτική κοινότητα. Παρακολουθούμε, κύριε συνάδελφε, την εφαρμογή όλων των νόμων που αφορούν την εκπαίδευση. Όπου διαπιστώνουμε ότι υπάρχουν ζητήματα που δημιουργούν προβλήματα, που υπάρχουν στρεβλώσεις, που υπάρχουν αυθαιρεσίες, είμαστε εδώ να συμφω-

νήσουμε σε προτάσεις, να τις νομοθετήσουμε και να απαλλάξουμε την εκπαιδευτική κοινότητα από το άγος του κομματισμού, το άγος των αυθαιρεσιών. Διότι για μας αυτό το οποίο προέχει είναι η παρεχόμενη μόρφωση να είναι υψηλής ποιότητας, οι εκπαιδευτικοί να είναι αφοσιωμένοι στο έργο τους και η νέα γενιά της πατρίδας να έχει την τύχη και την ευκαιρία να απολαμβάνει υψηλής ποιότητας εκπαίδευση και μόρφωση στα ελληνικά σχολεία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν, από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, καθώς και στις εκθέσεις της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέματα: «Οι Έλληνες στη Διασποράς 15ος -21ος αι.» και «Πρωθυπουργοί και Πρόεδροι της Βουλής των Ελλήνων της Μεταπολίτευσης», είκοσι πέντε μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-δάσκαλοι από το Δημοτικό Σχολείο Σερινίων Σαλαμίνας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θέμα της ημερήσιας διάταξης είναι η «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ»:

α. Μόνη συζήτηση και έγκριση του Απολογισμού Δαπανών της Βουλής οικονομικού έτους 2006.

β. Μόνη συζήτηση και ψήφιση του σχεδίου Προϋπολογισμού δαπανών της Βουλής οικονομικού έτους 2008.

Πριν δώσω το λόγο στους εισηγητές και αγορητές, θα ήθελα να προτείνω στο Σώμα να αποφασίσουμε το χρόνο των ομιλιών, όπως έχει καθιερωθεί να γίνεται κάθε χρόνο στη συζήτηση αυτή.

Προτείνω, λοιπόν, οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές να μιλήσουν για δώδεκα λεπτά, οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι για δέκα λεπτά και οι συνάδελφοι οι οποίοι θα εγγραφούν στον κατάλογο για οκτώ λεπτά, προκειμένου να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι.

Συμφωνείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, για τους εισηγητές πρέπει να υπάρξει μία ανοχή δεκαπέντε λεπτών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Αν θέλετε να μιλήσετε περισσότερο, κύριε Γείτονα, πολύ ευχαρίστως. Γίνεται, πάντοτε, αυτή η συνεννόηση για τους χρόνους. Υπάρχει, πάντοτε, κατανόηση από το Προεδρείο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μιας και μου δώσατε το λόγο να πω το εξής. Είμαι Αρκάς στην καταγωγή αλλά Λάκων στα λόγια. Αν χρειαστεί όμως να δοθεί περισσότερος χρόνος στους εισηγητές γιατί συζητάμε μαζί τον Απολογισμό και Ισολογισμό της Βουλής και πρέπει για να ενημερώσουμε το Σώμα να αναφερόμαστε αναλυτικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Προφανώς επηρεαστήκατε από τον παρακαθήμενο δίπλα σας, εκ Λακωνίας, συνάδελφο.

Συνεπώς η Βουλή αποφάσισε ομοφώνως οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές να μιλήσουν με τους χρόνους που αναφερόθηκαν. Θα υπάρξει η σχετική κατανόηση για το χρόνο που θα έχουν οι εισηγητές.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης, με επιστολή του, μας γνωρίζει ότι αντικαθίσταται ο ειδικός αγορητής κ. Μαυρουδής Βορίδης από τον κ. Αδωνη Γεωργιάδη για τη συζήτηση της Έκθεσης τους Προϋπολογισμού της Βουλής για το οικονομικό έτος 2008 και προφανώς και για την έγκριση του Απολογισμού του οικονομικού έτους 2006.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, ο συνάδελφος από τη Φθιώτιδα, Νικόλαος Σταυρογιάννης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νιώθω εξαιρετική τιμή που εισηγούμαι στην Ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων και δι' αυτής στις Ελληνίδες και στους Έλληνες πολίτες, τον Προϋπολογισμό δαπανών της Βουλής για το 2008, καθώς και τον Απολογισμό των δαπανών για το 2006.

Με τη δημόσια αυτή δημοκρατική λογοδοσία επιτελούμε το καθήκον μας και το πολιτικό και δημοκρατικό χρέος μας. Αποτελεί εξάλλου κορυφαία εκδήλωση της Κοινοβουλευτικής μας Δημοκρατίας, η δημόσια λογοδοσία της διαχείρισης των χρημάτων των φορολογουμένων Ελλήνων πολιτών και οφείλουμε με τον προσηκόντα σεβασμό να παρουσιάσουμε τόσο τον Απολογισμό όσο και τον Προϋπολογισμό του επόμενου έτους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Στον Προϋπολογισμό, όπως είναι γνωστό, περιλαμβάνονται οι δαπάνες που έχουν σχέση με την αντιμετώπιση των αναγκών της Βουλής και τη λειτουργία των υπηρεσιών της. Κι αυτός ο Προϋπολογισμός όπως και οι προηγούμενοι, διακρίνεται από

δημοσιονομική αυστηρότητα, από διαφάνεια, από ειλικρίνεια και πληρότητα στοιχείων αλλά και από αξιοπιστία.

Ο κάθε προϋπολογισμός περιέχει οικονομικά στοιχεία και αριθμούς. Θα μου επιτρέψετε να πω ότι ο Προϋπολογισμός της Βουλής πέρα από το τετριμμένο, μέσα δηλαδή απ' αυτούς τους αριθμούς και τα οικονομικά στοιχεία, διαδραματίζει κι ένα σημαντικό ρόλο. Κατοχυρώνει πάνω απ' όλα και πρώτα και κύρια το κοινοβουλευτικό μας σύστημα, αναβαθμίζει την Κοινοβουλευτική μας Δημοκρατία, διευρύνει τις λειτουργίες της Βουλής, συμβάλλει ουσιαστικά στην στήριξη των δημοκρατικών μας θεσμών και ενισχύει το ρόλο του Βουλευτή αναβαθμίζοντας την πολιτική και το πολιτικό μας σύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου τώρα έναν γρήγορο Απολογισμό του οικονομικού έτους του 2006, όπου πέραν της οικονομικής σημασίας έχει και πολιτική, γιατί δεν περιλαμβάνει μόνο οικονομικά μεγέθη, αλλά περικλείει και αρχές, στόχους και καταξιώνει ανθρώπους, δράσεις και συγκεκριμένες πολιτικές.

Αναντίρρητα έχει διαπιστωτικό, γνωστικό αλλά και παιδευτικό χαρακτήρα, αφού κι αυτός ο Απολογισμός επιβεβαιώνει τον κανόνα που θέλει τη Βουλή των Ελλήνων τα τελευταία χρόνια, σχεδόν όλα τα μεταπολιτευτικά χρόνια, να χειρίζεται με απόλυτη αξιοπιστία τους προϋπολογισμούς της χωρίς υπερβάσεις και να επιστρέφει μάλιστα και χρήματα στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι το ποσό που προϋπολογίστηκε για το οικονομικό έτος 2006 ανέρχεται στα 174.000.000 ευρώ. Κατά την εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2006 οι πιστώσεις αυξήθηκαν κατά 2.150.000 ευρώ και μειώθηκαν κατά 196.000 ευρώ με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

Επομένως, ο Προϋπολογισμός διαμορφώθηκε στα 175.953.300 ευρώ. Απ' αυτό το ποσό για πληρωμές για υπηρεσίες είχε εγγραφεί το ποσό των 149.088.900 ευρώ.

Πληρωμές για προμήθεια αγαθών και κεφαλαιακού εξοπλισμού ποσό 10.006.000 ευρώ και πληρωμές μεταβιβαστικές ποσό 14.836.000 ευρώ. Στις άλλες δύο κατηγορίες, δηλαδή στις διάφορες σύνθετες δαπάνες, το αποθεματικό δηλαδή και για τις απαλλοτριώσεις, τις αγορές και τις ανεγέρσεις ούτε είχαν εγγραφεί πιστώσεις ούτε κι έγιναν δαπάνες. Από το διαμορφωθέν ποσό των 175.953.000 ευρώ επεστράφη στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους το ποσό των 2.022.400 ευρώ, ενώ το ποσό των 4.109,31 ευρώ έμεινε αδιάθετο. Αυτός είναι ο Απολογισμός δαπανών του οικονομικού έτους 2006 της Βουλής και σύμφωνα με του άρθρου 72 του Συντάγματος σε συνδυασμό με το άρθρο 102 του Κανονισμού της Βουλής εισηγούμαι την έγκρισή του.

Έρχομαι τώρα στον Προϋπολογισμό των δαπανών της Βουλής για το οικονομικό έτος 2008, ο οποίος θεωρείται λιτός, λειτουργικός, διάφανος, ιδιαίτερα προσεκτικός και εξυπηρετεί τις ανάγκες των Υπηρεσιών της Βουλής, κινείται δε στο πλαίσιο της δημοσιονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης όπως διαμορφώνεται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Προϋπολογίζονται συνολικές πιστώσεις για όλες τις δαπάνες που ανέρχονται στο ποσό των 211.950.000 ευρώ έναντι των 195.245.200 ευρώ του προηγούμενου προϋπολογισμού του οικονομικού έτους 2007 και είναι αυξημένες κατά 16.704.800 ευρώ, δηλαδή σε ποσοστό 8,56%.

Σημειώνεται πως διαχρονικά η ετήσια αύξηση των δαπανών της Βουλής ήταν το 2003 8,7% έναντι του 2002, το 2004 ήταν 9,9%, το 2005 ήταν 9,25%, το 2006 ήταν 8,9% και το 2007 ήταν 7,58 %.

Ο Προϋπολογισμός της Βουλής για το οικονομικό έτος 2008 θα βαρύνει το σύνολο του κρατικού προϋπολογισμού σε ποσοστό 4,442% . Αυτό σημαίνει πως κάθε Έλληνας πολίτης για όλες τις δαπάνες λειτουργίας της Βουλής το 2008 επιβαρύνεται με 1,61 ευρώ μηνιαίως έναντι 1,44 ευρώ μηνιαίως που επιβαρύνεται με τον προϋπολογισμό του 2007, δηλαδή καταγράφεται μία αύξηση 0,17 λεπτά του ευρώ μηνιαίως. Σε ετήσια βάση ο Έλληνας πολίτης πληρώνει για όλες τις δαπάνες του Προϋπολογισμού της Βουλής συμπεριλαμβανομένων και των

βουλευτικών αποζημιώσεων το ποσό των 19,33 ευρώ το χρόνο.

Οι πληρωμές για υπηρεσίες αποτελούν το 88,11% του Προϋπολογισμού και θα βαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό κατά 3,914%.

Η επιβάρυνση κάθε Έλληνα πολίτη για τις βουλευτικές αποζημιώσεις με επιδόματα, παροχές, ατέλειες, συνεργάτες Βουλευτών, Ευρωβουλευτών, μισθώσεις οικιών και ξενοδοχείων για τους εξ επαρχίας Βουλευτές, χρηματοδοτική μίσθωση των αυτοκινήτων Βουλευτών και Ευρωβουλευτών, σταθερή και κινητή τηλεφωνία και μετακινήσεις για το σύνολο των Βουλευτών είναι 7,45 ευρώ ετησίως.

Αναλυτικότερα, οι πιστώσεις του Προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2008 κατανομούνται σε πέντε κατηγορίες και έχουν ως εξής:

Πληρωμές για υπηρεσίες: Οι πιστώσεις ανέρχονται στο συνολικό ποσό των 186.759.000 ευρώ και όπως είπαμε αυτό το ποσό αποτελεί το 88,11% του Προϋπολογισμού της Βουλής.

Οι πιστώσεις για τις βουλευτικές αποζημιώσεις των Βουλευτών και Ευρωβουλευτών και για όλες τους τις κοινοβουλευτικές δραστηριότητες είναι 43.867.000 ευρώ, αυξημένες κατά 1.502.000 ευρώ σε σχέση με τον Προϋπολογισμό του 2007. Αυτό σημαίνει πως μόνο το 20,6% περίπου του Προϋπολογισμού της Βουλής πηγαίνει για τις βουλευτικές αποζημιώσεις. Αυτό σημαίνει πως η επιβάρυνση για κάθε έναν Έλληνα πολίτη ξεχωριστά για τη βουλευτική αποζημίωση, παροχές, επιδόματα και ατέλειες είναι 4 ευρώ ετησίως.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάνω αυτήν τη λεπτομερή αναφορά για το κόστος των λειτουργικών αναγκών του Κοινοβουλίου και ιδιαίτερα για τις βουλευτικές αποζημιώσεις προκειμένου υπεύθυνα και αντικειμενικά να γνωρίζει ο κάθε Έλληνας φορολογούμενος πολίτης πόσο του κοστίζει το κοινοβουλευτικό μας σύστημα, η λειτουργία του Κοινοβουλίου και πόσο αμείβεται ο Βουλευτής.

Εξάλλου τα έσοδα των Βουλευτών είναι εμφανή και προέρχονται μόνο από τη βουλευτική αποζημίωση μ' ένα ποσό που κυμαίνεται περίπου στα 7.000 ευρώ μηνιαίως όπως προκύπτει από το δικό μου τουλάχιστον εκκαθαριστικό. Μ' αυτό το ποσό ο Βουλευτής εκπληρώνει τις βουλευτικές, ατομικές και οικογενειακές του υποχρεώσεις, διατηρεί και συντηρεί δύο τουλάχιστον πολιτικά γραφεία ανάλογα με την εκλογική του περιφέρεια, αναπτύσσει δημόσιες σχέσεις, συμμετέχει σε κοινωνικές και άλλες εκδηλώσεις, εκπληρώνει όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το ρόλο του και με την πιο σφιχτή οικονομική διαχείριση, ιδιαίτερα για ένα Βουλευτή επαρχίας όπως είμαι κι εγώ, το μηνιαίο κόστος είναι σχεδόν όσο και το ποσό της βουλευτικής του αποζημίωσης. Αυτή είναι η αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα.

Κυρίες Πρόεδρε, θα ήθελα εδώ να αναφερθώ μόνο σε δύο επιμέρους στοιχεία. Η βουλευτική αποζημίωση αυξάνεται κατά το 2008 σε ποσοστό περίπου 3,6% και επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό κατά 0,005 τοις χιλίοις ετησίως. Ανάλογη είναι και η αύξηση για τους μισθούς των Υπαλλήλων της Βουλής και αυτές στο πλαίσιο της εισοδηματικής πολιτικής και των μισθολογικών ωριμάνσεων και εξελίξεων.

Αναφέρθηκα σ' αυτά τα στοιχεία από το σύνολο των στοιχείων που περιλαμβάνονται στον Προϋπολογισμό για ευνόητους λόγους που μας απασχολούν χρόνια τώρα, αφού γινόμαστε μάρτυρες απόψεων, θέσεων και κριτικής, θα μπορούσα να πω πολλές φορές κακόπιστες.

Αυτά είναι τα ποσά, αυτά είναι τα ποσοστά, αυτή είναι η επιβάρυνση όσον αφορά τη λειτουργία του Κοινοβουλίου μας. Μπορούμε έτσι να εξάγουμε αβίαστα το συμπέρασμα ότι η λειτουργία του Κοινοβουλίου δεν κοστίζει πολλά χρήματα στον Έλληνα πολίτη, στον Έλληνα φορολογούμενο. Βεβαίως αυτό δεν σημαίνει ότι δεν οφείλουμε τον ανάλογο σεβασμό.

Είπα και προηγουμένως, για τον Προϋπολογισμό, ότι περιλαμβάνει αριθμούς και οικονομικά μεγέθη, όμως δεν είναι ένα απλό λογιστικό κείμενο, δεν είναι μία στείρα παράθεση αριθμών. Είναι ουσιαστικά πολιτική πράξη με σημαντικό ειδικό βάρος για το δημοκρατικό μας πολίτευμα και ως τέτοια πρέπει να την αντιμετωπίζουμε. Εμείς οι Βουλευτές, τα πολιτικά κόμ-

ματα κι εσείς, κύριε Πρόεδρε, με το θεσμικό και προσωπικό σας κύρος και την αξιοπιστία που σας διακρίνει, πρέπει να τολμήσουμε να ξεπεράσουμε τις αδυναμίες μας αναλαμβάνοντας τις ευθύνες που μας αναλογούν, αλλά και τις ανάλογες πρωτοβουλίες ώστε η ελληνική κοινωνία στο σύνολό της να αντιληφθεί και να κατανοήσει ότι δεν είναι πολυτέλεια το κόστος λειτουργίας του Κοινοβουλίου και, όπως είπαμε, ότι δεν κοστίζει πολλά στο φορολογούμενο πολίτη.

Σημαντικό ρόλο επιτελεί ο Βουλευτής στην προσπάθεια προσαρμόσεως της λειτουργίας του θεσμού του Κοινοβουλίου και του έργου του και απέναντι στην προσπάθεια δημιουργίας αρνητικών εντυπώσεων στο πλαίσιο ενός άκρατου λαϊκισμού. Σ' αυτήν την κατεύθυνση ουσιαστικό ρόλο παίζει το Τηλεοπτικό Κανάλι της Βουλής και γι' αυτόν το λόγο θα πρέπει να αναπτύξει περαιτέρω και τις δραστηριότητες και την ειδησεογραφία του και κυρίως, να καλύπτει όλη τη χώρα. Εξάλλου, κύριε Πρόεδρε, με ιδιαίτερη ικανοποίηση ακούσαμε στην επιτροπή ότι σχεδιάζετε να λειτουργήσει και ραδιοφωνικός σταθμός στη Βουλή ούτως ώστε να συμβάλει κι αυτός και στην αντικειμενική ενημέρωση, αλλά και στην προβολή του έργου των Βουλευτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να δημιουργήσουμε τα κατάλληλα αντανakλαστικά απέναντι στη δημαγωγία και στο λαϊκισμό, απέναντι στις επιθέσεις που εκτοξεύονται εναντίον των Βουλευτών και του Κοινοβουλίου. Πρέπει κι εμείς με τη συμπεριφορά μας, τις κοινοβουλευτικές μας παρεμβάσεις, τον τρόπο εκφοράς του πολιτικού μας λόγου και τη γενικότερη παρουσία μας να βοηθήσουμε έτσι ώστε η πολιτική να ανακτήσει τη χαμένη αξιοπιστία της. Προς αυτήν την κατεύθυνση τόσο το Τηλεοπτικό Κανάλι όσο και ο ραδιοφωνικός σταθμός που σχεδιάζετε να λειτουργήσει μπορούν να βοηθήσουν.

Έρχομαι τώρα στη δεύτερη κατηγορία, στην προμήθεια των αγαθών και του κεφαλαιακού εξοπλισμού και στην εγγραφή πίστωσης 10.615.200 ευρώ, αυξημένης σε σχέση με τον Προϋπολογισμό του 2007 λόγω της ανανέωσης του ηλεκτρονικού εξοπλισμού της Βουλής, στην προμήθεια φορητών ηλεκτρονικών υπολογιστών, στην προμήθεια νέου εξοπλισμού για τις ανάγκες των υπηρεσιών που στεγάζονται στα νέα κτήρια της Βουλής και του ολοκληρωμένου πληροφοριακού συστήματος.

Στην τρίτη κατηγορία, στις μεταβιβαστικές πληρωμές, δηλαδή τις πιστώσεις που αφορούν επιχορηγήσεις νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, ιδρύματα κ.λπ., προϋπολογίζεται το ποσό των 9.125.000 ευρώ, μειωμένο έναντι των πιστώσεων του Προϋπολογισμού του 2007.

Για την τέταρτη κατηγορία, στις δαπάνες που δεν εντάσσονται στις άλλες κατηγορίες, προϋπολογίζεται το ποσό των 2.450.000 ευρώ για το αποθεματικό της Βουλής και την αντιμετώπιση απρόβλεπτων δαπανών.

Τέλος, για την πέμπτη κατηγορία (απαλλοτριώσεις, αγορές, ανεγέρσεις, μελέτες κ.λπ.) προϋπολογίζεται το ποσό των 3.000.000 ευρώ, αυξημένο κατά πολύ έναντι των 100.000 ευρώ που είχε εγγραφεί στον Προϋπολογισμό του 2007, λόγω των έργων που γίνονται στα κτήρια ιδιοκτησίας της Βουλής και των μελετών για την ανέγερση ενός μεγάλου κτηρίου στο οικόπεδο που ανήκει στη Βουλή στην Αμυγδαλέζα για την κατασκευή και εκεί ενός κτηρίου, το οποίο θα συμβάλει ουσιαστικά στην καλύτερη και αποδοτικότερη λειτουργία της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με όλες αυτές τις πιστώσεις και τις δαπάνες που σας ανέφερα δεν λειτουργούν μόνο εύρυθμα και αποτελεσματικά όλες οι υπηρεσίες της Βουλής, αλλά εκτελούνται, όπως είπα προηγουμένως, πολλά και χρήσιμα έργα. Άλλα από αυτά τελείωσαν, όπως το κτήριο της οδού Αμαλίας, όπου μεταφέρθηκαν και στεγάζονται κάποιες από τις υπηρεσίες της Βουλής, και άλλα συνεχίζονται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά δεν γίνονται μόνο τους. Απαιτούν προγραμματισμό, μόχθο, συλλογική και ατομική προσπάθεια και πάνω από όλα υπευθυνότητα. Οι υπηρεσίες της Βουλής των Ελλήνων ευτύχησαν να έχουν εργαζομένους με υψηλό αίσθημα ευθύνης, εργατικότητα και αποτελεσματικότητα. Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια σε όλες και

σε όλους. Όλοι μαζί στηρίζουμε και υπηρετούμε κατά τον καλύτερο και αποδοτικότερο τρόπο τη λειτουργία του Κοινοβουλίου.

Πιστεύω πως πέρα από τις ειλικρινείς ευχαριστίες όλων των Βουλευτών προς τους συντελεστές της εκτέλεσης των Προϋπολογισμών και την αναγνώριση της αποδοτικής λειτουργίας όλων των υπηρεσιών της Βουλής, πρέπει να αναγνωρίσουμε όλοι μαζί και τις μεγάλες προσπάθειες που καταβάλλουν οι Προϊστάμενοι και οι εργαζόμενοι στις Οικονομικές Υπηρεσίες της Βουλής, που για μια ακόμα φορά μας παραδίδουν μια χρηστή, αξιόπιστη, νοικοκυρεμένη και διάφανη οικονομική διαχείριση. Τους ευχαριστούμε ειλικρινά όλους.

Εισηγούμαι, κύριε Πρόεδρε, την ψήφιση του Προϋπολογισμού Δαπανών της Βουλής για το οικονομικό έτος 2008.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σταυρογιάννη, αλλά όταν μιλάμε για προϋπολογισμό, να «προϋπολογίζουμε» και το χρόνο για να είμαστε πιο αξιόπιστοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Διαρκής Επιτροπή Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της δι' ανταλλαγής ρηματικών διακονιών Συμφωνίας Τροποποίησης της Προξενικής Σύμβασης μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδας και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 22 Μαΐου 1972».

Ο κ. Γείτονας, εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι η μη παρουσία συναδέλφων από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., οφείλεται στη σύγκληση της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας την ίδια ώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός της Βουλής για το 2008 και ο Απολογισμός για το 2006 εισάγονται προς ψήφιση στην Ολομέλεια με βάση το άρθρο 72 παράγραφος 1 του Συντάγματος και το άρθρο 120 του Κανονισμού της Βουλής. Προηγήθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 47 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής, επεξεργασία στην Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής.

Διαχρονικά οι Προϋπολογισμοί της Βουλής, όπως δείχνουν κάθε χρόνο οι Απολογισμοί, διακρίνονται από δημοσιονομική αυστηρότητα και αξιοπιστία. Είναι μία κατάκτηση που θα πρέπει να τη διαφυλάξουμε. Το Κοινοβούλιο πιστεύω ότι χρειάζεται να δίνει πρώτο το καλό παράδειγμα διαχείρισης των χρημάτων του ελληνικού λαού.

Στις ίδιες αρχές κινείται και ο Προϋπολογισμός του 2008. Δεν θα κουράσω το Σώμα με αριθμούς. Αναφέρθηκαν και από το συνάδελφο, εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας. Άλλωστε έχετε οι συνάδελφοι το αναλυτικό τεύχος στα χέρια σας. Θεωρώ, όμως, χρέος μου για την αντικειμενική και όχι παραπλανητική ενημέρωση των πολιτών, των εντολέων μας δηλαδή, να αναφερθούν και να αξιολογηθούν ορισμένα βασικά οικονομικά μεγέθη. Πολύ περισσότερο όταν κάθε χρόνο –συνέβη και φέτος– με τη δημοσιοποίηση του Προϋπολογισμού επιχειρούνται εύκολοι εντυπωσιασμοί από πολλές πλευρές και από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Ούτε λίγο ούτε πολύ αντιμετωπίζεται το κόστος λειτουργίας του κορυφαίου θεσμού της δημοκρατίας ως περιττή δαπάνη, ως σπατάλη και πράξη ευνουίας υπέρ των εκάστοτε Βουλευτών. Τονίζω το «εκάστοτε», διότι τα πρόσωπα αλλάζουν στο κοινοβουλευτικό πολίτευμα.

Όπως ειπώθηκε, ο Προϋπολογισμός της Βουλής διαμορφώνεται και φέτος στα 211.950.000 ευρώ έναντι 192.245.200 ευρώ το 2007 και 173.926.790 ευρώ το 2006. Έχουμε, δηλαδή, μια αύξηση 8,56%. Για να είμαστε όμως ακριβείς, στην ουσία η αύξηση είναι μεγαλύτερη φέτος, δεδομένου ότι το 2007 διατέθηκε έκτακτο κονδύλι 5.000.000 για τους πυροπαθείς.

Η αύξηση, λοιπόν, μεταξύ του 2007-2008 σε σύγκριση με την αύξηση του 2006-2007, αλλά και με προηγούμενες χρονιές, είναι περίπου στα ίδια επίπεδα.

Συνολικά οι δαπάνες κατατάσσονται σε πέντε κατηγορίες με βάση τον κώδικα για τον κρατικό Προϋπολογισμό. Δεν θα αναφερθώ, αναφέρθηκε ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας και δεν θέλω να κουράσω το Σώμα. Συνολικά, όμως, οι δαπάνες

αντιστοιχούν στο 5% των πρωτογενών δαπανών του κρατικού προϋπολογισμού. Αναφέρθηκε από το συνάδελφο και δεν χρειάζεται να το επαναλάβω ποια και πόσο μικρή είναι η επιβάρυνση μηνιαίως του Έλληνα πολίτη για τη λειτουργία της Βουλής, του κορυφαίου θεσμού της Δημοκρατίας.

Οι πιστώσεις για τα «συνταγματικά βάρη», όπως τα λέγαμε, πριν και τώρα κωδικοποιούνται διαφορετικά, δηλαδή για βουλευτική αποζημίωση, επιδόματα οργάνωσης γραφείων, ανέρχονται στο ποσό των 43.867.000 ευρώ και αντιστοιχούν στο 20% περίπου του Προϋπολογισμού της Βουλής και στο 0,9%, δηλαδή κάτω από το 1%, του κρατικού προϋπολογισμού. Φέτος οι πιστώσεις αυτές είναι αυξημένες κατά 1.502.000 ευρώ, ήτοι κατά 3,5%, δηλαδή περίπου στα όρια του πληθωρισμού. Αυτό πρέπει να γίνει σαφές.

Προβλέπονται στον Προϋπολογισμό αυξημένα κονδύλια κατά 10.400.000 ευρώ στην κατηγορία Α', κατά 2.800.000 στην κατηγορία Β' και κατά 2.900.000 στην κατηγορία Ε'. Αφορούν κυρίως –και θέλω να το τονίσω αυτό– επενδύσεις σε κτηριακές εγκαταστάσεις, απαλλοτριώσεις, εξοπλισμούς, όπως και δαπάνες λειτουργίας του τηλεοπτικού και του ραδιοφωνικού σταθμού που προβλέπεται να ξεκινήσει. Αυτά είναι τα τρία κονδύλια, δηλαδή δαπάνες κυρίως επενδύσεων είναι που διαμορφώνουν ουσιαστικά την αύξηση σε σχέση με το 2007.

Εδώ, κύριε Πρόεδρε, θέλω να επαναλάβω αυτό που είπα και στην επιτροπή. Η απορροφητικότητα αυτών των κονδυλίων –και αναφέρομαι στις επενδύσεις– θα εξαρτηθεί από την ωριμότητα των έργων, κάτι που για μένα δεν είναι βέβαιο –το επισημαίνω και απαιτεί ιδιαίτερη προσπάθεια και από τον Πρόεδρο και από τις υπηρεσίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Ελληνικό Κοινοβούλιο, μετά από την Μεταπολίτευση και ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια εκσυγχρονίζεται και αναβαθμίζει ποιοτικά τη λειτουργία του, ώστε να ανταποκριθεί και στις απαιτήσεις της κοινωνίας, αλλά και στα νέα δεδομένα που πηγάζουν από τις σχέσεις μας με τον κόσμο και κυρίως από την ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έγινε πραγματικά ένα σημαντικό έργο και πιστώνεται σε όλους τους πρώην Προέδρους. Θα κάνω ιδιαίτερη μνεία στους δύο τελευταίους, στον κ. Απόστολο Κακλαμάνη και στην κυρία Μπενάκη. Πιστεύω ότι και ο σημερινός Πρόεδρος θα κάνει το καλύτερο.

Σ' αυτό το έργο καθοριστική ήταν η συμβολή των εργαζομένων στη Βουλή. Τους ευχαριστούμε όλοι.

Βέβαια, κύριε Πρόεδρε, δεν αρκούν τα εύσημα για τους εργαζομένους, αλλά πάντα θα πρέπει να μεριμνάτε και όλοι να συμβάλουμε για καλύτερες συνθήκες εργασίας και την ικανοποίηση δίκαιων αιτημάτων τους. Υπάρχουν εδώ πολλά περιθώρια βελτίωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα μεγάλα βήματα που έγιναν, δεν αρκούν. Η ποιότητα του κοινοβουλευτικού έργου, η αναβάθμιση του ρόλου του Βουλευτή, το άνοιγμα του Κοινοβουλίου στην κοινωνία, αλλά και στο διεθνές περιβάλλον είναι διαρκείς στόχοι που πρέπει καθημερινά να τους προσεγγίζουμε.

Ο Προϋπολογισμός του 2008 ανταποκρίνεται στις ανάγκες για τη στήριξη του έργου της Βουλής και, μεταξύ των άλλων, σημαντικών πρωτοβουλιών και δράσεων, όπως είναι ο θεσμός της «Βουλής των Εφήβων», οι δράσεις για την ενίσχυση των δεσμών μας με τους Απόδημους, οι δράσεις της Κοινοβουλευτικής Διπλωματίας, που μάλιστα προβλέπονται και ενισχυμένες εν όψει και της Προεδρίας της Ευρωμεσογειακής Κοινοβουλευτικής Συνδιάσκεψης.

Όσον αφορά τα απαιτούμενα κάθε φορά πρόσθετα μέτρα στήριξης των Βουλευτών και την ικανοποίησή τους. Γίνονται πολλές συζητήσεις, ακούμε επικρίσεις. Δεν πρέπει να μας ενοχλούν, ούτε να μας αποτρέπουν από αυτό που πρέπει και οφείλουμε να κάνουμε.

Τονίζω, από αυτό το βήμα μετά λόγου γνώσεως, ότι οι ρυθμίσεις για την υλικοτεχνική υποδομή της Βουλής και των Βουλευτών, για την επιστημονική ιδιαίτερα και διοικητικά στήριξη των Βουλευτών, δεν είναι διευκολύνσεις προσώπων. Τα πρόσωπα, όπως είπα, στο κοινοβουλευτικό πολίτευμα εναλλάσσονται. Αφορούν αυτά τα μέτρα και είναι υπέρ της αποδοτικής λει-

τουργίας του Κοινοβουλίου. Και αυτό πρέπει να γίνει αντιληπτό.

Ψηφίζουμε, κύριε Πρόεδρε, τον Προϋπολογισμό της Βουλής για το 2008 όπως και τον Απολογισμό για το 2006. Για το 2006 θέλω να τονίσω ότι οι συνολικές δαπάνες ανήλθαν σε 173.926.790 ευρώ όπως διαμορφώθηκαν τελικά γιατί έγιναν ενδιαμέσως αλλαγές. Ταυτίζονται με τις αρχικές προβλέψεις του Προϋπολογισμού του 2006 που ήταν 174.000.000 ευρώ.

Επισημαίνω, όμως κύριε Πρόεδρε -το είπα και στην επιτροπή και χρειάζεται να εξηγηθεί στο Σώμα- ότι υπήρξε το 2006 απόκλιση σημαντική προβλέψεων και πραγματοποιήσεων όσον αφορά τα κονδύλια των επιχορηγήσεων, που παρουσιάζονται σημαντικά αυξημένα σε σχέση με την αρχική πρόβλεψη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό δεν είναι μία λογιστική ανάλυση, αλλά κατ'εξοχήν πολιτική συζήτηση που αφορά τον ελληνικό λαό. Γιατί μέσα από αυτήν τη συζήτηση αναδεικνύονται ζητήματα δημοκρατίας, εν προκειμένω ιδιαίτερα του ρόλου και της λειτουργίας του Κοινοβουλίου.

Στη Βουλή συντελείται η μυσταγωγία της πολιτικής. Της πολιτικής που βάλλεται στις μέρες μας σε παγκόσμια κλίμακα, πιέζεται από πολλές κατευθύνσεις, ιδιαίτερα από ανερχόμενες ιδιωτικές εξουσίες που διεκδικούν χώρο και επιρροή. Η διατήρηση της αυτονομίας της και η ενδυνάμωση της είναι χρέος όλων μας. Βουλευτών και Κομμάτων, όλων των πτερύγων, είναι χρέος πολιτικών και πολιτών. Η αναβάθμιση του ρόλου των Κοινοβουλίων σε όλες τις δημοκρατικές κοινωνίες σήμερα είναι ένα στόιχημα. Είναι ανάγκη να θωρακίσουμε το θεσμό και στην πατρίδα μας, όχι μόνον από εξωτερικές πιέσεις, αλλά και από αυτοοπονομεύσεις, από δικές μας αβελτηρίες και αδυναμίες. Για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους.

Μη βλέπουμε «τους εχθρούς και τους ξένους στον καθρέφτη μας» για να θυμηθούμε τον Ελύτη. Το βάρος της ευθύνης έχουμε εμείς, Κόμματα και Βουλευτές.

Στο υπόλοιπο του χρόνου που έχω θα αναφερθώ σύντομα σε ορισμένα ζητήματα τα οποία πια θεωρώ ότι είναι κρίσιμα και ώριμα. Και αν αντιμετωπιστούν, θα συμβάλουν στην αναβάθμιση της λειτουργίας μας.

Πρώτο ζήτημα η ποιότητα του νομοθετικού έργου. Η ποιότητα του νομοθετικού έργου είναι μείζον ζήτημα, γιατί πραγματικά αφορά, έχει σχέση με την εξυπηρέτηση των πολιτών, αλλά και των παραγωγικών διαδικασιών. Οι χρήστες των νόμων είναι οι πολίτες, οι φορείς, οι επιχειρήσεις. Χρειάζεται η ποιότητα του νομοθετικού έργου πραγματικά να βελτιωθεί. Έχουν γίνει σχετικές έρευνες, και έδειξαν ότι η χαμηλή ποιότητα του νομοθετικού έργου με την πολυνομία, τις ατέλειες των νόμων και την έλλειψη κωδικοποίησης συμβάλλει σε μεγάλο βαθμό στη γραφειοκρατία και τη χαμηλή ανταγωνιστικότητα. Δημιουργεί, όπως είπα, προβλήματα σε πολίτες, την κοινωνία και τις επιχειρήσεις. Πρέπει να το προσεξουμε ιδιαίτερα αυτό.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει καταθέσει σχετικές προτάσεις γι' αυτό. Μεταξύ των άλλων προτείνουμε για τους νόμους ευρύτερη δημόσια διαβούλευση, εκτίμηση και αξιολόγηση των επιπτώσεών τους, περιορισμό των τροπολογιών στην Ολομέλεια, διπλή ανάγνωση.

Και εδώ θέλω να κάνω μία παρατήρηση. Αντί να πηγαίνουμε μπροστά, οπισθοδρομούμε. Παρ'όλο που ψηφίσαμε τις αυστηρότερες διατάξεις στο αναθεωρημένο Σύνταγμα και το νέο Κανονισμό, διολισθαίνουμε πάλι στο φαινόμενο κατάθεσης τροπολογιών, με σημαντικές ρυθμίσεις, αιφνιδιαστικά και σε άσχετα νομοσχέδια. Όπως θέλω να επισημάνω ότι δεν γίνεται αξιοποίηση του άρθρου 70 παράγραφος 2 του Συντάγματος, για την καλύτερη επεξεργασία και ψήφιση των νόμων στις διαρκείς επιτροπές. Έτσι πάλι φορτώνεται η Ολομέλεια και φθάσαμε πρόσφατα σε ένα νόμο, να ψηφίζουμε στην Ολομέλεια πενήντα άρθρα σε μία ομάδα την ίδια ημέρα. Είναι ανάγκη, λοιπόν, πέρα από τις αναγκαίες αλλαγές -ανέφερα τις νέες προτάσεις μας- να εφαρμόσουμε τις ισχύουσες διατάξεις, με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας του Νομοθετικού Έργου.

Το δεύτερο ζήτημα έχει σχέση με την αξιοποίηση νέων δυνατοτήτων που μας έδωσε το αναθεωρητικό Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής. Νέων δυνατοτήτων, όσον αφορά τα δημό-

σια οικονομικά. Γιατί η ποιότητα των δημόσιων οικονομικών είναι και αυτό ένα ζητούμενο. Παρ'όλο που ψηφίσαμε ειδική επιτροπή για τον Απολογισμό-Ισολογισμό, παρ'όλο που καθιερώσαμε την κατάθεση και συζήτηση και προσχεδίου προϋπολογισμού, λίγες είναι οι δυνατότητες για ουσιαστική επεξεργασία. Δεν υπάρχει επιστημονική στήριξη των επιτροπών, δεν έχουν γίνει τα απαραίτητα βήματα, έτσι ώστε να αποκτήσει η Βουλή ενεργότερο ρόλο και στην κατάρτιση των προϋπολογισμών και στην παρακολούθηση και τον έλεγχο της εκτέλεσής τους.

Αντίστοιχο πρόβλημα έχουμε με την ενσωμάτωση των οδηγιών. Οι κοινοτικές οδηγίες, όπως ξέρετε, διαμορφώνουν πια εν πολλοίς, στο μεγαλύτερο βαθμό, το εσωτερικό δίκαιο. Ο ρόλος της Βουλής και στα δύο θέματα που αναφέρω -και στα δημοσιονομικά και στα θέματα ενσωμάτωσης των οδηγιών- θα πρέπει από απλά τυπικός και επικυρωτικός που είναι σήμερα, να γίνει ουσιαστικός. Θα συμβάλει ιδιαίτερα στη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση. Εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουμε κάνει προτάσεις, να ριζικές αλλαγές, ώστε να ενισχυθεί ο ρόλος του Κοινοβουλίου στα ζητήματα αυτά.

Το τρίτο ζήτημα έχει σχέση με το πόθεν έσχες των Βουλευτών, τη διαφάνεια στα οικονομικά κομμάτων και Βουλευτών. Ο πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει κάνει και πρόσφατα συγκεκριμένες προτάσεις για το λεγόμενο πολιτικό χρήμα, τη χρηματοδότηση κομμάτων και Βουλευτών και τον έλεγχο των δαπανών. Δεν έχω χρόνο να αναφερθώ. Δυο μόνο λόγια για το πόθεν έσχες. Παρ'όλα τα βήματα που έγιναν με τη διεύρυνση της σχετικής επιτροπής με δικαστικούς και τη στήριξή της με ορκωτούς λογιστές, πρέπει να επικεντρωθούμε στη διακρίβωση της ακρίβειας των δηλουμένων και στο «πόθεν». Και πρέπει να το κάνουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να σταματήσουν οι ψίθυροι και οι υπόνοιες για τα περιουσιακά στοιχεία των Βουλευτών. Διαφάνεια, λοιπόν, παντού, όχι κλειστοί τοίχοι. «Τζαμαρία στο σπίτι μας», θα πρέπει να είναι το μήνυμα από όλες τις πτέρυγες.

Το τέταρτο ζήτημα αφορά τον Κανονισμό και την εφαρμογή του. Και με αυτό θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε. Ουδείς αμφισβητεί ότι μετά την αναθεώρηση του Συντάγματος, με την αλλαγή του Κανονισμού, κάναμε βήματα μπροστά. Όμως, στην πράξη χρειάζεται να ξαναδούμε τον Κανονισμό. Γιατί; Δεν διευκολύνεται όσο θα έπρεπε ο Βουλευτής στο έργο του. Το τεκμήριο εφαρμογής του Κανονισμού δεν είναι σχεδόν ποτέ υπέρ του Βουλευτή. Ο Βουλευτής πολλές φορές νιώθει ότι είναι στη μέγερη της εκτελεστικής εξουσίας και του «κομματικοκεντρισμού» που αποπνέει ο Κανονισμός. Αισθάνεται πολλές φορές στην πράξη ο Βουλευτής θεατής μιας παράστασης στην οποία πρωταγωνιστούν άλλοι. Για να προβληθούν οι απόψεις του καταφεύγει, είτε στον εύκολο εντυπωσιασμό, είτε στην υποκατάσταση του Βήματος της Βουλής από τα τηλεοπτικά παράθυρα και όχι μόνο.

Η πίεση της εκάστοτε Εκτελεστικής Εξουσίας αρχίζει και γίνεται ασφυκτική στο Βουλευτή. Χρησιμοποιεί η εκτελεστική εξουσία συνήθως τον κυβερνητικό Βουλευτή για τη ψήφο και το χειροκρότημα και όλους τους Βουλευτές, έτσι ώστε να μπορεί να περάσει, ένα νομοσχέδιο, το γρηγορότερο και με το «μικρότερο κόστος» της κυβέρνησης και του εκπροσώπου της εκτελεστικής εξουσίας. Πιστεύω ότι αυτή η διολίσθηση είναι επικίνδυνη. Χρειάζεται να δούμε τον Κανονισμό σοβαρά πάλι. Γιατί πέρα από την ελεύθερη έκφραση των θέσεων του Βουλευτή, χρειάζεται να κατοχυρωθεί και η προβολή τους. Και εδώ μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο ο τηλεοπτικός σταθμός, καθώς και ο υπό ίδρυση ραδιοφωνικός σταθμός της Βουλής. Περιμένουμε τις θέσεις του Προέδρου σ' αυτό το ιδιαίτερα ευαίσθητο θέμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν την προσπάθεια αναβάθμισης του Κοινοβουλίου, δεν πρέπει να ξεχνάμε τις δικές μας ευθύνες. Στις ημέρες μας πρέπει καθημερινά εμείς οι Βουλευτές να καταξιωνόμαστε το ρόλο μας, να δικαιωνόμαστε την αποστολή μας. Με τη στάση μας, τη συμπεριφορά μας, το λόγο μας, με τη δημιουργική συμμετοχή μας και τις πράξεις μας.

Η αξιοπιστία και η αυτονομία της πολιτικής, η πραγματική ανεξαρτησία του Βουλευτού προϋποθέτουν αναβαθμισμένο

Κοινοβούλιο και δεν πρέπει να το ξεχνάμε. Σ' αυτό θα πρέπει ανεξάρτητα, από τις διαφορές μας, να κατατείνει συνολικά η προσπάθεια όλων μας, σ' όλες τις πτέρυγες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γείτονα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεώρεα της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων και στις εκθέσεις της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέματα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά, 15ος-21ος αι.» και «Πρωθυπουργοί και Πρόεδροι της Βουλής των Ελλήνων της Μεταπολίτευσης» τριάντα δύο μαθητρίες και μαθητές και δύο συνοδοί δάσκαλοι από το 2ο Δημοτικό Σχολείο Λαμίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κανταρτζής.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, ψηφίζουμε τον Απολογισμό και τον Προϋπολογισμό της Βουλής ο οποίος άλλωστε ψηφίστηκε ομόφωνα από την αρμόδια επιτροπή της Βουλής από τους εκπροσώπους όλων ανεξαιρέτως των κομμάτων.

Πρόκειται για έναν Προϋπολογισμό που είναι σύμφωνος κατά τη γνώμη μας με τις αναγκαίες λειτουργίες του Κοινοβουλίου, για να λύνονται προβλήματα που θα διευκολύνουν την καλώς εννοούμενη λειτουργία της Βουλής και την καλώς εννοούμενη μακριά από λαϊκισμούς διευκόλυνση των Βουλευτών στην άσκηση των καθηκόντων τους. Επειδή συνηθίζεται με την ψήφιση του Προϋπολογισμού της Βουλής να γίνεται συζήτηση πάνω σε ορισμένα γενικότερα ζητήματα που είτε άμεσα είτε έμμεσα συνδέονται με τον Προϋπολογισμό της Βουλής, θα ήθελα και εγώ με τη σειρά μου να σταθώ σ' αυτά.

Θα ήθελα να ξεκινήσω με ένα καυτό θέμα που δικαιολογημένα κατά τη γνώμη μας συγκεντρώνει την προσοχή της κοινής γνώμης. Αναφέρομαι στις λεγόμενες παροχές και κυρίως στο κατ' εξοχήν επίμαχο θέμα της βουλευτικής αποζημίωσης. Βλέπουμε όλοι πώς αντιμετωπίζεται αυτό το θέμα από την κοινή γνώμη. Υπάρχει μία δικαιολογημένη ευαισθησία και ανησυχία της κοινής γνώμης στα ζητήματα αυτά και έχουν φυσικά την εξήγησή τους. Και δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά. Με ποια λογική, όταν επί χρόνια η Βουλή ψηφίζει προϋπολογισμούς λιτότητας για το λαό, την ίδια ώρα οι Βουλευτές θα ψήφισαν μεγάλες αυξήσεις για τον εαυτό τους;

Το Κ.Κ.Ε. δεν μπορεί να συμφωνήσει με μία τέτοια τακτική. Η σταθερή θέση που έχουμε εκφράσει όλα αυτά τα χρόνια είναι ότι η αύξηση της βουλευτικής αποζημίωσης δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από την αύξηση που παίρνουν οι εργαζόμενοι, γιατί σε αντίθετη περίπτωση θα καταντούσε καθαρή πρόκληση. Και είναι θετικό το γεγονός ότι στον υπό ψήφιση Προϋπολογισμό η προβλεπόμενη αύξηση δεν ξεπερνά το ύψος της αύξησης που θα πάρουν οι εργαζόμενοι με την προβλεπόμενη εισοδηματική πολιτική.

Στο σημείο αυτό, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ και σε ένα άλλο ζήτημα που δικαιολογημένα ή όχι –δεν μπορώ να το ξέρω– έχει συσχετιστεί με τη βουλευτική αποζημίωση. Αναφέρομαι στο νομοσχέδιο που ρυθμίζει την καταβολή της έκτακτης παροχής στους δικαστές. Έχει δημοσιευτεί στον Τύπο ότι η καταβολή των αναδρομικών στους δικαστές πιθανώς να ανοίξει το δρόμο για τη δικαστική διεκδίκηση από τους Βουλευτές αναδρομικών και για τους ίδιους.

Όπως ήδη έχουμε αναφέρει κατά τη συζήτηση του σχετικού άρθρου στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, η άποψη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας είναι ότι θα πρέπει να παρθούν όλα τα μέτρα, ακόμα και ειδική απόφαση της Βουλής αν χρειάζεται, που να αποκλείει ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Αυτή είναι η σαφής και κατηγορηματική τοποθέτηση του Κ.Κ.Ε., την οποία επαναλαμβάνουμε και σήμερα, ώστε να μην υπάρξει κανένα παράθυρο για ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Δικαιολογημένη επομέ-

νως η ευαισθησία της κοινής γνώμης στο ζήτημα αυτό.

Διαφορετικό βέβαια είναι το πρόβλημα της διευκόλυνσης του έργου των Βουλευτών για να ασκούν ακώλυτα τα καθήκοντά τους, όπως για παράδειγμα η προμήθεια του αναγκαίου τεχνολογικού εξοπλισμού ή άλλες υποδομές, που σε τελευταία ανάλυση δεν αυξάνουν, δεν βελτιώνουν την περιουσιακή κατάσταση των Βουλευτών. Δεν χρειάζεται για παράδειγμα η συντήρηση του κτηρίου και η εξεύρεση κατάλληλων χώρων για να μπορούν να εργάζονται οι Βουλευτές και οι κοινοβουλευτικές ομάδες των κομμάτων χωρίς προβλήματα; Δεν χρειάζεται η εξεύρεση κατάλληλων χώρων για να εμπλουτίζουν τις βιβλιοθήκες και να στεγάζουν τα αρχεία τους; Εμείς σε τέτοια μέτρα δεν είμαστε αντίθετοι, εφόσον επαναλαμβάνω δεν συνδέονται με τα πρόσωπα, δεν προσθέτουν πλουτισμό και είναι ιδιοκτησία της Βουλής. Επομένως και η συντήρηση του κτηρίου χρειάζεται να γίνει με τις αναγκαίες επισκευές και άλλες εργασίες και με το αναγκαίο προσωπικό να είναι στελεχωμένη.

Με την ευκαιρία αυτή θα θέλαμε να θέσουμε το εξής ζήτημα, που δεν είναι βέβαια η πρώτη φορά που το βάζουμε, το έχουμε θέσει κατ' επανάληψιν στο παρελθόν. Είναι το ζήτημα των εργαζόμενων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Αντί για σταθερή και πλήρη εργασία εξαπλώνονται τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας οι νέες ευέλικτες εργασιακές σχέσεις. Εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι εργάζονται σήμερα –και αύριο θα είναι ακόμα περισσότεροι– με τα τετράωρα, με τις δίμηνες και τις τετράμηνες συμβάσεις εργασίας, χωρίς μόνιμη και πλήρη εργασία στον ιδιωτικό, στο δημόσιο, αλλά και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, πρώην Δ.Ε.Κ.Ο. κ.λπ.. Πιστεύουμε ότι η Βουλή δεν πρέπει να υιοθετήσει τέτοιες εργασιακές σχέσεις, πολύ περισσότερο που υπάρχουν ήδη κενές οργανικές θέσεις. Αναγνωρίζουμε τον πολύτιμο ρόλο που παίζουν οι εργαζόμενοι της Βουλής για τη σωστή λειτουργία της. Όσον αφορά βέβαια την αύξηση των αποδοχών τους, ισχύει και γι' αυτούς η γενικότερη εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης που αφορά το σύνολο των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα, που προετοιμάζει το έδαφος γι' αυτό που θα ακολουθήσει και στον ιδιωτικό, αυξήσεις δηλαδή κάτω από τον πληθωρισμό, δηλαδή μόνιμα χαμένοι οι εργαζόμενοι.

Θα ήθελα ακόμα, κύριε Πρόεδρε, να αναφερθώ σε ένα άλλο ζήτημα, σημαντικό κατά τη γνώμη μας. Αφορά τη λειτουργία του τηλεοπτικού σταθμού της Βουλής και τώρα και του ραδιοφωνικού που προβλέπεται να προχωρήσει και έχει να κάνει με την ενημέρωση της κοινής γνώμης για τη λειτουργία της Βουλής. Πρέπει να επιταχυνθούν τα μέτρα που χρειάζεται να παρθούν, ώστε να μπορούν να βλέπουν το σταθμό σε όλες τις γωνιές της χώρας μας. Σήμερα, δυστυχώς, υπάρχουν ακόμα μεγάλες περιοχές που δεν μπορούν να δουν το σταθμό της Βουλής, παρά τις προσπάθειες που έγιναν στο παρελθόν. Μία απ' αυτές τις περιοχές γνωρίζετε ότι είναι και η Θεσσαλία, αλλά δεν είναι φυσικά η μοναδική.

Το πρόγραμμα του καναλιού της Βουλής –αναφέρομαι στο υπόλοιπο, εκτός της μετάδοσης των εργασιών της Βουλής– γενικά είναι καλό και πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα και το ενημερωτικό και το πολιτιστικό του πρόγραμμα. Το υπογραμμίζουμε αυτό, γιατί δυστυχώς ορισμένες φορές βλέπουμε ακόμα και στην κρατική τηλεόραση να προβάλλονται ενημερωτικές εκπομπές ή άλλου τύπου εκπομπές, όπως δήθεν ιστορικό ντοκιμαντέρ, που προβάλλουν μονόπλευρα την κυρίαρχη άποψη, εξοβελίζοντας την αντίθετη, διαστρεβλώνοντας την ιστορική πραγματικότητα, εξοριώνοντας τον κομμουνισμό με το φασισμό. Το κανάλι της Βουλής δεν πρέπει να γλιστρήσει σε μία τέτοια τακτική και να υπεισέλθει σε ζητήματα ιδεολογικής και πολιτικής αντιπαράθεσης των κομμάτων. Επαναλαμβάνω ότι γενικά το πρόγραμμά του είναι καλό.

Αναπτύχθηκαν και ορισμένες άλλες σκέψεις, οι οποίες δεν περιορίζονται αποκλειστικά στον Προϋπολογισμό της Βουλής, αλλά αφορούν τη γενικότερη λειτουργία της, το νομοθετικό έργο κ.λπ.. Εκείνο που θα ήθελα με την ευκαιρία αυτή, επίσης, να επισημάνω είναι ότι θα πρέπει να διασφαλιστούν όλες οι προϋποθέσεις, ώστε να διευκολύνονται οι Βουλευτές και στην άσκηση του νομοθετικού έργου. Τι θέλω να πω πιο συγκεκριμέ-

να; Ορισμένες φορές στο παρελθόν παρουσιάζονταν φαινόμενα, να κατατίθενται νομοσχέδια την Παρασκευή και να εισάγονται για συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής την Τρίτη. Επομένως, μέσα σε ασφυκτικά χρονικά περιθώρια που δυσκόλευαν ιδιαίτερα το έργο των Βουλευτών των μικρότερων κομμάτων, αλλά και των Βουλευτών που προέρχονταν από την επαρχία που θα έπρεπε να πάρουν το νομοσχέδιο, να καθίσουν να το μελετήσουν, να συνεργαστούν με τους συνεργάτες τους ή με όλους εν πάση περιπτώσει εκείνους που κατά τη γνώμη τους θα έπρεπε να συνεργαστούν για να αναζητήσουν γνώμες, ενημέρωση, για να διαμορφώσουν άποψη. Πιστεύουμε ότι θα πρέπει να ληφθεί μία μέριμνα, μία πρόνοια, ώστε να υπάρχει μία άνεση χρόνου από την κατάθεση του νομοσχεδίου μέχρι την εισαγωγή του για συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής.

Με αυτές τις σκέψεις ψηφίζουμε τον Απολογισμό και τον Προϋπολογισμό της Βουλής και σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κανταρτζή.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δραγασάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι ο Προϋπολογισμός της Βουλής για το 2008 εμφανίζει αυξημένες δαπάνες κατά 7,88% περίπου. Εάν διακρίνουμε τις δαπάνες σε τρέχουσες -τακτικές κατά κάποιο τρόπο δαπάνες- και σε δαπάνες που έχουν να κάνουν με επενδύσεις, επεκτάσεις κτηρίων, εκσυγχρονισμό κτηρίων κ.λπ., διαπιστώνουμε ότι οι τρέχουσες δαπάνες είναι στα όρια του πληθωρισμού και λίγο παραπάνω, επομένως οι σημαντικότερες αυξήσεις προέρχονται από δαπάνες που θα μπορούσαμε να τις χαρακτηρίσουμε επενδυτικές.

Σωστά γίνεται προσπάθεια και έγινε και σήμερα από πολλούς ομιλητές να καταδειχθεί ότι το κόστος λειτουργίας της Βουλής είναι όσο το δυνατόν περιορισμένο. Ωστόσο, θα μου επιτρέψετε την εξής παρατήρηση, συμφωνώντας βεβαίως με αυτό: Το έργο του Κοινοβουλίου είναι κυρίως έργο ποιοτικό. Αυτό δεν σημαίνει ότι επιτρέπεται η όποια σπατάλη. Εκείνο το οποίο κρίνει ο πολίτης είναι το έργο που παράγεται μέσα από τη Βουλή. Δηλαδή, το κατά πόσο η Βουλή και οι Βουλευτές μπορούν να βάσουν τα πολιτικά και ιδεολογικά πλαίσια μέσα στα οποία κινούνται αυτοί και τα κόμματά τους να παίξουν το ρόλο τους. Και πριν από όλα το ρόλο του ελέγχου της Εκτελεστικής Εξουσίας και της προώθησης, της υπεράσπισης των κοινωνικών προβλημάτων.

Από αυτή τη σκοπιά θα ήθελα να διατυπώσω ορισμένες σκέψεις και προτάσεις, τις οποίες βεβαίως είχαμε διατυπώσει και πέρυσι και τις προηγούμενες χρονιές. Νομίζω, όμως, ότι αξίζει τον κόπο να επανέλθουμε σ' αυτές. Θα περιοριστώ σε τρεις ομάδες προβλημάτων, κυρίως δηλαδή σ' αυτές που έχουν να κάνουν με την αναβάθμιση του ρόλου της Βουλής και των Βουλευτών, αυτές που έχουν να κάνουν με την εσωτερική συγκρότηση και ρύθμιση του Κοινοβουλίου και μ' αυτές που αφορούν τις σχέσεις μας με την Ευρωπαϊκή Ένωση και με τον τρόπο με τον οποίο ενσωματώνεται το Ευρωπαϊκό Δίκαιο στο δικό μας δίκαιο.

Όσον αφορά το ρόλο της Βουλής η γνώμη μας είναι ότι υπάρχουν μεγάλα περιθώρια αναβάθμισης και ουσιαστικοποίησης του ρόλου της Βουλής και των Βουλευτών. Μπορούμε να παρατηρήσουμε βήματα βελτίωσης προς αυτή την κατεύθυνση, αλλά μπορούμε να παρατηρήσουμε και μεγάλους κινδύνους και πιέσεις για περαιτέρω υποβάθμιση. Πιστεύω ότι δεν είναι μόνο δική μας άποψη αν πω ότι πολλές φορές νιώθουμε εδώ μέσα ότι απλώς επικυρώνουμε νόμους και όχι ότι συζητάμε νόμους. Πολλές φορές η Βουλή μετατρέπεται σε μία βιομηχανία επικύρωσης και όχι σε ένα χώρο διαλόγου, επιχειρηματολογημένης αντιπαράθεσης, ακόμα και πολιτικών συγκρούσεων, ως αποτέλεσμα των οποίων όμως θα υπάρξει μία απόφαση που θα διαμορφωθεί εδώ μέσα.

Ένα συγκεκριμένο παράδειγμα είναι ο ρόλος της Βουλής σε σχέση με τον Προϋπολογισμό του Κράτους που αποτελεί την κορυφαία νομοθετική πρωτοβουλία, αφού διαμορφώνει την

οικονομική πολιτική για τον επόμενο χρόνο. Συζητήσαμε πρόσφατα με αφορμή τον Απολογισμό του 2005. Όσοι ήσασταν εδώ θα προσέξατε ότι Βουλευτές από όλα τα κόμματα και από τη Νέα Δημοκρατία συμφωνούν ότι η Βουλή στην ουσία δεν ελέγχει τον Προϋπολογισμό, με τον τρόπο που λειτουργούμε και με τον τρόπο που συντάσσεται ο Προϋπολογισμός. Αυτό είναι ένα τεράστιο δημοκρατικό έλλειμμα το οποίο μπορεί να διορθωθεί με τη συγκρότηση ενός γραφείου για τον Προϋπολογισμό μέσα στη Βουλή, υπό την εποπτεία κοινοβουλευτικής επιτροπής και Βουλευτών, αλλά και με συγκεκριμένη επιστημονική υποστήριξη.

Επίσης, διαπιστώνουμε κάθε χρόνο ότι η Βουλή επικυρώνει τον Προϋπολογισμό. Δεν υπάρχει δηλαδή, δυνατότητα της Βουλής να έχει οποιαδήποτε συμμετοχή στη διαμόρφωση του Προϋπολογισμού. Και εδώ επομένως υπάρχει περιθώριο βελτίωσης, υπό την έννοια ότι μπορούν να υπάρχουν Βουλευτές από όλα τα κόμματα, που να συμφωνούν σε κάποιες εσωτερικές ανακατανομές στα πλαίσια του Προϋπολογισμού. Μπορεί να αξιολογήσουμε ότι μπορεί να περικοπεί μία δαπάνη και να αυξηθεί μία άλλη.

Γιατί αυτό να μην μπορεί να γίνει, στα πλαίσια βεβαίως της προετοιμασίας του Προϋπολογισμού;

Ένα άλλο παράδειγμα είναι οι προτάσεις νόμου Βουλευτών. Τυπικά υπάρχει η δυνατότητα στους Βουλευτές ή σε μία Κοινοβουλευτική Ομάδα να καταθέσουν πρόταση νόμου. Η τύχη όμως αυτών των προτάσεων είναι δυστυχώς καθορισμένη από πριν.

Οι προτάσεις δεν τίθενται καν σε ψηφοφορία και δεν αντιμετωπίζονται, κατά την άποψή μας, με την δέουσα σοβαρότητα. Δεν ξέρω εάν έχουμε παράδειγμα σ' όλη τη διαδρομή του Ελληνικού Κοινοβουλίου, πρόταση νόμου που να ψηφίστηκε με πρωτοβουλία Βουλευτών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ**)

Σημειώνω ότι υπάρχουν απόψεις πως πρωτοβουλίες για προτάσεις νόμων θα μπορούσαν να προέλθουν ακόμη και από πολίτες. Ένας αριθμός πολιτών με υπογραφές, μέσω βεβαίως κάποιων Βουλευτών, να έχει την πρωτοβουλία να καταθέσει μία πρόταση νόμου.

Παρ' όλα αυτά, εμείς, ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς, έχουμε καταθέσει προτάσεις και για το τριανταπεντάωρο παλαιότερα και για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, για τους συμβασιούχους, για το χωρισμό Κράτους- Εκκλησίας και για πολλά άλλα. Θα συνεχίσουμε να το κάνουμε, αλλά το θέμα είναι να υπάρξει και η δυνατότητα τέτοιες πρωτοβουλίες να έχουν έκβαση, εφ' όσον βεβαίως συμφωνούν και άλλοι Βουλευτές. Αυτή τη στιγμή όπως είπα, οι προτάσεις συζητούνται απλώς τυπικά, χωρίς να γίνεται καν ψηφοφορία.

Τέλος, έχουμε το θέμα των αιφνιδιασμών. Προχθές τελείωσε στη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής η συζήτηση του σχεδίου νόμου για τις συντάξεις του δημοσίου. Χθες ήρθε η τροπολογία σ' αυτό το νομοσχέδιο, που υιοθετεί τις προτάσεις και νομοθετεί τα συμφέροντα -κατά την άποψή μας- της «ALPHA BANK» σε βάρος των ασφαλισμένων και εργαζομένων υπαλλήλων της.

Γιατί να μην έρθει έστω στην επιτροπή, αυτή η τροπολογία να τη συζητήσουμε, να καλέσουμε και κάποιον φορέα; Δεν ήταν έτοιμη προχθές, αλλά ήταν έτοιμη χθες; Αυτές είναι τεχνικές και πρακτικές οι οποίες υποβαθμίζουν τον ρόλο του Κοινοβουλίου, αλλά και το δικό μας ρόλο.

Μία άλλη πτυχή της λειτουργίας της Βουλής είναι ότι σε πολλά θέματα -για να είμαι πιο ακριβής, σε ορισμένα θέματα- η Βουλή λειτουργεί με δικομματική λογική και σε ορισμένα άλλα με τρικομματική λογική. Σας επισημαίνω ότι στη σύνθεση του Προεδρείου δεν συμμετέχει ούτε το τέταρτο ούτε το πέμπτο Κόμμα. Σας επισημαίνω επίσης, ότι στην Επιτροπή για τον Προϋπολογισμό της Βουλής, δεν συμμετέχει ούτε ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ούτε το ΛΑ.Ο.Σ.. Η δομή δηλαδή του Κανονισμού σε πολλά θέματα είναι για μία Βουλή δικομματική ή τρικομματική.

Στο Συμβούλιο της Ευρώπης και σε άλλους διεθνείς οργανισμούς συμμετέχουμε -νομίζω και το Κ.Κ.Ε. εκεί- ως αναπληρωματικά μέλη. Μόνο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία έχουν

τακτικά μέλη στο Συμβούλιο της Ευρώπης.

Έχουμε καταθέσει τις προτάσεις μας, έχουμε ακούσει με προσοχή τη δέσμευση του Προέδρου της Βουλής ότι στα πλαίσια της αλλαγής του Κανονισμού της Βουλής θα αντιμετωπισθούν αυτά τα θέματα και ευελπιστούμε να γίνει αυτό σύντομα.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, αφήνω το θέμα των σχέσεων με την Ευρωπαϊκή Ένωση –το έχω θίξει πολλές φορές– ένα θέμα που ετέθη ήδη. Αυτό αφορά τη διαφάνεια, τον έλεγχο των οικονομικών των Βουλευτών και των Κομμάτων. Είμαι και μέλος της αντίστοιχης επιτροπής της Βουλής για το θέμα αυτό.

Τι θα ήθελα να πω: Η επιτροπή της Βουλής κάνει τη δουλειά της. Το θεσμικό πλαίσιο όμως που υπάρχει δεν επιτρέπει τον έλεγχο ούτε του «πόθεν» ούτε του «έσχατος», διότι και τα δύο κινούνται με βάση τη δήλωση του Βουλευτή. Άρα –το είπα νομίζω και ο κ. Γεϊτονας– πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας ότι το θέμα αυτό έχει εκκρεμότητες. Δεν μας καλύπτει.

Βεβαίως, το θέμα αυτό πρέπει να το δούμε ως μία ευθύνη, όχι μόνο της Βουλής, αλλά και των Κομμάτων. Υπάρχει μία ευθύνη...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα, δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, με την ανοχή σας.

Η ευθύνη αυτή δηλαδή πρέπει να επιμεριστεί και στη Βουλή, αλλά και στα Κομματα, πέρα από την ατομική ευθύνη.

Σε ό,τι αφορά επίσης το θέμα των αμοιβών, εμείς από παλιότερα έχουμε διατυπώσει την άποψη ότι πρέπει να βελτιώνονται οι όροι λειτουργίας του Βουλευτή. Το πρώτο ως προς αυτό είναι το θέμα των υποδομών. Έχουμε βελτίωση εδώ τα τελευταία χρόνια, αλλά πρέπει να σας πω ότι παραδείγματος χάριν εμείς, οι Βουλευτές του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., δουλεύουμε όρθιοι. Δεν έχουμε χώρο να καθίσουμε οι δεκατέσσερις Βουλευτές που είμαστε τώρα. Ο χώρος μας είναι περίπου ο ίδιος που είχαμε κι όταν ήμασταν έξι Βουλευτές. Ανάλογα προβλήματα έχουν όλοι οι Βουλευτές. Το να τεθεί ως πούμε ο στόχος του να αποκτήσει κάθε Βουλευτής έστω ένα γραφείο, μία στοιχειώδη ως πούμε θέση εργασίας κ.λπ., για μας είναι πολύ πιο σημαντικό από άλλες παραμέτρους.

Όμως το θέμα αυτό πρέπει να το δούμε σε συνάρτηση με ορισμένους γενικότερους παράγοντες. Πρώτον, το θέμα του ασυμβίβαστου, το οποίο είναι ένα πρόβλημα, κατά τη γνώμη μας.

Δεύτερον, πρέπει να αντιμετωπιστεί το θέμα του μισθολογίου των δικαστών. Δεν μπορεί το θέμα αυτό να έρχεται μ' αυτούς τους τρόπους, μέσω δικαστικών αποφάσεων –μου λένε ότι υπάρχουν χιλιάδες αγωγές που εκκρεμούν στα δικαστήρια– μέσω έκτακτων ρυθμίσεων, τις οποίες εμείς πρέπει να γίνουμε «οι καλοί» ή «οι κακοί» και να τις ψηφίζουμε ή να τις καταψηφίζουμε. Και κυρίως πρέπει να επανεξετάσουμε τους αυτοματισμούς που υπάρχουν. Δεν επεκτείνονται αυτήν τη στιγμή, αλλά αυτό το σύστημα που υπάρχει σήμερα είναι προβληματικό και για τους δικαστές και για τους Βουλευτές και συνολικά για την όλη λειτουργία του συστήματος αυτού.

Με αυτές τις παρατηρήσεις και αυτές τις σκέψεις εμείς ψηφίζουμε τον απολογισμό και τον Προϋπολογισμό της Βουλής. Εκφράζουμε τις ευχαριστίες μας στους εργαζόμενους της Βουλής για την προσπάθεια που καταβάλλουν, πολλές φορές υπό δύσκολες συνθήκες, για την εύρυθμη λειτουργία της Βουλής και την εκπλήρωση του έργου μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Άδωνις Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η πρώτη φορά που έρχομαι να μιλήσω για ένα θέμα, το οποίο μέχρι πριν από λίγο καιρό το παρακολουθούσα από το κανάλι της Βουλής και ως πολίτης σκεπτόμουν τι θα ήθελα να πω εάν θα ήμουν εδώ.

Πρέπει λοιπόν ξεκινώντας να σας πω ότι πράγματι και εγώ προσωπικά, όπως και όλοι από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, έχουμε μείνει πάρα πολύ ευχαριστημένοι από τους εργαζομένους της Βουλής, οι οποίοι μας βοηθούν στο να επιτυγχάνουμε

στα κοινοβουλευτικά μας καθήκοντα και πιστεύουμε ακράδαντα ότι όλοι όσοι μετέχουμε στο Κοινοβούλιο θέλουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο να μπορέσουμε να προάγουμε τη Δημοκρατία μας, ώστε να είναι όλοι οι Έλληνες υπερήφανοι για το πολίτευμα στο οποίο όλοι μας ζούμε και δρούμε.

Όμως όταν ερχόμαστε να συζητήσουμε ένα τόσο σημαντικό θέμα, όπως ο Προϋπολογισμός της Βουλής, νομίζω ότι αδικούμε οι ίδιοι τους εαυτούς μας εάν μείνουμε μόνον σε ορισμένα διαδικαστικά θέματα και σε ορισμένους αριθμούς. Είναι προφανές, αν κοιτάξουμε τον Απολογισμό των δαπανών της Βουλής του οικονομικού έτους 2006 φερ' ειπείν ότι πράγματι υπήρξε ένας σφικτός Προϋπολογισμός, ότι τότε οι υπεύθυνοι της Βουλής έκαναν κατά το δυνατόν καλή διαχείριση. Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό ότι κατάφεραν να επιστρέψουν κι ένα ποσό της τάξεως των 2.000.000 ευρώ περίπου από αυτό που είχαν αρχικά προϋπολογίσει. Κανείς δεν μπορεί να είναι αντίθετος στην προσπάθεια αυτή που γίνεται.

Όπως επίσης στο θέμα του Προϋπολογισμού του 2008 κανείς δεν μπορεί να είναι αντίθετος σε πράξεις όπως η ενδυνάμωση του τηλεοπτικού σταθμού της Βουλής και η έναρξη λειτουργίας ραδιοφωνικού σταθμού της Βουλής. Σ' όλα αυτά είμαστε υπέρ. Πρέπει οι Έλληνες πολίτες να είναι περισσότερο ενήμεροι για τις δράσεις όλων ημών, εδώ στο Κοινοβούλιο. Κανείς δεν μπορεί να είναι αντίθετος στην προσπάθεια να συντηρηθεί το ωραίο αυτό κτήριο και να προχωρήσουμε στη συντήρηση των υπολοίπων κτηρίων που είναι στην ιδιοκτησία της Βουλής των Ελλήνων.

Υπάρχουν, λοιπόν, και στον Απολογισμό του 2006 αλλά και στον Προϋπολογισμό δαπανών της Βουλής του οικονομικού έτους 2008 πάρα πολλά κονδύλια και πάρα πολλοί αριθμοί, στους οποίους νομίζω αυτονόητα όλοι είμαστε υπέρ.

Αν όμως η συζήτησή μας εδώ, μείνει μόνο σ' αυτά και βγαίνοντας έξω έχοντας πει μεταξύ μας πόσο πραγματικά σπουδαία προσπάθεια έχει γίνει για να λειτουργήσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο το Κοινοβούλιο, πιστεύω ότι θα έχουμε αδικήσει πρωτίστως τους εαυτούς μας.

Και έρχομαι ακριβώς στο θέμα, το οποίο εμείς ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός θέλουμε να θίξουμε. Μόλις χθες θα παρακολουθήσατε σίγουρα και εσείς όπως και εγώ ότι σε διάφορους τηλεοπτικούς σταθμούς, προβαλλόταν με πηχυσίους τίτλους ότι οι Βουλευτές χορηγούν στον εαυτό τους πολύ γενναία αύξηση και βέβαια υπήρχαν και διάφορα δημοσιεύματα. Έχω εδώ, φερ' ειπείν, το δημοσίευμα της χθεσινής «Ελευθεροτυπίας» με τίτλο «331 ευρώ αύξηση σε κάθε Βουλευτή, χώρα τα έξτρα».

Άρα, λοιπόν, ποια είναι η εικόνα που βγαίνει προς τα έξω; Η εικόνα που βγαίνει προς τα έξω είναι ότι σε μία Ελλάδα η οποία πένεται, σε μία Ελλάδα που όλοι οι Έλληνες πολίτες καλούνται να κάνουν θυσίες, εμείς εδώ οι Βουλευτές, επειδή έχουμε «το μαχαίρι και το πεπόνι», κανονίζουμε πρώτα τα του οίκου μας και αφήνουμε όλους τους άλλους να δεινοπαθούν. Δεν είναι αυτή μια εικόνα που αδικεί πρωτίστως το Κοινοβούλιο;

Και εδώ, λοιπόν, θα έρθει ο αντίλογος από καλούς συναδέλφους, όπως αυτούς που άκουσα χθες στους διαφόρους σταθμούς, οι οποίοι έλεγαν τα διάφορα προβλήματα, τα οποία ένας Βουλευτής, πράγματι, αντιμετωπίζει. Θα σας πω ότι πράγματι όλα όσα λέμε, ότι για να μπορέσει ένας Βουλευτής να κάνει το καθήκον του πρέπει να είναι ακηδεμόνευτος, πρέπει να αμείβεται καλά, πρέπει να έχει καλούς συνεργάτες, πρέπει να έχει γραφείο, όλα αυτά είναι αληθή. Κανείς δεν θα πει το αντίθετο! Τα ζούμε.

Δείτε όμως που είναι το πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι, πώς θέλουμε εμείς οι ίδιοι να βλέπουμε τους εαυτούς μας και πώς θέλουμε εμείς οι ίδιοι, να ορίζουμε αυτό που λέγεται Κοινοβούλιο. Αν απλώς το δούμε σαν μια άλλη δημόσια υπηρεσία του κράτους που έχει προβλήματα που πρέπει να λυθούν και άρα πρέπει και εμείς συνεχνικά να λύσουμε τα δικά μας προβλήματα, ωραία, προχωράμε, παίρνουμε την αύξηση, που, πράγματι, δεν είναι έξω από τα όρια του προϋπολογισμού, εφόσον είναι στο 3,6% -για να είμαστε και δίκαιοι. Αυτός όμως πιστεύουμε ότι είναι πραγματικά ο ρόλος μας ως Βουλευτών;

Εμείς, κυρίες και κύριοι, στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό έχουμε μια τελείως διαφορετική αντίληψη των πραγμάτων, γι' αυτό σας δηλώνουμε δημοσίως ότι αυτήν την αύξηση δεν θα την εισπράξουν οι Βουλευτές του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, αλλά θα την συγκεντρώνουμε κάθε μήνα και θα την δίνουμε σε διάφορους συμπολίτες μας, οι οποίοι τα έχουν περισσότερη ανάγκη από εμάς. Και κάποιοι θα μιλήσουν για λαϊκισμό.

Άκουσα προηγουμένως τον ειδικό αγορητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τον κ. Γεϊτόνα, που μίλησε για εύκολους λαϊκισμούς. Τώρα, βέβαια, τι να απαντήσει κάποιος σ' ένα κόμμα, που έχει δηλώσει ότι δεν θα προσέλθει καν στη συζήτηση περί Αναθεώρησης του Συντάγματος για εσωκομματικούς δικούς του λόγους; Η συζήτηση, βλέπετε, περί λαϊκισμού θα έπαιρνε πολύ μεγάλη διάσταση. Το αφήνω, λοιπόν, και πάω παρακάτω.

Εμείς εδώ και οι τριακόσιοι, είμαστε η φυσική πολιτική ηγεσία του τόπου. Τι θα πει ηγεσία; Ηγέτης είναι ο οδηγός, είναι αυτός που είναι πρώτος, είναι αυτός που καλείται να οδηγήσει τους άλλους σ' έναν δρόμο, αυτόν που πιστεύει πιο σωστό. Εάν, λοιπόν, εμείς ως ηγεσία του τόπου δεν δίνουμε το γενναίο και το καλό παράδειγμα σε όλους τους συμπολίτες μας, πώς θα περιμένουμε από όλους τους υπολοίπους να ακολουθήσουν; Με ποιο ηθικό δικαίωμα;

Σήμερα, φερ' ειπείν, λέμε για τα προβλήματα που έχουμε εμείς οι Βουλευτές. Και έχουμε. Μόνο όμως εμείς οι Βουλευτές έχουμε προβλήματα στην Ελλάδα;

Σήμερα το πρωί παρακολούθησα στην εκπομπή του κ. Αυτιά μια τραγική ιστορία. Ήταν δυο παιδιά ορφανά που έχασαν σε διάστημα τριών ετών την μητέρα τους πρώτα και μετά τον πατέρα τους. Και επειδή πέθανε και ο πατέρας τους, το Ι.Κ.Α. τους έκοψε το ορφανικό επίδομα και τους έδωσε μόνο τη σύνταξη του πατρός, με αποτέλεσμα να παίρνουν τα δυο παιδιά για να ζήσουν λιγότερα από 500 ευρώ! Δεν είναι αυτό ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα; Μα σου λέει το Ι.Κ.Α. «δεν έχω, δεν μπορώ να πληρώσω».

Αρα, βλέπετε ότι υπάρχουν προβλήματα στην κοινωνία μας πολύ οξύτερα από αυτά που αντιμετωπίζουμε εμείς οι Βουλευτές. Και θα σας πω ειλικρινά ποια είναι η δική μας άποψη. Θα μου επιτρέψετε να χρησιμοποιήσω ένα παράδειγμα.

Νομίζω ότι θα ήταν πολύ υπέρ της δημοκρατίας μας και θα προσφέραμε πάρα πολλά στον τόπο, αν εμείς ως φυσική πολιτική ηγεσία του τόπου -κάναμε τι;- προσπαθούσαμε να δώσουμε όραμα στους συμπολίτες μας.

Αυτό που λείπει σήμερα στην Ελλάδα, όπως μου έλεγε χθες ένας έγκριτος Καθηγητής ο κ. Γιαμαλής, δεν είναι η επανίδρυση του κράτους, την οποία προσπάθησε και είπε ότι θα κάνει ο κύριος Πρωθυπουργός και δεν την έκανε, αλλά είναι η επανέκδοση της κοινωνίας, είναι πώς θα μπορέσουμε να εμπνεύσουμε στους Έλληνες πολίτες την ιδέα ότι πρέπει όλοι μαζί ενωμένοι να κάνουμε ό,τι το καλύτερο, για να μπορέσουμε να δώσουμε ένα καλύτερο μέλλον και σ' εμάς, αλλά και στα παιδιά μας!

Αυτό, όμως, για να γίνει χρειάζεται έμπνευση. Αυτό για να γίνει χρειάζεται όραμα. Αυτό για να γίνει χρειάζεται το παράδειγμα. Και λέω ένα μικρό ιστορικό σημείο, για να δείτε ακριβώς τι εννοούμε.

Όσοι μελετούμε την ιστορία -και μια και είναι και η συζήτηση περί του Σκοπιανού εν όψει και συζητούμε όλοι για τον Μέγα Αλέξανδρο και το πόσο υπερήφανους μας κάνει- καλό θα είναι, αντί να λέμε έτσι γενικά περί Μεγάλου Αλεξάνδρου, να διαβάζουμε και λίγο την ιστορία του, για να δούμε γιατί μας κάνει υπερήφανους.

Ο πιο εξαιρετός του, λοιπόν, βιογράφος, ο Αρριανός, στο έργο του «Αλεξάνδρου Ανάβασις» έχει ένα χωρίο, το οποίο ο ίδιος το θεωρεί ως το σημείο που καθιερώνεται το μεγαλείο του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Ποιο ήταν; Ο Αλέξανδρος στην επιστροφή του από την εκστρατεία στην Ινδική, με τους στρατιώτες του έκανε τη διάβαση της ερήμου της Γεδρωσίας, ενός σημείου άνωδρου, ενός σημείου πάρα πολύ δύσκολου.

Μετά από κάποιες μέρες, λοιπόν, δεν υπήρχε νερό. Είχε στερεύσει το νερό. Και όλοι οι στρατιώτες, όπως περπατάγανε, μαζί με τον Αλέξανδρο, διψούσαν πάρα πολύ. Κάποιοι, λοιπόν,

εκ των στρατιωτών του έφυγαν, βρήκαν σ' ένα βράχο να στάζει λίγο νερό, πήραν ένα κράνος, σταγόνα-σταγόνα γέμισαν το κράνος. Πήγαν πίσω, προσέφεραν στον Αλέξανδρο το κράνος με το νερό, λέγοντάς του: «Βασιλέα, εσύ τουλάχιστον πρέπει να ξεδιψάσεις». Ο Αλέξανδρος πήρε το κράνος, κοίταξε πίσω τους στρατιώτες του, οι οποίοι διψούσαν φυσικά όσο και εκείνος, ενδεχομένως και περισσότερο, έχυσε το κράνος με το νερό στο έδαφος και είπε: «Εφόσον δεν μπορούμε να πιούμε όλοι, δεν θα πιει κανένας».

Και τότε, γράφει ο Αρριανός, από κάτω ξέσπασαν οι στρατιώτες του σε ζωηρές επευφημίες. Είπαν: «Για σένα, Βασιλέα, θα πηγαίναμε και στην άκρη του κόσμου». Και σχολιάζει ο Αρριανός: «Εκείνη τη στιγμή, ήταν σαν να ξεδιψάσαν όλοι οι στρατιώτες από αυτό το νερό που έχυσε ο Αλέξανδρος στην έρημο της Γεδρωσίας».

Εμείς, λοιπόν, πιστεύουμε ότι εμείς, οι Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου, έχουμε εδώ ένα χρέος, να δείξουμε στους συμπολίτες μας ότι την ώρα που τους λέμε ότι το κράτος δεν έχει χρήματα για να δώσει επίδομα θέρμανσης και θα αφήσουμε πολλούς συμπολίτες μας να κρυώνουν με το πετρέλαιο στα 100 δολάρια, την ώρα που λέμε στους συμπολίτες μας ότι το κράτος μας δεν έχει χρήματα για να δώσει αξιοπρεπείς συντάξεις και μισθούς και αφήνουμε ανθρώπους να ζουν με βασικό μισθό 600 ευρώ ή με συντάξεις 330 ευρώ, την ώρα που το κράτος μας έρχεται και λέει ότι πρέπει να ανοίξουμε διάλογο για το ασφαλιστικό και ενδεχομένως, σ' αυτόν το διάλογο θα συζητήσουμε για περιστολή των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων -ελπίζουμε πως όχι και εμείς θα δώσουμε μάχη για το όχι- την ώρα που καλούμαστε και λέμε στους πολίτες ότι δεν έχουμε τα αναγκαία χρήματα για να κάνουμε έργα τα οποία έχουν ανάγκη, αυτήν την ώρα το να λέμε ότι οι Βουλευτές έχουν -που έχουν- διάφορες ανάγκες, νομίζω ότι δεν είναι η κατάλληλη χρονική στιγμή για να το κάνουμε.

Όταν εμείς θα μπορέσουμε σ' αυτήν εδώ τη Βουλή, σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, να φέρουμε προτάσεις και να πούμε στον κόσμο ότι ναι, θα αυξήσουμε τη σύνταξη εκεί που πρέπει να είναι για να ζείτε αξιοπρεπώς, όταν εμείς θα πάμε και θα πούμε στους Έλληνες πολίτες ότι θα σας δώσουμε τον μισθό αυτόν που χρειάζεστε για να ζείτε αξιοπρεπώς, όταν εμείς θα πάμε να νομοθετήσουμε και θα πούμε σ' όλους τους Έλληνες πολίτες ότι όλοι θα ζούμε, τουλάχιστον, αξιοπρεπώς και όχι με το 20% κάτω από το όριο της φτώχειας, όταν εμείς θα έρθουμε εδώ και θα τους πούμε ότι θα φτιάξουμε μια Ελλάδα, στην οποία δεν θα κερδίζουν μόνο οι τράπεζες 300% το χρόνο κέρδη, αλλά θα κερδίζουν και οι εργαζόμενοι χρήματα τα οποία τους είναι αναγκαία για να ζήσουν αυτοί και τα παιδιά τους, τότε θα έχουμε το ηθικό δικαίωμα να έρθουμε και να πούμε στους πολίτες ότι χρειάζονται οι Βουλευτές αύξηση, διότι έχουν πραγματικές ανάγκες, διότι αν δεν καλύψουν αυτές τις ανάγκες, δεν θα μπορέσουν να κάνουν καλά τη δουλειά τους.

Για όλους αυτούς τους λόγους και χωρίς κανένα ίχνος λαϊκισμού, αλλά μόνο με την αίσθηση της ευθύνης ότι οι πολίτες πρέπει να ξέρουν ότι όλοι εμείς που είμαστε σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα -και το πιστεύω ότι ισχύει για όλους μας αυτό, ουδείς εξ ημών ήρθε σ' αυτήν την Αίθουσα, για να εισπράξει τα χρήματα της βουλευτικής αποζημίωσης- όσοι ήρθαμε σ' αυτήν την Αίθουσα -έτσι θέλω να πιστεύω- ήρθαμε, διότι θέλουμε να προσφέρουμε στον τόπο, διότι θέλουμε να συμμετάσχουμε στην μαγεία της δημοκρατίας.

Εμείς, λοιπόν, που έχουμε κάνει αυτήν την επιλογή για τη ζωή μας, εμείς πρέπει να δώσουμε πρώτοι το καλό παράδειγμα. Εμείς, τουλάχιστον, στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό αυτό θα το πράξουμε, γι' αυτό και δηλώνουμε ότι θα υπερψηφίσουμε, βεβαίως, τον Προϋπολογισμό δαπανών της Βουλής του οικονομικού έτους 2008 και τον Απολογισμό του 2006, αλλά δηλώνουμε ρητά και κατηγορηματικά ότι την προτεινόμενη στους Βουλευτές αύξηση δεν θα την εισπράξουμε, διότι θεωρούμε ότι είναι πρόκληση για τους πολίτες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει η Πρόεδρος κ. Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Μου κάνει εντύπωση, κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν πρόλαβε να τυπωθεί ο Προϋπολογισμός της Βουλής και πριν ακόμα καν διανεμηθεί στους Βουλευτές ήταν ήδη αντικείμενο σχολίων και κριτικής από τα Μαζικά Μέσα της τηλεόρασης και μάλιστα της συνήθους κριτικής η οποία γίνεται και η οποία έχει ως πρώτο στόχο πάντοτε τους Βουλευτές.

Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτή η συζήτηση, είναι μια πάρα πολύ καλή ευκαιρία να δοθούν κάποιες απαντήσεις σε επιτόλαιο ή και σε κακής προθέσεως επικριτές οι οποίοι συγκεντρώνουν το ενδιαφέρον τους σε μία και μόνο σκέψη, ότι η Βουλή είναι ένας πολυτελής οργανισμός, ο οποίος αποφασίζει μόνος του τα του οίκου του και το κύριο μέλημα το οποίο έχει είναι να εξασφαλίσει εύνοιες και προνόμια σε αυτούς που την απαρτίζουν.

Επειδή η συζήτηση του Προϋπολογισμού είναι ταυτόχρονα και απολογισμός του παρελθόντος, θα μου επιτρέψετε να κάνω μια αναφορά σε απολογιστικά στοιχεία, όχι για κανένα άλλο λόγο, αλλά για να φανεί πραγματικά πώς η Βουλή διαχειρίζεται αυτά τα χρήματα που της αναθέτει, που της εμπιστεύεται ο κρατικός προϋπολογισμός.

Θα ξεκινήσω από ένα πρώτο και πολύ σημαντικό στοιχείο. Ποιος δημόσιος οργανισμός που χρηματοδοτείται από το κράτος, επιστρέφει κάθε χρόνο χρήματα στον κρατικό προϋπολογισμό; Είναι μόνο η Βουλή. Κάθε χρόνο επιστρέφει από τον προϋπολογισμό της 2 έως 3.000.000 ευρώ. Έχει ακουστεί να το κάνει άλλος οργανισμός; Και αυτό πώς εξηγείται; Οφείλεται στη σφικτή διαχείριση που γίνεται σ' αυτό το Ίδρυμα και στους αυτοπεριορισμούς που επιβάλλει το ίδιο το Ίδρυμα κι εμείς οι Βουλευτές. Δεν υπάρχει άλλη εξήγηση.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να επαινέσω και τους συναδέλφους που βάζουν πάντα περιορισμούς στις εύλογες διεκδικήσεις τους, αλλά να ευχαριστήσω ιδιαίτερώς τους υπαλλήλους της Βουλής, το διοικητικό προσωπικό, που όντως καταβάλλουν μεγάλη προσπάθεια και στη σύνταξη του προϋπολογισμού και στην εκτέλεσή του, αλλά κυρίως στην περιφρούρηση του δημοσίου χρήματος.

Τεράστια συζήτηση γίνεται για τις αποδοχές των Βουλευτών και το βασικό μισθό και τα πρόσθετα. Ευτυχώς διευκρινίστηκε και ακούστηκε καθαρά ότι η αύξηση που δίδεται, δεν υπερβαίνει την αύξηση του πληθωρισμού αυτήν που παίρνουν όλοι. Και επιπλέον, διευκρινίζεται και έχει προς κάθε κατεύθυνση διατυπωθεί και είναι γνωστή η πληροφορία ότι οι Έλληνες Βουλευτές στις συνολικές αποδοχές τους, είναι από τους χαμηλότερα αμειβόμενους στο ευρωπαϊκό στερέωμα. Ίσως κάποιες ανατολικές χώρες βρίσκονται ακόμα σε χαμηλότερα επίπεδο, αλλά αν πάρουμε το βασικό κομμάτι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι αμοιβές των Ελλήνων Βουλευτών σε συνολικό επίπεδο είναι από τις χαμηλότερες.

Κύριοι συνάδελφοι, να διαπιστώσω ακόμη ένα εύλογο παράπονο, που είναι παράπονο όλων μας, ότι η μόνη συζήτηση που γίνεται για τη χρήση που κάνει η Βουλή των χρημάτων που έχει είναι μόνο αυτή η συζήτηση για το τι δίνει στους Βουλευτές. Το γεγονός, παραδείγματος χάριν, ότι το καλοκαίρι η Βουλή έδωσε αμέσως και από τους πρώτους 5.000.000 για τους πυρόπληκτους της Ηλείας, ποιος το πρόβαλε στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης;

Έρχομαι τώρα σε μερικά άλλα στοιχεία που ενδιαφέρουν και που έχουν πραγματικά και τη συμβολική αλλά και την ουσιαστική τους αξία.

Οι Έλληνες Βουλευτές πρέπει να κατοικούν και να βρίσκονται στις περιοχές τους, πρέπει να διατηρούν εκεί γραφείο, πρέπει να έχουν μία κατοικία στην Αθήνα και να διαθέτουν και εδώ ένα γραφείο. Όλα αυτά συμποσούνται σε πόσα ευρώ; Αυτό δεν το υπολόγισε κανείς. Και όταν δώσαμε ένα επίδομα 1000 ευρώ στον κάθε Βουλευτή από την επαρχία, για να πληρώσει στοιχειώδώς τη στέγη του στην Αθήνα, χάλασε κυριολεκτικά ο κόσμος. Και όταν ανέλαβε η Βουλή να πληρώνει τα τηλεφωνικά τέλη των Βουλευτών για να εκτελείται όχι τίποτα άλλο, αλλά η

συνταγματική επιταγή που λέει ότι αυτά καλύπτονται από το κράτος, πάλι χάλασε ο κόσμος.

Ευτυχώς, πάντως, η Βουλή φροντίζει τους Βουλευτές, εξασφαλίζοντάς τους αξιοπρεπή γραφεία. Και πρέπει να πω ότι έχουν προστεθεί άλλα είκοσι εξή γραφεία καινούργια και άλλα εννέα ετοιμάζονται, έτσι ώστε στο κτήριο της οδού Μητροπόλεως να υπάρχει μία ευπρεπής γραφειακή στέγαση των Βουλευτών. Και ευτυχώς που η Βουλή εξασφαλίζει τον εξοπλισμό των Βουλευτών σε όργανα πληροφορικής και σ' άλλα όργανα, ώστε τουλάχιστον να καλύπτονται αυτές οι δαπάνες.

Όσο για τα έξοδα κίνησης, ήταν μηδαμινά και γελοία, κύριοι συνάδελφοι -εσείς των επαρχιών, τα γνωρίζετε- και μόνο από 1.1.2007 έγινε μία σχετική αύξηση, για να φτάσουμε σ' ένα λογικό επίπεδο.

Τώρα θα αναφερθώ, στο πώς χρησιμοποιούνται τα χρήματα της Βουλής για άλλα έργα. Είναι σημαντικά και θα μου επιτρέψετε να αναφέρω μερικά, όπως το ότι επεκτείναμε το κτήριο της οδού Λένορμαν και στα κομμάτια εκείνα, που μετά από πολύ κόπο πήραμε από το Υπουργείο Οικονομικών, που τα κατείχε για δικούς του λόγους. Κι έτσι αυτήν τη στιγμή, γίνεται ένα έργο ανάπλασης στο κτήριο της οδού Λένορμαν, το ιστορικό καπνεργοστάσιο, που θα δώσει τη δυνατότητα στη Βιβλιοθήκη μας -που είναι και η δεύτερη μεγαλύτερη στη χώρα- να στεγάζεται σ' ένα χώρο και ιστορικό, αλλά και λειτουργικό για τις ανάγκες της.

Απέκτησε ένα καινούριο κτήριο η Βουλή. Αγόρασε στην οδό Βουλής 49 ένα παλαιό παραδοσιακό κτήριο για τη στέγαση του Ιδρύματος. Και στην Μπενάκειο Βιβλιοθήκη γίνονται αυτήν τη στιγμή μελέτες, ώστε να επανέλθουν και να επανεγκατασταθούν εκεί τα αρχεία και άλλα πολύτιμα κομμάτια της Βιβλιοθήκης.

Μεταφερθήκαμε στο καινούργιο κτήριο της οδού Αμαλίας. Μέσα σε τρία χρόνια ανοικοδομήθηκε σχεδόν από την αρχή, από το σκελετό, το κτήριο της οδού Αμαλίας και αυτήν τη στιγμή στεγάζει και συνεχίζει να δέχεται υπηρεσίες της Βουλής.

Θα ήθελα να εκτιμήσετε τη νέα εικόνα που δίνει η Βουλή στον καθρέφτη της, στο πρόσωπο που δείχνει προς τα έξω, καθώς ανακαινίστηκαν πλήρως και αναπαλαιώθηκαν, η είσοδος της Βουλής από την πλευρά του Αγνώστου Στρατιώτη, το εκπληκτικό κλιμακοστάσιο προς την αίθουσα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και η ίδια η αίθουσα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Όμως, πέρα από τα θέματα υποδομών, έγιναν και ορισμένες άλλες βελτιώσεις που έχουν κατά πολύ αναβαθμίσει το κοινοβουλευτικό μας έργο.

Επιτροπή Περιβάλλοντος. Προ διετίας μπήκε στον Κανονισμό η Ειδική Επιτροπή για την Προστασία του Περιβάλλοντος, η οποία επέδειξε μία αξιολογότατη δράση. Χρέος μας είναι και αυτήν την επιτροπή, αλλά και όλες τις ειδικές επιτροπές -και θα επανέλθω σ' αυτό το θέμα- να τις αναβαθμίσουμε, να τις στηρίξουμε και να τις κάνουμε πολύ περισσότερο οργανικά μέλη της κοινοβουλευτικής μας διαδικασίας.

Κάτι άλλο πολύ σημαντικό για το έργο των Βουλευτών και γενικά για το κοινοβουλευτικό μας έργο, είναι η δημιουργία της Υπηρεσίας Εφαρμογής Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων με βάση την οποία, επιτέλους η Βουλή μπήκε στα ευρωπαϊκά προγράμματα και συμμετέχει πλέον στην αξιοποίηση των Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης. Επίσης με βάση αυτήν την υπηρεσία, αυτήν τη στιγμή έχουν ξεκινήσει και έχουν γίνει οι διαγωνισμοί για δύο πολύ σημαντικά έργα, τη διαδικτυακή πύλη της Βουλής -το λεγόμενο Portal- και τη συνολική ψηφιοποίηση της Βιβλιοθήκης. Όλα αυτά χρηματοδοτούνται από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Παράλληλα υποβοηθείται το έργο μας, από μόνιμο γραφείο, εκπροσώπησης της Βουλής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Και επειδή ο λόγος περί Ευρώπης, θα πρέπει να εκτιμήσουμε ότι στα τριάντα χρόνια που πέρασαν, η διεθνής παρουσία της Βουλής υπήρξε πραγματικά εντυπωσιακή. Οι Βουλευτές μας

ταξίδεψαν και συμμετείχαν σ' όλους τους διεθνείς οργανισμούς με σημαντική παρουσία. Οι επιτροπές φιλίας λειτούργησαν οι περισσότερες, κατά τρόπο αμοιβαίο και άψογο. Και κυρίως στο δικό μου επίπεδο, το προεδρικό -που οπωσδήποτε θα το συνεχίσει και ο νέος Πρόεδρος- έγιναν ανταλλαγές προσκλήσεων με τις σημαντικότερες χώρες του κόσμου και σε υψηλότατο επίπεδο -επίπεδο Αρχηγού Κράτους, Πρωθυπουργού και βεβαίως, Προέδρου της Βουλής που ήταν εκάστοτε ο καλών- με αμοιβαία ανταπόκριση και προς τα εδώ και προς τα έξω. Ιαπωνία, Κίνα, Ιορδανία, Αίγυπτος, Τυνησία, Γερμανία, Ιρλανδία και σχεδόν όλες οι βαλκανικές χώρες δέχτηκαν την κοινοβουλευτική μας παρουσία και αντιστοίχως εμείς τη δική τους και για πρώτη φορά υπήρξε τόσο έντονη διεθνής παρουσία. Άλλωστε, στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης λειτούργησε -και τώρα συμπληρώνονται τα τρία χρόνια- ειδική έδρα για τη δημοκρατία, χρηματοδοτούμενη από τη Βουλή και τον Προϋπολογισμό της.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ και στις δραστηριότητες του Ιδρύματος -δεν προλαβαίνω- και της Βιβλιοθήκης της Βουλής προς τα έξω με δύο μνημειώδεις εκθέσεις, «Τριάντα χρόνια από το Σύνταγμα του 1975» και «Οι Έλληνες στη Δισπορά».

Λόγω χρόνου, δεν μπορώ να αναφερθώ και σ' άλλες δραστηριότητες της Βουλής και του Ιδρύματος, που λίγο-πολύ είναι γνωστές στο αθηναϊκό, τουλάχιστον, κοινό. Όμως, θα ήθελα να τονίσω ότι όλες αυτές οι δραστηριότητες, πλην του μέρους που χρηματοδοτείται από την Ευρώπη, είναι αξιοποίηση του Προϋπολογισμού και της χρηματοδότησης του κράτους. Βελτιώσεις πρέπει να γίνουν και στο κοινοβουλευτικό μέρος. Άκουσα με πολύ ενδιαφέρον και ξέρω τις προτάσεις του κ. Δραγασάκη, οι οποίες κατά το κύριο μέρος τους είναι σωστές και απαιτούν μία εκ βάθρων, θα έλεγα, αντιμετώπιση του τρόπου λειτουργίας των επιτροπών γενικώς και του Προϋπολογισμού ειδικότερα.

Επίσης κατά τη γνώμη μου, πρέπει να δοθεί μεγάλη έμφαση στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, διότι τώρα με την εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Συνθήκης θα πρέπει το Κοινοβούλιό μας, όπως άλλωστε και τα άλλα, να αποκτήσει ενεργό ρόλο στη νομοθετική πρωτοβουλία και παραγωγή της επιτροπής και της Ευρώπης γενικότερα.

Όμως, έχω την αίσθηση, κύριε Πρόεδρε -και αυτό είναι μία ιδέα- ότι όλες οι Ειδικές Μόνιμες Επιτροπές, εκτός από ένα φόρουμ διαλόγου που συνιστούν και εξαρτάται από τη διάθεση συμμετοχής των Βουλευτών, πρέπει να αποκτήσουν και έναν πιο οργανικό ρόλο στο κοινοβουλευτικό έργο.

Δεν λέω να γίνουν Διарκείς Επιτροπές και να κάνουν νομοτεχνική επεξεργασία, αλλά τουλάχιστον θα μπορούσαν οι επιτροπές αυτές με πρόβλεψη στον Κανονισμό να λαμβάνουν θέση επί των νομοθετημάτων που εισηγείται η Κυβέρνηση, γιατί καμιά φορά η άποψη των Ειδικών Επιτροπών είναι πολύ πιο καίρια και προσαρμοσμένη στα πράγματα από αυτή της Διарκούς Επιτροπής, η οποία δεν έχει ένα συγκεκριμένο αντικείμενο, αλλά επεκτείνεται στα αντικείμενα περισσοτέρων Υπουργείων. Με την έννοια αυτή, θα μπορούσαν οι Ειδικές Μόνιμες Επιτροπές να συμμετέχουν και τρόπο τινά στη διοίκηση της Βουλής και να λαμβάνουν και αποφάσεις, στο ίδιο επίπεδο που λαμβάνουν και οι Διарκείς Επιτροπές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ό,τι έχει γίνει μέχρι στιγμής είναι μία πολύ καλή βάση για τη συνέχεια. Στα τριάντα χρόνια που ήμουν Πρόεδρος της Βουλής, προσπάθησα μ' όλες μου τις δυνάμεις και φροντίδα μου ήταν να περιφρουρώ τη Βουλή ως θεσμό του πολυεταύματου, ανεξάρτητο και σεβαστό από τις άλλες εξουσίες. Αυτός είναι ο κύριος προορισμός και το έργο του Προέδρου της Βουλής, αλλά κυρίως είναι ο δικός μας προορισμός ως Βουλευτών.

Γι' αυτόν το λόγο θέλω, σ' όλους μας να ευχηθώ μία γόνιμη κοινοβουλευτική περίοδο, προσήλωση στα κοινοβουλευτικά μας έργα, με συμπαγή αντιμετώπιση της άδικης κριτικής που πολλές φορές μας γίνεται και να ευχηθώ στον Πρόεδρο να συνεχίσει, να επαυξήσει και να ξεπεράσει το γόνιμο έργο που έχουν κάνει όλοι μέχρι σήμερα στη Βουλή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Και εμείς σας ευχαρι-

στούμε, κυρία Πρόεδρε.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης.

Πόσο χρόνο θα θέλατε, κύριε Πρόεδρε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Λίγο, κύριε Πρόεδρε. Δέκα λεπτά θα μου δώσετε, ίσως και λιγότερο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χωρά καμμία αμφισβήτηση ότι πρέπει να περιφρουρούμε το ναό της δημοκρατίας. Δεν χωρά, επίσης, καμμία αμφιβολία ότι το καλό πληρώνεται, πολλώ δε μάλλον το καλύτερο, όπως είναι η Βουλή των Ελλήνων. Πράγματι, είναι ακριβό πολίτευμα η δημοκρατία, αλλά αξίζει τον κόπο και το τελευταίο υστέρημά μας, προκειμένου να υπάρχει η δημοκρατία, να είναι δυνατή και να μην απειλείται από κανέναν. Τώρα βεβαίως πιστεύω και εγώ ότι δεν απειλείται από κανέναν, ανεξαρτήτως εάν υπάρχουν δυνάμεις από το εξωτερικό που θέλουν να ποδηγετήσουν το έργο της δημοκρατίας μας. Αλλά αυτό δεν είναι του παρόντος.

Η αλήθεια είναι ότι ο Βουλευτής έχει ανάγκες. Σαφώς έχει ανάγκες. Ο Βουλευτής είναι ο εκπρόσωπος του έθνους και πρέπει να έχει τη δυνατότητα της παρουσίας, η οποία απαιτεί κόστος. Βεβαίως οι μισθοί των Ελλήνων Βουλευτών είναι ανάλογοι με των Ευρωπαίων. Πολλή συζήτηση είχε γίνει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πόσο παίρνεις εσύ, πόσο παίρνω εγώ, πόσο παίρνει ο άλλος. Δεν θα μιλήσω για τα κράτη της Ευρώπης που προέρχονται από την ανατολική Ευρώπη, όπου ο μισθός είναι γύρω στα 1.000 ευρώ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Δεν θέλουμε να φτάσουμε εκεί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Βεβαίως, πιστεύω ότι πρέπει να είμαστε ενταξιμένοι, κύριε Παυλίδη, με το σκληρό πυρήνα, που παίρνουν πράγματι αυτά τα λεφτά.

Το ερώτημα είναι το εξής: Εμείς παίρνουμε τα λεφτά που παίρνουν οι Ευρωπαίοι συνάδελφοί μας. Οι εργαζόμενοι τα παίρνουν. Φροντίσαμε να ανεβάσουμε και τον εργαζόμενο στο ίδιο επίπεδο, ή η αντίδραση θα είναι χαχονάτα και απαξίωση εκείνου που μας στέλνει εδώ; Γιατί κάποιος μας στέλνει εδώ. Πρέπει, λοιπόν, αν μη τι άλλο, να φροντίσουμε εμείς με το δικό μας τρόπο ζωής, όπως πολύ σωστά είπε ο αγορητής μας, να διδάσκουμε τους άλλους.

Έχουμε επιβάλλει στο λαό μας από το 1985 μία μονομερή λιτότητα. Είναι πολλά χρόνια. Είναι είκοσι δύο χρόνια λιτότητας. Πολλές οι κυβερνήσεις. Καμμία δεν κατόρθωσε να βγάλει από το βάλτο της λιτότητας το λαό. Ο λαός, όμως, δεν φτάνει. Ο λαός μας παρακολουθεί. Ο λαός θέλει μια ελπίδα. Εμείς τι θα πούμε;

Διαβάζω και εγώ στις εφημερίδες ότι είναι 331 ευρώ η αύξηση. Άρα, 4.000 ευρώ το μήνα επί τριακόσιους είναι 1,2 εκατομμύρια ευρώ. Δεν είναι λίγα λεφτά. Τι θα κερδίσει ο καθένας μας με 331 ευρώ αύξηση; Τι θα αλλάξει δηλαδή σ' ένα Βουλευτή; Γιατί διαμαρτυρόμαστε και λέμε αμάν; Τι θα αλλάξει στη ζωή μας; Με 1,2 εκατομμύρια ευρώ, όμως, μπορούμε να τακτοποιήσουμε κάποιες εκκρεμότητες. Είναι 400.000.000 δραχμές.

Άρα νομίζω ότι μπορούμε να το δούμε με μια ευρύτητα και όχι με μία συνεχειακή αντίληψη, την οποία συναντάμε και στην ετέρα εξουσία, τη δικαστική, κύριε Πρόεδρε, όπου δικάζουν τους δικούς τους μισθούς. Δικάζουν οι δικαστές πόσα θα πάρουν. Και εμείς δίνουμε μια τέτοια αντίληψη.

Δεν φτάνει οι δημοσιογράφοι, γιατί άκουσα με πάρα πολύ σεβασμό την κυρία Πρόεδρο να λέει για τους δημοσιογράφους. Δεν φτάνει οι δημοσιογράφοι. Οι δημοσιογράφοι θέματα βρίσκουν, θέμα αναπτύσσουν. Αν δεν τους δίνουμε θέμα δεν θα είχαν θέμα. Αν τους δίνουμε καλά θέματα, θα αναγκαστούν να δείξουν τα καλά θέματα. Από εκεί και πέρα, είναι πολύ εύκολο να πετάμε το μπαλάκι στο δημοσιογράφο. Οι δημοσιογράφοι πάρα πολλές φορές, πρόσωπα μέσα στην Αίθουσα, σε μια καλή πράξη ή εντύπωση, εκθειάζουν, καλούν και ανεβάζουν. Τουναντίον έχουν το δικό τους αισθητήριο -αισθητήριο το οποίο

παρακολουθείται από τον ελληνικό λαό- και λένε «αυτό γυμνό ηλεκτροφόρο καλώδιο».

Εγώ θα ήθελα γι' αυτό το θέμα, γιατί ακούω αυτές τις φράσεις περί λαϊκισμού από πάρα πολλούς και πάρα πολύ εύκολα, να πω το εξής. Βρείτε μου έναν πολίτη, που να είναι ψηφοφόρος της Νέας Δημοκρατίας, να είναι ψηφοφόρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., του απουσιάζοντος, του Κομμουνιστικού Κόμματος, του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ή του ΛΑ.Ο.Σ., που να λέει «μπράβο ρε παιδιά που τα παίρνετε». Έναν. Γιατί πηγαίνουν, λοιπόν, κόντρα στο λαϊκό αίσθημα; Ας πει κάποιος ότι υπάρχει ένας. Ας πει, ναι, βρήκα ψηφοφόρο μου που είπε «μπράβο ρε παιδιά που τα παίρνετε».

Γιατί, λοιπόν, πηγαίνουμε κόντρα; Έχουμε μάθει να αγνοούμε το λαό. Φοβόμαστε το λαό. Και ότι φοβόμαστε το λαό το διαπιστώνουμε και από άλλους λόγους. Δημοψηφίσματα δεν τολμούμε να κάνουμε για κανένα θέμα.

Άκουσα την κυρία Πρόεδρο να λέει για την Ευρωπαϊκή Συνθήκη. Είναι η μεγαλύτερη απάτη στην Ευρώπη. Ενώ το ίδιο το σχέδιο Συντάγματος έλεγε ότι αν καταψηφιστεί από μια χώρα, θα παύει να υπάρχει, όταν ο λαός της Γαλλίας και της Ολλανδίας το έστειλε στα αζήτητα, βρήκαν από το παράθυρο, να περάσουν μια Ευρωπαϊκή Συνθήκη που μάλιστα δεν θα πάει στο λαό. Να πάει στο λαό, γιατί όχι; Έρχεται και αλλάζει η ζωή μας. Αποφασίζουν άνθρωποι, οι οποίοι δεν εκλέγονται στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Ο λαός λέει «ψηφίζω τους τριακόσιους να κάνουν κυβέρνηση για να αποφασίζουν για τις τύχες μας». Και τώρα αποφασίζουν για τις τύχες μας εκατόν σαράντα, εκατόν πενήντα, εκατόν εξήντα. Υπάρχουν εδώ Ευρωβουλευτές –ο κ. Παπαγιαννάκης είναι από τους παλιότερους- που δεν γνωρίζουμε ποιοι αποφασίζουν αυτές τις οδηγίες. Δεν ξέρουμε ποιοι είναι. Αυτοί οι οποίοι αποφασίζουν και δημιουργούν δίκαιο στη χώρα μας, δεν γνωρίζουμε ποιοι είναι. Είναι κάποιοι άνθρωποι, κάποιοι τεχνοκράτες που δεν ξέρουμε πού εδρεύουν, ποιοι είναι. Και θα ήθελα να με διαψεύσει ο κ. Παπαγιαννάκης ή οποιοσδήποτε άλλος από τους Βουλευτές. Αυτοί είναι που κυβερνάνε.

Άρα, κυβερνάνε άνθρωποι οι οποίοι δεν έχουν ψηφιστεί. Και αυτό το εντάσσουμε εμείς στη ζωή μας. Αλλάζουμε, λέει, το Σύνταγμά μας και λέμε «αυτοί έχουν προτεραιότητα». Γιατί δεν πάει, λοιπόν, σε δημοψήφισμα και να πει η μία πλευρά αυτά που θέλει και να πει η άλλη πλευρά πόσο επικίνδυνα μονοπάτια είναι αυτά, τα οποία ακολουθούμε;

Αυτό θέλουμε εμείς. Περισσότερη δημοκρατία. Δεν ζητάμε τίποτα περισσότερο. Την αντέχουμε την περισσότερη δημοκρατία. Μη νομίζετε, ο λαός μας είναι ώριμος και σ' αυτό το θέμα και στο θέμα των Σκοπίων, που βλέπω να συμφωνούν οι τέσσερις κόντρα στο λαό που κατά 84% στη Μακεδονία, 70% στην υπόλοιπη Ελλάδα λέει «όχι, μην πάτε εκεί». Αγνοούμε το λαό. Θα ήθελα, λοιπόν, περισσότερη αναφορά στο λαό.

Κύριε Πρόεδρε, ένα άλλο σημείο το οποίο είναι πολύ ενδιαφέρον είναι οι Ομάδες Φιλίας. Κάνουν πάρα πολύ σοβαρή δουλειά. Δεν είναι μόνο η επικοινωνία με τις χώρες που πηγαίνουν, αλλά είναι και η προβολή της Ελλάδας. Θα έλεγα ότι προς αυτήν την κατεύθυνση θα πρέπει να ρίξουμε λίγο περισσότερη προσοχή. Να τις κινητοποιήσουμε περισσότερο, με περισσότερα ταξίδια, περισσότερες επαφές.

Ωφελείται ο τόπος πολλαπλώς, γιατί η Ελλάδα είναι παρούσα από τις άλλες χώρες και από την άλλη πλευρά, γιατί διά των επισκέψεων σε άλλα κοινοβούλια παίρνουμε μηνύματα από τα οποία μπορούμε αύριο να επωάσουμε μια άλλη διαφορετική πολιτική και προσέγγιση.

Όσον αφορά τώρα την ευρυχωρία όπως είπε και ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. οι δικοί μας οι Βουλευτές του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού στέκονται όρθιοι. Δεν υπάρχει χώρος για να καθίσουν. Δύο μήνες είναι, πιστεύω ότι μέχρι το τέλος του χρόνου θα υπάρξει ο τρόπος τουλάχιστον να κάθονται, να έχουν καρέκλες. Έχουμε βγάλει ένα πρόγραμμα και λέμε: Τρίτη θα κάθεται ο Γεωργιάδης και ο Ροντούλης, Τετάρτη ο Βελόπουλος και ο Αποστολάτος! Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά, όταν είμαστε στο ελληνικό Κοινοβούλιο και δεν έχουμε καρέκλα να καθίσουμε.

Όσον αφορά το υπαλληλικό προσωπικό δε χωρά καμμία αμφιβολία ότι οι άνθρωποι είναι και εργατικοί και υπομονετικοί.

Όχι όλοι όμως, κύριε Πρόεδρε. Και δεν πρέπει εις βάρος των πολλών και εργατικών να υπάρχουν εκείνοι οι οποίοι «λουφάρουν». Φροντίστε, λοιπόν, την απομόνωση εκείνων που έχουν έρθει εδώ με διάφορους τρόπους να «λουφάρουν» εις βάρος εκείνων οι οποίοι πράγματι δουλεύουν πολλές ώρες για να μπορέσουμε εμείς να εκτελούμε καλά τα καθήκοντά μας.

Κύριε Πρόεδρε, εμείς για το θέμα των μισθών έχουμε προτείνει την αρχή του επταπλασίου. Ποια είναι η αρχή του επταπλασίου; Κανένας φορέας της χώρας, κανένα πρόσωπο δεν θα μπορεί να λαμβάνει παραπάνω από επτά φορές απ' ό,τι παίρνει ο ανειδίκευτος. Εάν είναι εξακόσια, έξι επί επτά, σαράντα δύο, μέχρι εκεί. Εάν θέλουμε εμείς κάποιους να τους πάμε στις δέκα χιλιάδες, θα πάει και στα χίλια τριακόσια ο ανειδίκευτος. Εάν θέλουμε να ανεβαίνουμε εμείς, θα σέρνουμε και το φτωχό. Αυτή είναι μια αρχή την οποία εμείς πιστεύουμε και είμαστε αμετακίνητοι, η αρχή του επταπλασίου. Κανείς δεν μπορεί να παίρνει περισσότερα από το επταπλάσιο το ανειδίκευτου.

Κλείνω με μια πρόταση, κύριε Πρόεδρε: η οικογένεια των Βουλευτών μέσα στο πέρασμα των ετών είχε τρεις μεγάλες θυσίες και τις είχε μάλιστα κατά δεκατρία χρόνια. Το 1963 δολοφονήθηκε άγρια ο μεγάλος αγωνιστής της δημοκρατίας Γρηγόρης Λαμπράκης. Δολοφονήθηκε με τον τρόπο που όλοι ξέρουμε, τρόπο που θυμίζει τη δολοφονία Ακίνο στις Φιλιππίνες. Δεκατρία χρόνια μετά, ο μεγάλος αγωνιστής της δημοκρατίας, αυτός που τίμησε τον αντιστασιακό αγώνα, ο Αλέκος Παναγούλης χάνεται κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες. Δεκατρία χρόνια μετά το 1989 δολοφονείται ο Παύλος Μπακογιάννης. Ίσως θεία τη τύχη οι τρεις αυτοί μεγάλοι κορυφαίοι Έλληνες πολιτικοί καλύπτουν και τα τρία ιδεολογικά τόξα του Κοινοβουλίου.

Προτείνω, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε: γιατί να έχουμε τις απρόσωπες αίθουσες 150, 151 και Γερουσία; Να ονομάσουμε την 150 «αίθουσα Γρηγορίου Λαμπράκη», να θυμίζουμε το μεγάλο αυτόν ήρωα της δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

Να ονομάσουμε την 151 «αίθουσα Αλέκου Παναγούλη» και την άλλη «αίθουσα Παύλου Μπακογιάννη». Είναι κάτι το οποίο συμφέρει στο Κοινοβούλιο να δίνουμε ονόματα κορυφαίων προσωπικοτήτων. Εμείς έχουμε κορυφαίους ήρωες του Κοινοβουλίου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων και στις εκθέσεις της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέματα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος- 21ος αιώνας» και «Οι Πρωθυπουργοί και Πρόεδροι της Βουλής των Ελλήνων της Μεταπολίτευσης» δεκαοκτώ (18) μαθήτριες και μαθητές και τρεις (3) συνοδοί καθηγητές από το Γενικό Λύκειο Φαναρίου Καρδίτσας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Λιβανός έχει το λόγο.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΛΙΒΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή τη σημερινή συζήτηση επιτρέψτε μου ως νέο μέλος του Κοινοβουλίου κατ' αρχάς να ευχαριστήσω την Πρόεδρο κ. Μπενάκη και τον Πρόεδρο κ. Κακλαμάνη για την υποδειγματική λειτουργία του Εθνικού μας Κοινοβουλίου τις προηγούμενες τετραετίες.

Κατά δεύτερον θα ήθελα να εκφράσω την ευχάριστη έκπληξή μου ως προς τον τρόπο που καταρτίστηκε ο Προϋπολογισμός της Βουλής για το οικονομικό έτος του 2008. Είναι υπόδειγμα χρηστής διαχείρισης, αφού επιτυγχάνει να καλύπτει το ευρύτατο φάσμα που σχετίζεται με τις λειτουργίες του Κοινοβουλίου και παράλληλα καταφέρνει να επιστρέψει ένα σημαντικό μέρος των χρημάτων στον κρατικό προϋπολογισμό.

Είναι επιπλέον υπόδειγμα διαφάνειας, αφού εκθέτει με κάθε λεπτομέρεια το σύνολο των δαπανών της Βουλής τόσο σε επίπεδο προϋπολογισμού του 2008 αλλά και απολογισμού του

2006. Γι' αυτό και οι αριθμοί είναι αυτοί που έχουν σημασία στη σημερινή συζήτηση. Είναι αυτοί που στο βαθμό που τους αναλογεί διασφαλίζουν την αξιοπρεπή λειτουργία του δημοκρατικού μας πολιτεύματος. Γιατί είναι ακριβώς αυτοί οι αριθμοί που μας δίνουν το δικαίωμα να υπερασπιζόμαστε το έργο που επιτελούμε ως εκπρόσωποι αυτών ακριβώς που μας εξέλεξαν δημοσιοποιώντας ουσιαστικά το πορτοφόλι μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική "Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**.)

Ωστόσο η δημόσια αυτή δημοκρατική λογοδοσία θα είχε ουσιαστικό αντίκτυπο στην κοινωνία εάν ετύγχανε μίας ανάλογης δημοσιοποίησης.

Το υποδειγματικό σχέδιο του προϋπολογισμού της Βουλής θα μπορούσε να αποτελέσει τη βάση για την ενίσχυση της έξωθεν εικόνας του ρόλου που επιτελούμε. Και αυτό γιατί τα οικονομικά στοιχεία που παρουσιάζονται σήμερα αναβαθμίζουν αφ' ενός την κοινοβουλευτική μας δημοκρατία και αφ' ετέρου τον ίδιο το ρόλο του Βουλευτή στο πολιτικό μας σύστημα.

Η σημερινή συζήτηση έχει ξεχωριστό χαρακτήρα, γιατί εκφράζει βασικές απαιτήσεις της κοινωνίας από την πολιτική. Εκφράζει τη χρηστή διαχείριση, τη διαφάνεια και τη συναίνεση. Η χρηστή διαχείριση και η διαφάνεια αποτυπώνονται ξεκάθαρα στο σχέδιο του Προϋπολογισμού. Γι' αυτό η ευρεία και ακριβής δημοσιοποίηση των οικονομικών στοιχείων και όχι η λαϊκιστική προσέγγισή τους μπορεί να έχει ένα διττό όφελος. Από τη μία δημιουργεί τις προϋποθέσεις τις κατά το δοκούν λαϊκής συναίνεσης ως προς το θεσμό του Κοινοβουλίου, αφού κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνας θα γνωρίζει το συνολικό κόστος που τον επιβαρύνει στην ετήσια βάση αναφορικά με τη λειτουργία της Βουλής. Από την άλλη η λεπτομερής δημοσιοποίηση των οικονομικών στοιχείων της λειτουργίας της Βουλής ενισχύει την προστασία της λειτουργίας του θεσμού του Κοινοβουλίου και του έργου του από εξωθεσμικές παρεμβάσεις που στοχεύουν στη δημιουργία αρνητικών εντυπώσεων εάν όχι στην απαξία του ρόλου των Βουλευτών και αυτής ακόμα της δημοκρατίας μας.

Ως προς τη συναίνεση των κομμάτων που απολαμβάνει η ψήφιση του Προϋπολογισμού της Βουλής πρέπει επίσης να καταστούν σαφείς στο κοινωνικό σύνολο οι βασικοί λόγοι που την καθοδηγούν. Να προταθεί, δηλαδή, ο κοινός και αυτοδημιούργητος σκοπός της αναβάθμισης του θεσμικού ρόλου του Κοινοβουλίου και των Βουλευτών αποτάσσοντας έτσι την παγιωμένη στην συνείδηση των πολλών εικόνα περί απλής συμφωνίας επί των οικονομικών αποζημιώσεων των μελών και των εργαζομένων του Κοινοβουλίου.

Για να επιτευχθεί αυτό θα πρέπει οι Βουλευτές αφ' ενός να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί στη διατύπωση των απόψεών μας για το σχετικό θέμα, ώστε να μην προκαλούμε, όσο αυτονόητα και δίκαια και αν θεωρούμε κάποια αιτήματα αλλά και να μη λαϊκίζουμε.

Δεν μπορεί να μη σταθώ στις τοποθετήσεις του Προέδρου και του εισηγητή του ΛΑ.Ο.Σ. και να πω ότι θεωρώ ότι κανείς δεν μπορεί να διεκδικεί για τον εαυτό του την κοινωνική ευαισθησία και να τοποθετείται για τέτοια ζητήματα με έναν άκρατο τηλεοπτικό λαϊκισμό.

Νομίζω ότι μία αύξηση της τάξης του 3,6%, η οποία είναι μέσα στα πλαίσια της εισοδηματικής πολιτικής της πατρίδας μας, είναι ανεκτή από όλους, εκτός από αυτούς οι οποίοι βγάζουν τα μεροκάματά τους το βράδυ στα δελτία των 20.00'. Άρα, λοιπόν, θα πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί στο πώς αναφερόμαστε σε τέτοιου είδους θέματα αφ' ενός και αφ' ετέρου να επικεντρωνόμαστε στον ουσιαστικό μας ρόλο, στον κοινοβουλευτικό μας ρόλο. Αυτό συντελείται με μία υπεύθυνη, με μία σοβαρή λειτουργία σε αυτήν την Αίθουσα πρωτίστως, στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου, που διασφαλίζει τις προϋποθέσεις ουσιαστικού και εποικοδομητικού διαλόγου. Συντελείται επιπλέον και με συναίνεση σε σημαντικά πολιτικά ζητήματα που αφορούν το παρόν και το μέλλον του τόπου μας.

Θα πρέπει, λοιπόν, να αξιοποιήσουμε την ευκαιρία που μας δίδεται με την αναθεωρητική ισχύ της σημερινής Βουλής και να πάμε ένα βήμα πιο πέρα από τη στεία άρνηση και άγνοια αντιπαράθεση σε θέματα όπως η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, ο

εκλογικός νόμος, ακόμα και το ασφαλιστικό.

Σημειώνω εδώ την εκπεφρασμένη βούληση της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού για διάλογο μέσα στο Κοινοβούλιο και για συνεννόηση με όλα τα κόμματα για όλα τα μεγάλα πολιτικά ζητήματα.

Θα πρέπει επιπλέον να μη διστάζουμε να αξιοποιήσουμε τη θεσμική μας ανεξαρτησία προς όφελος ή γι' αυτό που, εν πάση περιπτώσει, ο καθένας από μας θεωρεί ως όφελος της κοινωνίας. Αυτονόητα δε, μπορούμε να προχωρήσουμε και σε συνταγματικές αλλαγές που θα ενδυναμώσουν περισσότερο το κοινοβουλευτικό μας σύστημα αντιμετωπίζοντας αδυναμίες και παραλείψεις που έχουν μέχρι σήμερα καταγραφεί.

Για να επιτευχθούν όλα αυτά, ο εκάστοτε Βουλευτής πρέπει –οφείλει, θα έλεγα– να μετέχει των διαδικασιών της Βουλής, να χρησιμοποιεί το Βήμα της για τη διατύπωση των θέσεών του. Με αυτόν τον τρόπο ενισχύει όχι μόνο το θεσμικό του ρόλο αλλά και την ατομική αυτονομία του έναντι των πάσης φύσεως οικονομικών συμφερόντων, γιατί μόνο η Βουλή και τούτο εδώ το ιστορικό Βήμα παρέχει τα εχέγγυα για την ουσιαστική μας αυτονομία.

Για το λόγο αυτόν το κανάλι της Βουλής θα μπορούσε να διευρύνει τις δραστηριότητές του με εκπομπές που θα φιλοξενούν μέλη του Κοινοβουλίου για θέματα πολιτικής επικαιρότητας και βεβαίως με την ειδησεογραφία του, αποκτώντας έτσι έναν ενημερωτικό ειδησεογραφικό χαρακτήρα και διατηρώντας παράλληλα το γνωστό παιδευτικό του ρόλο. Μαζί μ' αυτό θα μπορούσε να λειτουργήσει και ο ραδιοφωνικός σταθμός που κάποιοι συνάδελφοι ανέφεραν πριν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την ψήφιση του Προϋπολογισμού της Βουλής παρέχει τη δυνατότητα για τη διατύπωση σημαντικών απόψεων και προβληματισμών για τη γενικότερη λειτουργία του Κοινοβουλίου, όπως άλλωστε εκφράστηκε από τους προλαλήσαντες συναδέλφους. Ο ίδιος ο Προϋπολογισμός μέσα από τις αναλυτικές και ομαδοποιημένες κατηγορίες δαπανών, πιστώσεων, οικονομικών μεγεθών κατοχυρώνει το κοινοβουλευτικό μας σύστημα, διευρύνει τις λειτουργίες της Βουλής, ενισχύει το ρόλο του Βουλευτή και εν γένει αναβαθμίζει την πολιτική και το πολιτικό μας σύστημα, γι' αυτό και τον ψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής κ. Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο κ. Λιβανός θα πρέπει να λάβει μία απάντηση, διότι αναφέρθηκε κατά αθήτη τρόπο στο πρόσωπο του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, βάζοντας αμέσως την «ετικέτα» του λαϊκιστή, του λαϊκισμού. Θα πρέπει όμως να μας απαντήσει σε δύο ερωτήματα ο εκλεκτός συνάδελφος.

Ερώτημα πρώτο: Λαϊκιστής είναι αυτός που λέει αλήθειες ή αυτός ή αυτοί που όταν είναι κυβέρνηση υβρίζουν την αντιπολίτευση και όταν αλλάζουν οι ρόλοι και γίνονται αντιπολίτευση, υβρίζουν την κυβέρνηση;

Δεύτερον: Λαϊκιστής είναι αυτός που μεταφέρει τις αγωνίες, τα προβλήματα του ελληνικού λαού εντός του Κοινοβουλίου ή είναι αυτός που προεκλογικά υπόσχεται «λαγούς με πετραχήλια» και όταν έρχεται η ώρα να υλοποιήσει αυτά τα πράγματα, ποιεί την ήρσαν και κάνει ότι δεν γνωρίζει τα προβλήματα; Να ξεκαθαρίσουμε λοιπόν εδώ μέσα, στο Κοινοβούλιο, τον ορισμό του λαϊκισμού.

Θα μου επιτρέψει η αγαπητή Πρόεδρος κυρία Μπενάκη –την οποία αντιμετωπίζουμε με μεγάλο σεβασμό– να αναφερθώ σε δύο σημαντικά πράγματα που είπα.

Πρώτον, αναφέρθηκε στον ειδικό λογαριασμό της Βουλής που δόθηκε στους πυρόπληκτους, τα 5.000.000 ευρώ. Εύσημα αρμόζουν στην ενέργεια αυτή, δεν χωράει καμμία απολύτως αμφιβολία. Αγαπητή κυρία Πρόεδρε, είναι μία ενέργεια που μπορεί το αντίστοιχο που συνέβη το 480 π.Χ. στην Αθηναϊκή Δημοκρατία, την τότε αθηναϊκή Βουλή, όταν εν όψει της εκκένωσης της Αθήνας υπό την απειλή των περσικών στρατευμάτων η Βουλή και τότε έδωσε ένα ποσό στους Αθηναίους πολίτες και

μάλιστα εξαιτίας αυτού του λόγου –λέει ο Ηρόδοτος στην ιστορία του– κέρδισε διά παντός το σεβασμό και ένα υψηλότατο κύρος μεταξύ των πολιτών. Άρα μην ανησυχείτε που δεν υπήρξε ή δεν θα υπάρξει η δέουσα προβολή. Οι πυρόπληκτοι ξέρουν ότι αυτά τα χρήματα συμβάλλουν στην άμβλυνση των προβλημάτων τους και είστε άξια τιμής γι' αυτήν την ενέργεια, όχι μόνο εσείς αλλά και το σύνολο της Βουλής, αλλά όλη αυτή η τιμή μορφοποιείται στο πρόσωπό σας.

Είπατε όμως και κάτι άλλο για τους Βουλευτές της περιφέρειας και στέκομαι στο σημείο αυτό γιατί είμαι Βουλευτής περιφέρειας.

Πράγματι, αυτά που είπατε είναι σωστά, ότι δηλαδή πήρατε θεσμικά μέτρα -και τα θεσμικά μέτρα έχουν και έναν οικονομικό αντίκτυπο- που βελτίωσαν αισθητά -και μπράβο σας- τη θέση του Βουλευτού της περιφέρειας, τα οποία και απαριθμήσατε. Δεν θέλω να γίνω κουραστικός, απαριθμώντας τα εκ νέου.

Όμως, αγαπητή κυρία Πρόεδρε, θέλω μια απάντηση. Εγώ, ως Βουλευτής περιφέρειας, πώς θα πάω να δω τον αγρότη της Λάρισας τη στιγμή που αντιμετωπίζει μύρια όσα προβλήματα, όταν οι τιμές των προϊόντων του πέφτουν κατακόρυφα, όταν το επίπεδο ζωής τους πέφτει κατακόρυφα; Πώς θα πάω να αντιμετωπίζω τον κτηνοτρόφο της Λάρισας, που δεν έχει να αγοράσει τις ζωτροφές;

Βεβαίως, αυτά που λέτε εσείς είναι σωστά, αλλά ο Βουλευτής της περιφέρειας πώς θα δει στα μάτια ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες του πληθυσμού; Πώς θα δω τους απολυμένους από το Εργοστάσιο της Ζάχαρης; Πώς θα δω τον επαγγελματία, που θέλει να πληρώσει το Ι.Κ.Α., το Τ.Ε.Β.Ε. και δεν μπορεί; Πώς θα δω τον οικογενειάρχη, που θέλει να πάει να πληρώσει τα δάνειά του στις τράπεζες; Πώς θα τον δω στα μάτια; Δίκιο έχετε, αλλά ελάτε στη θέση του Βουλευτού της περιφέρειας, που θα πρέπει να πάει να αντιμετωπίσει τα μάτια της μάνας ή ενός παιδιού που μια φορά το μήνα τρώνε κρέας. Τι να πούμε, δηλαδή, εμείς οι Βουλευτές, ότι αντιμετωπίζουμε ανάγκες; Ναι, αντιμετωπίζουμε, αλλά πολλαπλάσιες, οδυνηρότερες είναι οι ανάγκες που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι της περιφέρειας, αλλά και των μεγάλων αστικών κέντρων.

Άρα, λοιπόν, ας μη βλέπουμε τα πράγματα μονοσήμαντα και μονοδιάστατα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Μήπως ξέρετε, επειδή είστε νέος Βουλευτής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Κаланτζή, δεν σας διέκοψα. Ορίστε, περιμένω, γιατί σέβομαι την κοινοβουλευτική σας παρουσία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μην κάνετε διαλογική συζήτηση, κύριοι συνάδελφοι.

Κύριε Ροντούλη, μπορείτε να συνεχίσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Μην ξεχνάτε ότι έχουμε ψηφίσει το ασυμβίβαστο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Κаланτζή, σας παρακαλώ πολύ.

Συνεχίστε, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έρχομαι στο ζήτημα της βουλευτικής αποζημιώσεως, που είναι και το θεμελιώδες ζήτημα, διότι κάποιος συνάδελφος από τη Μείζονα Αντιπολίτευση, μας προέτρεψε να μην κοιτάζουμε τις τηλεοράσεις, την εικόνα, τα επικριτικά σχόλια. Εντάξει, να μην τα κοιτάζουμε όλα αυτά, να κοιτάξουμε την πραγματικότητα. Αναφέρθηκα ήδη σε κάποια πράγματα και δεν χρειάζεται να πω την πραγματικότητα που βιώνει η νέα γενιά των Ελλήνων. Υπάρχει ανεργία, που είναι και είναι το μείζον πρόβλημα. Ακόμα και αυτοί που έχουν εργασία είναι η γενιά των 700 ευρώ. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Ας μην αναφερθώ στους συνταξιούχους, που το 50% παίρνει σύνταξη κάτω από 500 ευρώ. Ας μην αναφερθώ στα επιδόματα προνοίας ή οτιδήποτε άλλο που είναι επιδόματα για κλάματα, να μην αναφερθούμε σε όλα αυτά. Όμως, αυτά θα πρέπει να τα λέμε και να ακούγονται, διότι αυτός είναι και ο ρόλος μας. Είμαστε μίαντες μεταφοράς της λαϊκής αγωνίας και όχι υπό το πνεύ-

μα ενός στείρου λαϊκισμού.

Το φαινόμενο, λοιπόν, που συζητάμε, έχει να κάνει με την αξιοπιστία του πολιτικού μας συστήματος εν γένει. Οι πυλώνες δε του πολιτικού μας συστήματος είναι δύο. Είναι η Τοπική Αυτοδιοίκηση και η κεντρική εξουσία.

Ας πάρουμε τον πρώτο πυλώνα της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως. Γι' αυτά που συζητάμε εμείς εδώ τώρα για τους μισθούς, τις αποζημιώσεις ή, όπως θέλετε, πείτε τα των Βουλευτών, δεν υπάρχει και μια ανάλογη συζήτηση, αγαπητοί συνάδελφοι, σε επίπεδο Τοπικής Αυτοδιοικήσεως;

Εσείς, η Νέα Δημοκρατία, το 2006 μετά βαϊων και κλάδων κατεβάσατε ένα νόμο που έλεγε ότι δεν μπορεί, κύριε Κаланτζή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ να μην απευθύνεστε ατομικά, διότι προκαλείτε αντίλογο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Με αγάπη το λέω.

Δεν μπορεί κάποιος που είναι δήμαρχος και δημόσιος υπάλληλος να έχει και τους δύο μισθούς. Θα πρέπει να επιλέγει έναν εκ των δύο. Δικό σας νόμος είναι.

Έρχεστε τώρα το 2007 και λέτε «σωρευτικά μπορεί ο δήμαρχος που είναι και δημόσιος υπάλληλος να παίρνει και τους δύο μισθούς». Εσείς οι ίδιοι παλινδρομείτε. Αυτό δεν είναι λαϊκισμός;

Θα πρέπει να δούμε, λοιπόν, σε πρώτο επίπεδο τι συμβαίνει με τα οικονομικά των φορέων εξουσίας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Έρχομαι τώρα στο δεύτερο επίπεδο, στο επίπεδο του Βουλευτού. Βεβαίως, υπάρχουν ανάγκες, όλα αυτά που λέτε. Ξέρετε, όμως, πώς εκλαμβάνει ο κόσμος τις αυξήσεις και όλα αυτά; Ότι ο Βουλευτής θέλει να διαιωνίσει τη θέση του, την παρουσία του στο Κοινοβούλιο, ότι ο Βουλευτής θέλει να διαιωνίσει το πελατειακό του σύστημα. Προσέξτε, δεν λέω τι ισχύει, λέω πώς το εκλαμβάνει η κοινή γνώμη.

Άρα, λοιπόν, αυτό είναι μία πραγματικότητα; Εγώ, ως θεωρήσω, ότι δεν είναι πραγματικότητα. Είναι θεμελιωμένη, όμως, αντίληψη στον κόσμο ότι η οικονομική ευρωστία που κάποιοι προσπαθούν να αντλήσουν μέσα από τη Βουλή, είναι ένα όχημα...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αγαπητέ Πρόεδρε, τριάντα δεύτερα, γιατί έγινε μία διακοπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Την προκαλέσατε αυτήν, αλλά έχετε το χρόνο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εγώ δεν την προκάλεσα, ο κ. Κаланτζής. Εγώ θα είχα τελειώσει τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Επιτέλους, κύριε συνάδελφε, προχωρήστε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Υπάρχουν, λοιπόν, αυτά τα ζητήματα που σημαίνουν τώρα εν συνόλω ότι τίθεται ένα πρόβλημα αξιοπιστίας του πολιτικού μας συστήματος και εδώ θα πρέπει να σταθούμε, διότι σε κάθε περίπτωση μπορεί η εικόνα να μας αδικεί, αλλά η πραγματικότητα είναι ζοφερή και βεβαίως θα πρέπει να την αντιμετωπίσουμε όχι με ασπιρίνες αλλά δίνοντας οι ίδιοι το καλό παράδειγμα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε και εμείς τον κύριο συνάδελφο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Ανεξάρτητος Βουλευτής, ελεύθερος Βουλευτής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ πολύ. Το λόγο έχει ο κ. Αριστοτέλης Παυλίδης, Βουλευτής Δωδεκανήσου.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετέχω στις συζητήσεις επί του Προϋπολογισμού του Κοινοβουλίου μας, επί πολλά χρόνια. Για τον εαυτό μου αυτό αποτελεί ειδική υποχρέωση και έχει πάρει πλέον τη μορφή της παράδοσης, προσωπικής παράδοσης. Και τούτο διότι εδώ μας δίδεται η ευκαιρία να συζητήσουμε τα οικογενειακά μας. Μπορεί κάποια εξ αυτών να ενοχλούν, είναι φυσική υπόθεση, μπορεί κάποια εξ αυτών να σκανδαλίζουν, είναι ακόμη φυσικότερη,

βλέπετε ζούμε στην κοινωνία του σκανδαλισμού! Εκεί που δεν υπάρχει σκάνδαλο, σκανδαλίζεται ο κόσμος, αναλόγως πώς «σερβίρεις» το κάθε γεγονός. Αλλά τα περισσότερα εκ των συζητούμενων σήμερα θεμάτων είναι πράγματι υπόθεση δημοκρατίας την οποία ή την πιστεύεις ή δεν την πιστεύεις. Αν την πιστεύεις, πρέπει να κάνεις ό,τι περνά από το χέρι σου, για να λειτουργήσει αποδοτικά το Κοινοβούλιο. Και λειτουργήσει, υπό τας συγχρόνους συνθήκες.

Κυρία Πρόεδρε, κυρία Μπενάκη, μεγάλη τύχη να υπηρετείς εδώ στα κοινοβουλευτικά έδρανα πολλά χρόνια. Βεβαίως τελευταία αυτό φαίνεται σαν ενοχή. Κινδυνεύουμε να αισθανόμαστε οι παλαιοί Βουλευτές ένοχοι, επειδή ο λαός μας εμπιστεύεται επί πολλά χρόνια. Είναι λέει παλιός. Αυτό είναι κατηγορία, αλλά η κατηγορία στρέφεται προς εκείνους που μας κρατούν στο Κοινοβούλιο.

Εγώ, λοιπόν, ως παλαιός Βουλευτής έχω να σας πω, κύριοι συνάδελφοι, χωρίς να αισθάνομαι ένοχος, ίσα-ίσα υπερήφανος, με καμάρι, ως Βουλευτής Δωδεκανήσου, μέλος του Κοινοβουλίου, πρώτα Βουλευτής Δωδεκανήσου και μετέπειτα ανήκων εις κόμμα Νέα Δημοκρατία, ή εσείς σε άλλο κόμμα. Αυτό είναι το ορθόν και το καθιερωμένο. Έχω, λοιπόν, να σας ειπώ ότι δεν αναγνωρίζω το Κοινοβούλιό μας σήμερα! Ευκολίες, άνεση, κινήσεις που ούτε τις διανοούμεθα παλιότερα.

Οι κατά καιρούς Πρόεδροι, ο καθένας προσέθεσε κάτι στον άλλον. Ξεκίνησαμε –δεν τον είχα προλάβει– από τον αυστηρότατο Κωνσταντίνο Ευσταθίου Παπακωνσταντίνου. Ξέρετε τι έκανε εκείνος; Είχε λαιμοδέτη, γραβάτα, στο συρτάρι του. Και όταν συνάδελφος τόλμησε να μπει στο Κοινοβούλιο, άνευ γραβάτας, τότε είπε στον, τον θυμάστε τον Τσιώκα τον κλητήρα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μακαρίτης ήδη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Μακαρίτης.

Είσθε και εσείς μεταξύ αυτών που πρέπει να αισθάνονται ενοχή, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παλαιότερος μύων, κύριε Παυλίδη, εγώ, όπως ξέρετε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Με διαλείμματα, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Όντως.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Πάμε παρακάτω. Το αρχείο, αλλά κυρίως το ληξιαρχείο είναι μεγάλη υπόθεση και κυρίως εντός Κοινοβουλίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θυμάται και το δικό σας διάλειμμα το αρχείο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Βραχύ, όμως!

Ο Πρόεδρος, λοιπόν, παρέδιδε το λαιμοδέτη, εις τον κλητήρα τον Τσιώκα και του έλεγε: «Παραδώσατε το λαιμοδέτη εις τον αξιότιμο συνάδελφο, κύριον τάδε». Κατεγράφετο δε στα Πρακτικά αυτό!

Αυτό ήτο αρκετό ώστε οι συνάδελφοι να εμφανίζονται στο Κοινοβούλιο καταλλήλως ενδεδυμένοι. Δεν λέγω ευπρεπώς. Ευπρεπώς είμεθα όλοι. Καταλλήλως! Και όχι όπως λέτε εσείς με στολή «για week end»!

Θυμάμαι παλιούς Βουλευτές εδώ, π.χ. τον κ. Αγγελούση, που είδα σήμερα και άλλους που ήρχοντο εδώ, το θυμάστε, κύριε Πρόεδρε και φορούσαν τα «καλά τους».

Τι είναι αυτό; Απόδειξη σεβασμού στο Κοινοβούλιο.

Κατά καιρούς Πρόεδροι επέβαλαν διάφορα. Περίοδος Παπασπύρου. Θέμα: επιστρεφόμενο Χρήμα εκ του Προϋπολογισμού. Το παρακίνητο δηγείται το τι έγινε μεταξύ των δύο αιμνηστών Καραμανλή- Παπασπύρου. Δεν περιγράφεται το τι έγινε όταν ο Παπασπύρου επέστρεψε πιστώσεις. «Η δεν ξέρεις να διαχειρίζεσαι και σου περισσεύουν ή δεν ξέρεις να λογαριάζεις και μου ζητάς παραπάνω. Τι είναι αυτό να μου επιστρέφεις παράδες;» είπε εξαγριμένος ο Καραμανλής.

Όμως, ποια ήταν η κύρια σκέψη; Εντάξει. Ενεκρίθη ο προϋπολογισμός τάδε, κάντε οικονομίες, όμως!

Την ίδια τακτική ηκολούθησε και ο μακαρίτης ο Αλευράς. Η Βουλή είχε την τύχη -αν είναι τύχη, κρίνετέ το εσείς, εγώ το λέω τύχη- τρία γερωντοπαλίκαρα να γίνουν Πρόεδροι. Παπακωνσταντίνου, Παπασπύρου, Αλευράς. Ο Αλευράς στο τέλος τα χάλασε, παντρεύτηκε. Καλός Πρόεδρος, όμως!

Ήλθε μετά ο Θανάσης ο Τσαλδάρης. Κυρίως επί Τσαλδάρη ανάσανε το Κοινοβούλιο. Έκαμε τις πρώτες κινήσεις. Έκαμε το ρεστοράν και άλλες επεμβάσεις στο Κοινοβούλιο.

Ακολούθησε ο μακροβιότερος κατά την ελληνική ιστορία Πρόεδρος της Βουλής ο κ. Κακλαμάνης που τώρα απουσιάζει! Αλλά πρέπει να πω ότι έκαμε εξαιρετικές προσπάθειες για να αναδείξει διεθνώς το Κοινοβούλιο. Και εκείνη την προσπάθεια –είστε παρούσα, κυρία Μπενάκη- την τηρήσατε, την ακολουθήσατε, την ενισχύσατε και οφείλω πρώτα από όλα να σας ευχαριστήσω και μετά να πω συγχαρητήρια. Αναδείξατε την κοινοβουλευτική διπλωματία. Μεγάλη υπόθεση!

Με ορισμένους εκ των συναδέλφων εδώ έχουμε υπηρετήσει ως μέλη αντιπροσωπειών ειδικώς στους διεθνείς οργανισμούς. Πέρασαν περίοδοι που αισθανόμεθα ασθενείς. Δεν είχαμε τη στήριξη που χρειαζότο. Αλλά οσάκις ζητούσαμε από τον εκάστοτε Πρόεδρο ενίσχυση, αυτή εδίδετο κατά τρόπο αυτόματο. Έτσι σήμερα τα μέλη του ελληνικού Κοινοβουλίου εκπροσωπούν τη χώρα μας με άνεση. Και δεν αναφέρομαι στο οικονομικό μέρος. Αναφέρομαι κυρίως στην παρουσία. Έχουμε συμβούλους σήμερα. Έχουμε μάλιστα κατά περίπτωση ικανούς, ικανοτάτους συμβούλους. Και δεν πηγαίνουμε αφοπλισμένοι ή δεν πηγαίνουμε άοπλοι. Και αυτό φρονώ ότι πρέπει να συνεχιστεί.

Όμως, αυτές τις μέρες γίνεται αναδιάρθρωση των χώρων των ανηκόντων στο Κοινοβούλιο. Δεν είναι μόνο αυτό το κεντρικό ιστορικό κτήριο. Έχουμε και άλλους χώρους. Οι κατά καιρούς Πρόεδροι έκαναν διαχείριση, αγόρασαν κτήρια για τη Βουλή. Έτσι βλέπετε ότι έχουμε χώρους στη Βασιλίσσης Σοφίας ιδιόκτητους. Το νέο κτήριο επί της οδού Αμαλίας συνιστώ να το επισκεφθείτε. Μπορεί να υπάρχουν ορισμένες επιφυλάξεις για το στίλ που του εδόθη, αλλά είναι μνημείο!

Κυρία Πρόεδρε, κυρία Μπενάκη, εκάματε εξαιρετική δουλειά καθ' όσον αφορά στην ολοκλήρωση ενός κτηρίου που ηγοράσθη επί κ. Κακλαμάνη. Τώρα, ποιοι θα πάνε εκεί; Εγώ θα έβαζα τους Βουλευτές. Θα οργάνωνα ένα εξαιρετικό εστιατόριο για τους φιλοξενοούμενους, να μην τους περιφέρουμε όταν έρχονται ως αξιωματούχοι πολιτικοί από ταβέρνα σε ταβέρνα. Όλα τα κοινοβούλια έχουν χώρους φιλοξενίας. Και θα υπεδείκνυα στο σημερινό Πρόεδρο κ. Σιούφα, που θέλω να τον συγχαρώ για την τελευταία του παρουσία στη Λισαβόνα ως Προεδρεύων της Ευρωμεσογειακής Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης –προηγούμενως, κυρία Μπενάκη, είχατε πάει εσείς με εξαιρετική επιτυχία- και να του επισημάνω ότι εδώ στη γωνία των οδών Ακαδημίας και Κανάρη υπάρχει ένα εγκαταλειμμένο ιστορικό κτήριο, το Μέγαρο Δεληγιώργη, από το οποίο κατά καιρούς πέρασαν διάφοροι, η Κινηματογραφική Λέσχη και άλλοι τινές, ακόμη και μια καφετέρια. Επί χρόνια πασχίζω να πείσω το Κοινοβούλιο με τον οποιοδήποτε τρόπο να το πάρει στην αγκαλιά του ή να του παραχωρηθεί κατά χρήση για αρκετά έτη και να γίνει η εστία των Βουλευτών μας, τέως και νυν.

Επίσης, πρέπει να προχωρήσει η προσπάθεια για την Παλαιά Βουλή. Τι θα πει ότι τη διαχειρίζεται μη κερδοσκοπικού χαρακτήρος οργάνωση; Η Παλαιά Βουλή είναι η ιστορία του Κοινοβουλίου μας. Να βρεθεί τρόπος, κύριε Προεδρεύοντα και παλαιέ συνάδελφε, να μπει στον κύκλο των κοινοβουλευτικών δραστηριοτήτων. Χθες παρακολούθησα εκεί μία εξαιρετική εκδήλωση. Και επειδή ανεφέρθη ο Πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ. σε ιστορικά γεγονότα, να αναφέρω ότι ήταν εκδήλωση που είχε σχέση με τη δική και την εκτέλεση των έξι. Οι έξι εξετελέστησαν στο Γουδί σαν και σήμερα, χαράματα της 15ης Νοεμβρίου 1922. Απλή αναφορά για την ιστορία.

Πρώτον, λοιπόν, κοινοβουλευτική διπλωματία.

Χώροι τώρα –και όχι μόνο το ρεστοράν που είπα- να δεχόμεθα ευπρεπώς ξένους. Σήμερα αναγκάσθηκα να ζητήσω φιλοξενία σε κάποιο δωματάκι, για να δεχθούμε ξένο. Λάβετέ το υπ' όψιν τώρα που γίνεται η αναδιάρθρωση.

Επιτροπές. Καλή η δουλειά που γίνεται, αλλά αυτός ο Κανονισμός περιόρισε τη δυνατότητα ανάπτυξης της απόψεως στην Ολομέλεια. Κάποια ώρα να κοιτάζουμε τι θα γίνει με τον Κανονισμό. Εμείς δεν είμεθα Ευρωκοινοβούλιο, ώστε σώνει και καλά σε ένα λεπτό να λέμε τα πάντα. Και δεν ξέρω αν είναι η

αρίστη μέθοδος αυτή. Ελάτε να μιλάμε και να καταλαβαίνουμε και ο κόσμος τώρα που του βάλουμε και τηλεόραση κοινοβουλευτική. Μιλούμε με κώδικα. Καταλαβαίνετε εσείς και εγώ. Τι θέλουμε τότε την τηλεόραση και τα ραδιόφωνα, για να μεταδίδονται οι συνεδριάσεις από την Ολομέλεια; Προτείνω να ξαναδούμε το θέμα του Κανονισμού καθόσον αφορά σ' αυτό το σημείο κυρίως.

Πολύ καλή η ιδέα σας να κάμετε την Ειδική Επιτροπή Περιβάλλοντος. Έγινε πια το περιβάλλον το άλφα και το ωμέγα της ζωής μας. Και ας μην είναι διαρκής. Να λάβει πρωτοβουλίες όμως που να επηρεάζουν τους αρμόδιους Υπουργούς. Δεν έχουμε νομοθετική αποστολή, αλλά πρωτοβουλίες που να επηρεάζουν τους αρμόδιους Υπουργούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Παυλίδη, έχετε υπερβεί το χρόνο κατά δυόμισι λεπτά. Το χρονικό περιβάλλον δεν ευνοεί παρατάσεις.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε συνάδελφε, να μου δώσετε μισό λεπτό να σας πω μια ιστορία. Πήγε ο Κίμων Φράιερ, ο ελληνιστής, στον Καζαντζάκη στην Αντίπολη, για να τον βοηθήσει και να του πει τι εννοούσε με τις διάφορες λέξεις που χρησιμοποιούσε –γλωσσολόγος ο Καζαντζάκης- γιατί μετέφερε στην αγγλική την Οδύσσεια. Έμειναν επτά ώρες εκεί. Κουράστηκε ο Καζαντζάκης. Του λέει: «Ε, καλά σου είναι, Κίμων». Και απαντά ο Φράιερ: «Νίκο, έχω θυσιάσει γι' αυτήν την υπόθεση επτά χρόνια. Εσύ θυσιάζεις μόλις και μετά βίας επτά ώρες. Δεν είναι δίκαιο να μου δώσεις κάτι παραπάνω;»

Κύριοι συνάδελφοι, εδώ πέρα έχω φάει κοντά τριάντα χρόνια. Δώστε μου κατιτίς. Δεν ζητώ να μου δώσετε αξίωμα. Δώστε μου το δικαίωμα να μιλήσω λίγο παραπάνω μια φορά το χρόνο.

Και τι θέλω να πω; Εξαιρετικές οι πρωτοβουλίες περί τα πολιτιστικά. Εκθέσεις, προσκλήσεις μαθητών να γνωρίσουν το Κοινοβούλιο. Θα κάνω μια πρόταση, την οποία υποθέτω ότι ασπάζονται και οι συνάδελφοί μου εκ της ιστορικής περιφέρειας των Δωδεκανήσων. Φέτος γιορτάζουμε εξήντα χρόνια ελευθερού βίου. Η πρώτη επίσημη πράξη είναι η πράξη της επανεκτίναξης, του επαναπατρισμού της Δωδεκανήσου, που πέρασε από το Κοινοβούλιο. Πρόταση: Αν όχι κάτι ιδιαίτερος μεγαλοπρεπές - διότι τα πενήντα χρόνια εορτάστηκαν με ειδικές εκδηλώσεις, με εκδόσεις και με άλλα- να οργανωθεί έκθεση έχουσα σχέση με το μέγα αυτό γεγονός. Είναι το μεγαλύτερο γεγονός μετά από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Μεγάλωσε η Ελλάδα. Να γίνει λοιπόν έκθεση εδώ για τα Δωδεκάνησα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Παυλίδη, σας παρακαλώ, να τελειώνετε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Και τώρα θα πω κάτι που σας ενδιαφέρει όλους. Κοινοβουλευτική ιεραρχία! Όλα τα Κοινοβούλια ατύπως την έχουν καθιερώσει. Ο παλιός και ο καινούργιος. Επί Κακλαμάνη υπήρχαν στα έδρανά μας τα ονόματά μας διατεταγμένα κατά την κοινοβουλευτική τάξη. Δηλαδή, πόσα χρόνια έχεις; Κύριοι συνάδελφοι, για να φθάσω στη δεύτερη σειρά πίσω από δύο Πρωθυπουργούς έκανα είκοσι πέντε χρόνια. Όταν έρχονται τα σχολεία από την εκλογική μας περιφέρεια, έρχομαι και κάνω τον ξεναγό εδώ μέσα και τους λέω: «Είκοσι πέντε χρόνια. Στη ζωή σας θα παλεύετε επιμόνως, για να πάτε μπροστά, αλλά θέλει χρόνο.»

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ)

Κύριε Πρόεδρε, να επαναφέρετε την κοινοβουλευτική τάξη. Είναι προς το συμφέρον όλων μας για να μην θεωρείται ένοχος ο παλιός. Κάτι ακούστηκε προηγουμένως για τους Βουλευτές που επιδιώκουν να επιμηκύνουν τη θητεία τους. Και πού είναι το αμάρτημα; Φιλοδοξία αρίστη να εκπροσωπείς λαόν. Αλλά, πώς; Με την ψήφο του λαού, όχι διορισμός. Με την ψήφο του λαού. Να το καθιερώσετε, κύριε Πρόεδρε, το της ιεραρχίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Αγαπητέ συνάδελφε, το κρατώ καλή σημείωση. Αλλά για να κάνουμε ένα πρώτο βήμα μαζί, κύριε Παυλίδη, να τηρήσουμε την τάξη του χρόνου.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ναι. Και πριν τηρήσετε την τάξη του χρόνου, τηρήστε την τάξη στο πρωτόκολλο. Το νέο πρωτόκολλο, κύριοι συνάδελφοι, κατατάσσει τα μέλη του Κοινοβουλίου

ου μετά από το νομάρχη, τον περιφερειάρχη και ούτε εγώ ξέρω ποιον άλλον.

Παρακαλώ, Πρόεδρε, κύριε Σιούφα, άμεση επέμβαση. Τα μέλη του Κοινοβουλίου, είναι μέλη Κοινοβουλίου. Όχι ότι ανεβαίνει η αξία τους ανάλογα με το πότε καταθέτουν στέφανο, με ποία σειρά, αλλά ο κόσμος το ζητεί αυτό και εμείς εδώ εκφράζουμε τον κόσμο, τον κόσμο που ψηφίζει, τον κόσμο που δίνει εντολές. Αυτή την εντολή παρακαλώ θερμώς να λάβει υπ' όψιν του το σημερινό Προεδρείο της Βουλής και εσείς προσωπικώς που σας εύχομαι να συνεχίσετε την καλή θητεία των προκατόχων σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής κ. Κυριάκος Βελόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ερχόμενος στο ελληνικό Κοινοβούλιο πριν δύο μήνες, αλλιώς τα φανταζόμαστε τα πράγματα. Και λέω «αλλιώς τα φανταζόμαστε», διότι καθημερινά έβλεπα την αγωνία κάποιων συναδέλφων να μιλήσουν οποιαδήποτε στιγμή στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Σήμερα εντόπισα μόνο πέντε προθύμους να ομιλήσουν για το συγκεκριμένο θέμα. Μου προκαλεί εντύπωση, ειλικρινά.

Αλλά οφειλόμνη απάντηση θα δώσω στον κ. Λιβανό. Δυστυχώς ο κ. Λιβανός απουσιάζει, αλλά η απρεπής στάση του -και την υπογραμμίζω αυτήν- ίσως να οφείλεται στη νεανική επιπολαιότητά του...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ξέρετε τι είπα; Είπα ότι βγάζουμε το ψωμί μας στα τηλεοπτικά παράθυρα. Δεν επιτρέπω σε κανέναν, γιατί το επάγγελμά μου είναι δημοσιογράφος. Δεν τον διέκοψε ο προηγούμενος Πρόεδρος, κύριε Σιούφα. Αυτό ακριβώς είπα για όλη την Κοινοβουλευτική Ομάδα μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, στο θέμα μας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Έπρεπε να απαντήσω, κύριε Πρόεδρε, στον κ. Λιβανό.

Εμείς, λοιπόν, δεν λιβανίζουμε κανέναν διαπλεκόμενο, δεν συγχρωτιζόμαστε με κανέναν μεγαλοεπιχειρηματία, εμείς είμαστε εναντίον της οικογενειοκρατίας, δεν προερχόμαστε από τζάκια. Ο πατέρας μου ήταν αγρότης και αυτό με κάνει περισσότερο περήφανο. Δεν ήταν ούτε μεγαλοεκδότης ούτε μεγαλοεπιχειρηματίας ούτε Υπουργός ούτε Βουλευτής. Ήταν ένας απλός αγροτάκος από τον Αξό Γιαννιτών και είμαι περήφανος γι' αυτό.

Να πάμε, λοιπόν, στο θέμα μας. Κατ' αρχάς, θα ήθελα να πω κάτι απλό. Γνωρίζαμε, κύριοι, ότι ο μισθός μας είναι ο συγκεκριμένος, να ή όχι; Πριν δύο μήνες κατεβήκαμε στις εκλογές. Ξέραμε πόση είναι η αμοιβή μας εν πάση περιπτώσει, δέκα δραχμές, δέκα ευρώ. Προς τι, λοιπόν, το λειτούργημα να το κάνουμε επάγγελμα; Ρητορικό το ερώτημα. Δεν λέω ότι παίρνουμε πολλά, πιστέψτε με. Θεωρώ ότι ο Βουλευτής πληρώνεται με λίγα χρήματα σε σχέση με τις ανάγκες που έχει. Σε αυτό συμφωνώ με όλους ανεξαιρέτως. Αλλά δεν μπορώ να συμφωνήσω στο αυτονόητο, γιατί αυτή η ιστορία με το ασυμβίβαστο με κάνει σήμερα εμένα απλά Βουλευτή και εξηρημένο, γιατί ο Βουλευτής να θέλει το ελληνικό Κοινοβούλιο να είναι ανεπάγγελτος, να μην έχει επάγγελμα, γιατί ο Βουλευτής να αναγκάζεται σήμερα να εξαρτάται, να απαιτεί, να παρακαλά για 337 ευρώ -γιατί αυτή είναι η αλήθεια- γιατί πολύ απλά δεν το επιτρέπει το δικό μας Κοινοβούλιο, το δικό μας Σύνταγμα, αν θέλετε, που εσείς -από εδώ απουσιάζουν βέβαια- με το ασυμβίβαστο το ορίσατε, όλοι μαζί φαντάζομαι συναποφασίσατε. Άρα, λοιπόν, τι θέλουμε; Εξαρτημένους Βουλευτές ή ανεξάρτητους; Είναι το ρητορικό ερώτημα, το οποίο όμως απαντάται αβίαστα.

Σαφώς και θέλουμε ανεξάρτητους Βουλευτές. Σαφώς και θέλουμε Βουλευτές οι οποίοι δεν θα έχουν ανάγκη λίγο πριν τις εκλογές να πάρουν χρήματα από τον καθένα, ως χορηγία. Γιατί η χορηγία οδηγεί στην εξάρτηση. Αλλά δεν είναι και δικαιολογία αυτή για να πάρουμε 330 ευρώ. Δεν σωθήκαμε με 330 ευρώ.

Δεν είναι δα το τεράστιο ποσό που θα ανακουφίσει τη τσέπη των Βουλευτών. Αυτή είναι η προσωπική μου άποψη. Θα σωθούμε; Όχι.

Επίσης, γιατί δεν μεριμνήσαμε ποτέ για το μισθό του Βουλευτή και μεριμνούν οι δικαστές με τα μισθοδικεία; Αυτή είναι η πραγματικότητα. Περιμένουμε από τους δικαστές να ορίσουν το μισθό τους και μετά να πάμε συμφισιολογικά σε ένα ισόποσο ποσό. Μα, γνωρίζετε όλοι εδώ μέσα ότι υπάρχουν άνθρωποι που δεν εξελέγησαν, διευθυντές δημοσίων οργανισμών, πρόεδροι Δ.Ε.Κ.Ο. που παίρνουν 10.000 ευρώ και 12.000 ευρώ. Ο Βουλευτής παίρνει 6.100 ευρώ. Πρέπει, λοιπόν, να βάλουμε το μαχαίρι στο κόκαλο και να δώσουμε ένα παράδειγμα σ' αυτούς στα ρετιρέ, που έλεγε ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου, στα παχυλά αμειβόμενους κυρίους που τοποθετούνται κομματικά και από τη Νέα Δημοκρατία και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Δεν θεωρώ, λοιπόν, ότι τα πράγματα είναι πολύ απλά. Τώρα, θα ήθελα να περάσω και στην αρρωστημένη αντίληψη του λαϊκισμού. Για σταθείτε κύριοι συνάδελφοι, τι σημαίνει λαϊκισμός; Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα. Λαϊκισμός σημαίνει να είσαι Νέα Δημοκρατία και λίγο πριν τις εκλογές να βγαίνουν όλοι οι Βουλευτές σου και να λένε ότι δεν αναγνωρίζουν κρατίδιο με το όνομα Μακεδονία και μετά τις εκλογές να το γυρίζουν ανάποδα και να λένε ότι πάνε σε συμβιβασμό. Λαϊκισμός είναι η πρώτη μέθοδος για να κλέψεις την ψήφο του ελληνικού λαού. Λαϊκισμός είναι να λες ότι θα δώσεις σύνταξη Ο.Γ.Α. 400 ευρώ, να λες ότι θα αυξήσεις τους μισθούς και τις συντάξεις πριν τις εκλογές και μετά να το γυρίζεις σβούρα ανάποδα. Αυτό είναι λαϊκισμός κύριοι συνάδελφοι για να ξεκαθαρίσουμε και τα ελληνικά μας εδώ μέσα. Γιατί, άκουσα τον κ. Παυλίδη ο οποίος είναι δεινός ρήτωρ της ελληνικής.

Επίσης, λαϊκισμός δεν είναι αυτό που κάνουμε σήμερα εμείς. Και ξέρετε γιατί; Γιατί εμείς λέμε το αυτονόητο. Τι δεν θα πάρουμε. Αυτή είναι η διαφορά. Δεν τάζουμε ότι θα πάρουν κάποιοι και δεν τους τα δίνουμε. Εμείς από αυτά που είναι να πάρουμε, λέμε ότι δεν τα παίρνουμε όχι γιατί δεν τα έχουμε ανάγκη, ούτε γιατί είμαστε λαϊκιστές ούτε γιατί βγαίνουμε στα παράθυρα, αλλά γιατί απλά θεωρούμε ότι κάποια στιγμή πρέπει να καταλάβουμε και την κοινωνία. Πρέπει να δούμε τα νέα παιδιά που μας βλέπουν από εκεί πάνω. Τι διδάγμα θα πάρουν σήμερα; Ότι έχει ανάγκη ο Βουλευτής από 330 ευρώ; Δεν τα έχουμε ανάγκη που να πάρει και να σηκώσει. Δεν είναι τόσο αναγκαίο το ποσό. Γιατί να μας έχουν δακτυλοδεικτούμενους; Γιατί να βγαίνουμε και να δίνουμε λαβή στα κανάλια; Για ποιο λόγο να έχω εγώ κάποιο συνάδελφο δημοσιογράφο και πρώην Βουλευτή και να απολογούμαι για το αυτονόητο; Ότι δηλαδή ο μισθός είναι όντως χαμηλός. Ποιος είναι ο λόγος;

Επίσης, θα ήθελα πριν περάσω σε κάποιους αριθμούς που υποδηλώνουν την πραγματικότητα να πω κάτι ως δημοσιογράφος. Ο κ. Παναγιωτόπουλος ξέρει καλύτερα από εμένα. Ντρέπομαι που το κανάλι της Βουλής –όλοι σε αυτό αναφερόμαστε– εκπέμπει σε μια συχνότητα στην Αθήνα και δεν εκπέμπει πανελλαδικά. Και μιλάμε για το κανάλι της Βουλής, όταν άλλοι διαπλεκόμενοι έχουν τρεις και τέσσερις συχνότητες και όταν κάποιοι παράνομοι σταθμοί λειτουργούν παίζοντας απρεπίες και άσεμνες εικόνες. Και ερχόμαστε σήμερα όλοι εδώ μέσα και μιλάμε για το κανάλι της Βουλής και για το ραδιόφωνο της Βουλής. Τόσα χρόνια στην Αθήνα, εξ όσων γνωρίζω, μόνο από μία συχνότητα μεταδίδεται το κανάλι της Βουλής. Στην επαρχία δεν το συζητάμε. Όταν θέλουν οι παράνομοι, ίσως το αφήσουν να εκπέμπει.

Και επειδή πιέζει ο χρόνος θέλω απλά να σας πω το εξής, γιατί για τη δική μας άποψη τα 337 ευρώ δεν είναι πανάκεια, ούτε είναι το ζητούμενο. Και πού θα τα δώσουμε; Λογικά θα τα δώσουμε σε κοινωνική ιδρύματα. Διότι, η ανεργία καλπάζει. Θα σας πω μόνο όχι για τη φτώχεια, αλλά δυο, τρία παραδείγματα από την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία. Θέλω να με ακούσετε διότι οι περισσότεροι απουσιάζουν. Και αυτό ίσως είναι το μέμπτο. Εμείς είμαστε η μόνη κοινοβουλευτική ομάδα που τουλάχιστον από τους δέκα, οι επτά είναι εδώ καθημερινά. Πρέπει αν θέλουμε να σεβόμαστε τη δημοκρατία και το Κοινοβούλιο, να είμαστε εδώ όλο και περισσότεροι. Δεν είναι υπόδειξη, είναι

παράκληση. Προς Θεού!

Λέω, λοιπόν, το εξής: Ξέρετε ότι στην Ελλάδα περίπου το 18,6% δεν έχει αυτοκίνητο; Ξέρετε ότι το 10% δεν έχει πλυντήριο ρούχων;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε και ολοκληρώνω.

Αυτά τα λέει η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, όχι ο Βελόπουλος. Ξέρετε επίσης –ακούστε για να καταλάβετε– ότι το 7% των Ελλήνων δεν μπορεί να πάει στο γιατρό και εμείς μιλάμε για 330 ευρώ; Μπείτε στη ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομίας.

Ξέρετε επίσης ότι υπάρχει περίπου το 25% των Ελλήνων που δεν μπορούν να πάνε πέντε μέρες διακοπές το χρόνο; Το γνωρίζετε αυτό; Και εμείς καθόμαστε σήμερα και διαπληκτιζόμαστε για το αν θα πάρουμε 337 ή 400 ευρώ.

Για να μην αποκαλούν εμάς, του ελληνικού Κοινοβουλίου –και κλείνω, κύριε Πρόεδρε– «βουλευτές» των συμφερόντων μας, κάνω μία απλή έκκληση. Ας μας ονομάζουν Βουλευτές που προσβέβουν το κοινό καλό. Βεβαίως, προσκαλώ όλους τους συναδέλφους να καταψηφίσουν τη συγκεκριμένη απόφαση, ανειλημμένη ας σκεφτούμε καλύτερα, διότι είναι σοφόν το σαφές. Μην αδικούμε το ελληνικό Κοινοβούλιο, μην αδικείτε τους εαυτούς σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ιωάννης Μπούγας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στην πρώτη μου κοινοβουλευτική θητεία δεν έλαβα το λόγο για να παρέμβω στη συζήτηση επί του Απολογισμού και Προϋπολογισμού της Βουλής. Το κάνω τώρα γιατί θεωρώ πως έχω μία σαφή γνώση, όχι τόσο της λειτουργίας του Κοινοβουλίου, όσο κυρίως της άποψης των πολιτών για τους Βουλευτές και το κοινοβουλευτικό μας σύστημα. Διότι νομίζω ότι ο προβληματισμός που διατυπώνεται από εμάς τους Βουλευτές σ' αυτή την Αίθουσα πρέπει να εκκινεί από αυτό, δηλαδή ποια άποψη έχουν οι πολίτες για τους Βουλευτές και το κοινοβουλευτικό μας σύστημα.

Κατά τη συνταγματική διάταξη του άρθρου 51 παράγραφος 2, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, οι Βουλευτές διακονούν τη νομοθετική εξουσία και αντιπροσωπεύουν το έθνος. Αυτά λέει το Σύνταγμα σχετικά με το ρόλο των Βουλευτών.

Πώς όμως εξειδικεύεται αυτή η συνταγματική επιταγή από την κοινοβουλευτική πρακτική και πώς υλοποιείται μέσα στο πολιτικό μας σύστημα; Οι πολίτες –και αυτό προκύπτει από έρευνες– δυστυχώς δεν έχουν σαφή γνώση του ρόλου που καλούνται να επιτελέσουν οι αντιπρόσωποί τους, οι Βουλευτές.

Προ δυο ετών, έγκριτος δημοσιογράφος, σχολιάζοντας σε ιδιωτικό τηλεοπτικό σταθμό, όταν κλήθηκε να συγκρίνει τις αμοιβές των Βουλευτών με αυτές των προέδρων και των διοικητών των Δ.Ε.Κ.Ο., ξέρετε τι είπε, κύριοι συνάδελφοι; «Τουλάχιστον οι διοικητές των Δ.Ε.Κ.Ο. δουλεύουν, οι Βουλευτές δεν δουλεύουν». Δυστυχώς, λυπάμαι που το λέω, αυτή τείνει να είναι η κυρίαρχη αντίληψη για τους Βουλευτές στην ελληνική κοινωνία.

Οι πολίτες θεωρούν ότι ο ρόλος μας είναι απλώς νομοποιητικός στη λήψη των αποφάσεων στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Θεωρούν ότι μετέχουμε εν είδει διακοσμητικών στοιχείων σε διάφορες, κοινωνικές κυρίως, εκδηλώσεις και προάγουμε ατομικά, ιδίως, αιτήματά τους.

Υφίσταται, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, ανάγκη αναβάθμισης του ρόλου και του κύρους των Βουλευτών μέσα στο κοινοβουλευτικό και το πολιτικό μας σύστημα. Πώς θα γίνει αυτό; Για να μπορέσουμε να το επιτύχουμε πρέπει να αρθεί μία σειρά παθογενειών.

Παθογένεια πρώτη, κατά την άποψή μου: Δεν είναι ισότιμος ο ρόλος της νομοθετικής με αυτόν της εκτελεστικής εξουσίας. Θα πρέπει επιτέλους να διεκδικήσουμε να μην υποκαθίσταται η νομοθετική από την εκτελεστική εξουσία. Μπορεί να γίνει αυτό; Ασφαλώς, όταν οι Βουλευτές δεν περιορίζονται απλώς στη γενικόλογη, αν είναι της Συμπολίτευσης, στήριξη των σχεδίων

νόμων που εισηγείται η Κυβέρνηση και, αν είναι της αντιπολίτευσης, δεν θεωρούν ότι επιτελούν το κοινοβουλευτικό τους καθήκον τοποθετούμενοι πάντα αρνητικά στα νομοσχέδια τα οποία εισηγείται η Κυβέρνηση.

Το νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να είναι σχέδιο νόμου, δηλαδή επιδεκτικό σε παρατηρήσεις και σε τροποποιήσεις τις οποίες μπορούν να κάνουν οι Βουλευτές.

Επίσης ο εισηγητής Υπουργός ενός νομοσχεδίου θεωρώ, κύριε Πρόεδρε, ότι οφείλει να δέχεται τροπολογίες, τις οποίες προτείνουν οι συνάδελφοι Βουλευτές. Αυτή η πρακτική της μη αποδοχής των τροπολογιών νομίζω ότι πρέπει να αλλάξει.

Επιπλέον οφείλουμε -και νομίζω ότι πρέπει να το κάνουμε πιο δραστήρια- να ασκήσουμε πίεση για την κωδικοποίηση των νομοθετημάτων, τα οποία έρχονται προς ψήφιση στο Κοινοβούλιο και να πάψει επιτέλους να υφίσταται αυτή η πολυνομία και η διασπορά των διάφορων ρυθμίσεων σε νόμους, χωρίς να μπορεί ο πολίτης να βρίσκει άκρη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**)

Ένα άλλο το οποίο οφείλουμε να κάνουμε είναι να ζητήσουμε ενημέρωση, ιδιαίτερα από τους ευρωβουλευτές μας για τα νομοθετήματα, τα οποία πρόκειται να ψηφιστούν στα ευρωπαϊκά όργανα και τα οποία θα ενσωματωθούν στο εθνικό μας δίκαιο. Διότι ερχόμαστε να επικυρώσουμε απλώς ειλημμένες αποφάσεις των ευρωπαϊκών οργάνων χωρίς να μπορούμε να εκφράσουμε άποψη επ' αυτών. Πρέπει λοιπόν προληπτικά και στις οικείες Επιτροπές να δίδεται η ευχέρεια στους συναδέλφους Βουλευτές, πριν λάβουν απόφαση τα ευρωπαϊκά όργανα, να εκφράζουν την άποψή τους για τα νομοθετήματα τα οποία θα μας δεσμεύσουν διότι οφείλουμε να τα ενσωματώσουμε στο εθνικό μας δίκαιο.

Ένα άλλο θέμα, κύριε Πρόεδρε, το οποίο μου δίνεται η ευκαιρία να θίξω στα πλαίσια της σημερινής συζήτησης είναι η διαπίστωση, την οποία νομίζω ότι κάνουμε όλοι, ότι το πολιτικό σύστημα δεν προστατεύει επαρκώς τους Βουλευτές. Η ανάγκη των Βουλευτών των μεγάλων κομμάτων να διαχειριστούν προσωπικά αιτήματα των ψηφοφόρων, στα οποία δυστυχώς τις περισσότερες φορές δεν μπορούν να δώσουν λύσεις ή τουλάχιστον τις λύσεις αυτές που θέλουν οι πολίτες, δυστυχώς τους αναγκάζει να αναλώνουν μεγάλο τμήμα από τον πολιτικό χρόνο. Αυτό για να περιοριστεί ή για να πάψει -που είναι το ευκαίριο- να υφίσταται δεν αρκεί μία βελτίωση ή μια τροποποίηση του εκλογικού νόμου. Απαιτείται συλλογική και συντονισμένη προσπάθεια όλων των Βουλευτών όλων των κομμάτων, όλων όσων διακονούν τα κοινά, για ένα αντικειμενικό, διαφανές και ελέγξιμο σύστημα, που θα καθορίζει τις έννομες σχέσεις των πολιτών με την κάθε είδους εξουσία, ιδιαίτερα όμως με τις διοικητικές αρχές. Αυτό νομίζω ότι θα πρέπει να είναι πρωτοβουλία και πρέπει να είναι κι ευθύνη όλων των Βουλευτών, διότι μόνο έτσι θα επαναφέρουμε τον πολιτικό διάλογο στο Κοινοβούλιο και μόνο έτσι θα καταστήσουμε το Κοινοβούλιο το επίκεντρο των πολιτικών εξελίξεων.

Στο λίγο χρόνο που μου απομένει θέλω να θίξω δύο ζητήματα, κύριε Πρόεδρε. Το ένα έχει να κάνει με το ασυμβίβαστο. Νομίζω ότι το εγχείρημα καθιερώσεως, με το άρθρο 57, επαγγελματικού ασυμβίβαστου απέτυχε. Οι προσδοκίες της θεσμοθέτησής του διαψεύστηκαν. Αντίθετα, δικαιώθηκαν εκείνοι οι οποίοι κατά τη συζήτηση της προηγούμενης συνταγματικής αναθεώρησης διατύπωναν ανησυχίες και επιφυλάξεις. Θα πρέπει λοιπόν να συμφωνήσουμε όλα τα κόμματα στη συνταγματική αναθεώρηση αυτό να αρθεί. Διότι αν είχε αρθεί το επαγγελματικό ασυμβίβαστο δεν θα γινόταν, ενδεχομένως, σήμερα λόγος για την αύξηση, την οποία πρόκειται να λάβουν στις αποδοχές τους οι συνάδελφοι Βουλευτές και θα μπορούσαμε όλοι να ζητήσουμε από τη Βουλή να καλύπτει τα έξοδά μας και τον βιοπορισμό μας να τον εξασφαλίζουμε από το επάγγελμα, το οποίο θα μπορούσαμε να ασκούμε, βεβαίως με κανόνες δεοντολογίας που θα έθεταν και τα κόμματα και το Κοινοβούλιο.

Δύο λόγια μόνο θα πω, κύριε Πρόεδρε, για τους υπαλλήλους οι οποίοι αποσπώνται στα γραφεία μας. Και εδώ νομίζω ότι πρέ-

πει να λάβουμε γενναίες αποφάσεις. Πιστεύω ότι το σύστημα των αποσπασμένων υπαλλήλων έχει αποτύχει. Κατ' αρχάς, αφαιρούμε από το δημόσιο ή ευρύτερο δημόσιο τομέα υπαλλήλους, οι οποίοι έχουν επιφορτιστεί μ' ένα συγκεκριμένο υπαλληλικό έργο.

Από την άλλη όμως μεριά, οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι κατάλληλοι για να εξυπηρετήσουν τους Βουλευτές στα κοινοβουλευτικά τους καθήκοντα. Είναι αυτονόητο ότι ο Βουλευτής οφείλει να γνωρίζει τις ρυθμίσεις που εισηγούνται τα νομοσχέδια, για να μπορεί να τοποθετηθεί επ' αυτών. Πώς όμως θα το κάνει, εάν δεν έχει επαρκές, ενημερωμένο, πολλές φορές και επιστημονικό προσωπικό;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Γι' αυτό το λόγο, κύριε Πρόεδρε, προτείνω -και κλείνω- τα χρήματα, τα οποία διατίθενται για την αμοιβή των αποσπασμένων υπαλλήλων, να χορηγούνται στον Βουλευτή, ο οποίος ή με συμβάσεις έργου ή με συμβάσεις εργασίας ή ad hoc να μπορεί να προσλαμβάνει τους ανθρώπους εκείνους, τους οποίους θα θεωρεί απαραίτητους στην άσκηση των κοινοβουλευτικών καθηκόντων του. Αυτό, επιτέλους, ας αφήσουμε τους Βουλευτές να το κρίνουν και να το αποφασίσουν.

Σας ευχαριστώ θερμά, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας ευχαριστώ κι εγώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, καθώς και στις εκθέσεις της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέματα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος-21ος αι.» και «Πρωθυπουργοί και Πρόεδροι της Βουλής των Ελλήνων της Μεταπολίτευσης» τριάντα μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί καθηγητές από το Γυμνάσιο Άνδρου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τη συζήτηση θα κλείσει ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. Δημήτριος Σιούφας, τον οποίο παρακαλώ να λάβει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναλαμβάνοντας τα καθήκοντα του Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων, είχα πει ενώπιόν σας ότι αισθάνομαι βαρύ το χρέος της αποστολής μου και δεσμευμένα να λειτουργώ ως Πρόεδρος ολόκληρης της Βουλής, όλων των Βουλευτών και όλων των πτερύγων της.

Περίπου πενήντα ημέρες μετά την εκλογή μου, αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω όλες τις συναδέλφους και όλους τους συναδέλφους Βουλευτές για τη συμβολή σας στο έργο της Βουλής, στο έργο του Προεδρείου της Βουλής.

Ευχαριστώ για την εμπιστοσύνη που δείχνετε, για την εμπιστοσύνη που δείχνετε στο Προεδρείο. Ευχαριστώ για τη συνεργασία που έχουμε, αλλά και για τη διάθεση συνεργασίας, την οποία βλέπω σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής.

Θέλω ακόμη να ευχαριστήσω όλες και όλους τους εργαζόμενους στη Βουλή, τα στελέχη της Βουλής, τους κοινοβουλευτικούς συντάκτες. Διαπιστώνω, ότι δίνουν τον καλύτερο εαυτό τους για την, όσο το δυνατόν καλύτερη, λειτουργία του Κοινοβουλίου, για τη διευκόλυνση και για τη στήριξη του έργου μας. Διακρίνω προθυμία, αλλά και διάθεση να προσφέρουν ακόμη περισσότερα. Τους ευχαριστώ εκ μέρους όλων μας.

Ακόμη, θέλω να ευχαριστήσω, άλλη μια φορά, τους προκατόχους μου, την Πρόεδρο κ. Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα και τον Πρόεδρο κ. Απόστολο Κακλαμάνη, για το έργο που προσέφεραν.

Και θέλω ακόμη να αναφερθώ στη διάθεση συνεργασίας και συνδρομής που διαπίστωσα από όλους τους πολιτικούς χώρους. Όπως γνωρίζετε, μετά την εκλογή μου επισκέφθηκα όλους τους πολιτικούς και πολιτικούς παράγοντες του τόπου. Επισκέφθηκα τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον Πρωθυπουργό της Χώρας, αποδίδοντάς τους την οφειλόμενη τιμή. Επισκέφθηκα στα γραφεία τους όλους τους πολιτικούς

Αρχηγούς.

Μένει να συναντηθώ με τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Επισκέφθηκα και τους πρώην Πρωθυπουργούς της χώρας. Μένει να συναντήσω –γιατί δεν ήταν δυνατόν– τον Πρόεδρο και πρώην Πρωθυπουργό τον κ. Τζανετάκη.

Οφείλω να πω ενώπιόν σας –και το τονίζω– πως όλοι με διαβεβαίωσαν ότι θα συμβάλουν, με το έργο τους και τη στάση τους, με τις ιδέες και τις προτάσεις τους, στην αναβάθμιση του κύρους του Κοινοβουλίου, στην αναβάθμιση του ρόλου του Βουλευτή. Είναι, άλλωστε, ο στόχος αυτός άμεσα συνδεδεμένος και με την ουσία, αλλά και με την ποιότητα της Δημοκρατίας μας. Είναι στόχος κοινός. Είναι και αξίωση ολόκληρης της κοινωνίας.

Δεν χρειάζεται να επαναλάβω ότι το κύρος του Κοινοβουλίου και το κύρος του Βουλευτή διαφυλάσσεται, αλλά και αναβαθμίζεται συλλογικά, από όλους μας: Από τις αποφάσεις που παίρνουμε. Από τον τρόπο που λειτουργούμε. Από την παρουσία μας στο Κοινοβούλιο. Από τη συλλογική εικόνα, την οποία εκπέμπουμε στην εκτέλεση του έργου μας, στη νομοθετική λειτουργία, αλλά και στον κοινοβουλευτικό έλεγχο.

Βέβαια, το κύρος του Κοινοβουλίου, το κύρος του Βουλευτή, εξαρτάται και από τον καθένα και την καθεμιά από μας ξεχωριστά. Εξαρτάται από τις συμπεριφορές μας. Από την εικόνα την οποία δίνουμε ο καθένας χωριστά στους πολίτες. Και εδώ, θέλω να τονίσω ότι δεν αρκεί να είμαστε εντάξει. Πρέπει και να φαινόμαστε. Μας ενδιαφέρει αυτό που πιστεύουν οι πολίτες, αλλά και αυτό που νομίζουν οι πολίτες. Αυτό που επιτάσσει το πολίτευμα, αλλά και ο πολιτικός πολιτισμός μας.

Οφείλουμε, λοιπόν, αφ' ενός να ανταποκρινόμαστε στις υποχρεώσεις μας και αφ' ετέρου, να πείθουμε ότι, πράγματι, ανταποκρινόμαστε με τον καλύτερο τρόπο προς το χρέος μας. Και βέβαια, δεν είναι οι κορώνες που αναδεικνύουν την αποστολή και το λειτουργήμα, το οποίο επιτελεί ο Βουλευτής, τόσο στην Εθνική Αντιπροσωπεία, όσο και εκτός αυτής.

Έρχομαι τώρα στο κεντρικό θέμα της σημερινής μας συζήτησης, η οποία, βεβαίως, επεκτάθηκε και σε πάρα πολλά άλλα θέματα, όπως συνήθως γίνεται. Όπως ανέφερα και κατά την κατάθεσή του, ο νέος προϋπολογισμός της Βουλής δίνει συνέχεια στο έργο που ξεκίνησαν οι προκάτοχοί μου, Απόστολος Κακλαμάνης και Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη. Δεν θα τα επαναλάβω. Τα είπα ήδη και στο ξεκίνημα της ομιλίας μου. Υπογραμμίζω μόνο ένα. Θέλουμε τα πάντα να λειτουργούν κάθε μέρα και καλύτερα. Θέλουμε η εικόνα να είναι κάθε μέρα και καλύτερη. Θέλουμε όλοι οι συνάδελφοι να αισθάνονται την άνεση ενός λειτουργικού χώρου, που βελτιώνεται και αναβαθμίζεται ασταμάτητα. Το ίδιο θέλουμε και για τους εργαζόμενους στη Βουλή. Και θέλουμε ακόμα οι επισκέπτες της Βουλής, μαθητές και πολίτες (μετά το άνοιγμα του Κοινοβουλίου προς την κοινωνία, που ξεκίνησε στη θητεία του Απόστολου Κακλαμάνη) φεύγοντας από εδώ, από την καρδιά της Δημοκρατίας, να αποκομίζουν τις καλύτερες των εντυπώσεων.

Προσθέτω έναν ακόμα από τους βασικούς μας στόχους για την επόμενη περίοδο: Την αναβάθμιση και την επέκταση της εμβέλειας της Τηλεόρασης της Βουλής, αλλά και τη δημιουργία Ραδιοφώνου της Βουλής. Είναι στόχοι κοινοί. Στόχοι που αφορούν την καλύτερη και πληρέστερη, την αντικειμενική προβολή του έργου της Βουλής, του έργου όλων των Βουλευτών. Είναι στόχοι, που αφορούν το περαιτέρω άνοιγμα της Βουλής σε ολόκληρη την κοινωνία.

Για τον ίδιο σκοπό, αναβαθμίζεται και το Γραφείο Τύπου της Βουλής. Πέρα από το έργο που γίνεται εδώ, πέρα από το νομοθετικό έργο, από τον κοινοβουλευτικό έλεγχο, από τη λειτουργία των Διαρκών, των Ειδικών και των άλλων επιτροπών, θα προβάλλονται όλες οι επίσημες δραστηριότητες, όλων των Βουλευτών. Ιδίως, μάλιστα, η συμμετοχή τους σε διεθνείς οργανισμούς, σε διεθνείς εκδηλώσεις, οι διεθνείς επαφές που πραγματοποιούν στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων τους.

Από όλους ανεπίσημα το θέμα της ανάγκης τροποποίησης και βελτίωσης σημείων του Κανονισμού της Βουλής. Και, πράγματι, για την αναβάθμιση του έργου μας, αλλά και τη βελτίωση των λειτουργιών του Κοινοβουλίου, για την επίτευξη των κοινών

στόχων, επιβάλλεται να ξαναδούμε –και το αμέσως επόμενο διάστημα θα το κάνουμε– τη συμπλήρωση και την τροποποίηση ορισμένων άρθρων και ρυθμίσεων του Κανονισμού της Βουλής ή και την προσθήκη νέων.

Άλλωστε και μετά την έγκριση –από τα είκοσι επτά κράτη-μέλη– της Μεταρρυθμιστικής Συνθήκης, η νέα πραγματικότητα που δημιουργείται για όλα τα Εθνικά Κοινοβούλια, αλλά και για τις σχέσεις τους με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, επιβάλλει να ξεκινήσουμε από τώρα την προετοιμασία, για να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στις αυξημένες απαιτήσεις που δημιουργούνται.

Στην ομιλία μου, μετά την εμπιστοσύνη σας να είμαι Πρόεδρος της Βουλής, είχα μιλήσει για τη δυνατότητα να μπορούν, με σχετική τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, να απευθύνονται στο Κοινοβούλιο Αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων ή προσωπικότητες παγκόσμιας εμβέλειας και δια του Κοινοβουλίου σε όλες τις Ελληνίδες και σε όλους τους Έλληνες.

Ακούστηκαν από όλες τις πλευρές ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες προσεγγίσεις, που θα έχουμε το επόμενο διάστημα τη δυνατότητα να τις δούμε, ώστε πράγματι, να κάνουμε ένα σοβαρό βήμα στην κατεύθυνση της τροποποίησης και συμπλήρωσης των διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής. Θα συζητήσουμε με εποικοδομητική διάθεση και όλοι μπορούν να καταθέσουν ιδέες και προτάσεις, έτσι ώστε, μέσα από το διάλογο και τη σύνθεση, να βρούμε και να προωθήσουμε το καλύτερο.

Θέλω τώρα να έρθω σε ορισμένα επί μέρους θέματα που ανεδείχθησαν κατά τη σημερινή συζήτηση και τα οποία επιβάλλουν να υπάρξουν απαντήσεις και από το Προεδρείο και από τον Πρόεδρο του Σώματος.

Πρώτον, οι προβλεπόμενες λειτουργικές δαπάνες του Προϋπολογισμού της Βουλής των Ελλήνων κινούνται με βάση τους στόχους της δημοσιονομικής πολιτικής. Το ίδιο και η βουλευτική αποζημίωση και όχι ο μισθός, όπως είπαν ορισμένοι από τους νέους συναδέλφους. Δεν πρόκειται περί μισθού. Πρόκειται για βουλευτική αποζημίωση. Και αυτό πρέπει να γίνει καθαρό, γιατί την ίδια ώρα που μιλάμε για μισθό, γίνονται συνειρμοί ή ακούστηκαν τοποθετήσεις που επιβάλλουν να γίνει ξεκάθαρο από τον Πρόεδρο του Σώματος ότι πρόκειται για αποζημίωση και όχι για μισθό. Αλλά και των εργαζομένων οι αμοιβές κινούνται –και το 2008– στα επίπεδα της εισοδηματικής πολιτικής που ισχύει στο δημόσιο τομέα. Όλα τα άλλα τα οποία ακούστηκαν, πολύ φοβούμαι ότι δεν βρίσκονται στη σωστή κατεύθυνση. Ενδεχομένως, μάλιστα, να δημιουργούν εντυπώσεις, χωρίς να υπάρχει στο βάθος ουσία.

Δεύτερον, οι λεγόμενες αναπτυξιακές δαπάνες, που αφορούν την αναβάθμιση των κτηριακών υποδομών της Βουλής, αυξάνονται, με βάση το στόχο για την καλύτερη αξιοποίησή τους που συμμερίζονται όλες οι πτέρυγες της Βουλής.

Κι εδώ θα μου επιτρέψετε να επαναλάβω, για ακόμη μία φορά, όσον αφορά τις υποδομές, το ιστορικό έργο του Απόστολου Κακλαμάνη και τη συνέχισή του από την Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη.

Τρίτον, τις απόψεις που κατατέθηκαν από πολλούς συναδέλφους θα τις λάβουμε σοβαρά υπόψη, κρατώντας «καλή σημείωση» για όλα τα ζητήματα, ώστε να κάνουμε το καλύτερο και για την αποτελεσματικότερη λειτουργία του Κοινοβουλίου και για την αναβάθμισή του, αλλά και για το περαιτέρω άνοιγμα του Κοινοβουλίου στην ελληνική κοινωνία.

Άκουσα, επίσης, με προσοχή τις τοποθετήσεις των συναδέλφων και για τον τηλεοπτικό σταθμό και για το Ίδρυμα της Βουλής και για τη Βιβλιοθήκη και για τις εκθέσεις και για τις άλλες εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται. Από κοινού και σ' αυτήν την κατεύθυνση, το επόμενο διάστημα θα έχουμε συστηματική και δημιουργική συνεργασία για να κάνουμε το καλύτερο.

Σε ό,τι αφορά τις τοποθετήσεις των εισηγητών και των ειδικών αγορητών των κομμάτων: Στέκομαι με ιδιαίτερη προσοχή στις τοποθετήσεις και των πέντε. Οφείλω, όμως, να κάνω ιδιαίτερη αναφορά σε δύο από τις τοποθετήσεις. Στην τοποθέτηση του εισηγητού του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, του συναδέλφου κ. Κωνσταντίνου Γεϊτόνα και στην τοποθέτηση, του ειδικού αγορητού του Συνασπισμού, του συναδέλφου κ.

Δραγασάκη.

Αυτό δεν τις διαφοροποιεί ποιοτικά έναντι των τριών άλλων εισηγήσεων που έγιναν. Έκαναν, όμως, εξαιρετικά σημαντικές σκέψεις και για τη λειτουργία του Κοινοβουλίου και για το ρόλο του Βουλευτή, αλλά και για όλα τα ζητήματα τα οποία συνδέονται ορισμένες φορές με τη συγκυρία, η οποία καθιστά τις περισσότερες φορές αδικαιολόγητο να είναι το Κοινοβούλιο, η Βουλή και το σύνολο των Βουλευτών στο στόχαστρο μιας ιδιαίτερα μεγεθυμένης και κάτω από μεγεθυντικούς φακούς κριτικής.

Θέλω, επίσης, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να σταθώ και σε ορισμένα άλλα ζητήματα, τα οποία ανέδειξε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, ο συνάδελφος κ. Σταυρογιάννης, που έμεινε επί του συζητούμενου θέματος του Προϋπολογισμού, της λειτουργίας της Βουλής, αλλά και επί του περιεχομένου που πρέπει να έχει αυτή η συζήτηση.

Στέκομαι και στο γεγονός ότι αυτή η Αίθουσα μπορεί στο ξεκίνημά της συνεδρίασης να μην είχε τον απαιτούμενο αριθμό Βουλευτών. Ήδη, είμαστε, αυτήν την ώρα, πάρα πολλοί. Θα πρέπει, όμως, να λάβετε υπ' όψη σας μια σύμπτωση. Ότι συνεδρίαζε –σημαντική συνεδρίαση– η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στην οποία απευθυνόταν ο επανεκλεγείς Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

Την ίδια ώρα, είχαμε τη συνεδρίαση της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας.

Όμως, για να σταθώ στην τοποθέτηση που έκανε ένας συνάδελφος, θα ήθελα να πω ότι, αν δει κάποιος μεμονωμένα το γεγονός ότι δεν είναι όλοι οι Βουλευτές στην Ολομέλεια, πολλές φορές αυτή η εικόνα παρερμηνεύεται από την κοινωνία και τους πολίτες, ενώ όλοι οι Βουλευτές βρίσκονται μέσα στη Βουλή, είναι σε επιτροπές που συνεδριάζουν και συνεδριάζει και η Ολομέλεια.

Και αντί αυτό το πράγμα, η παρουσία όλων, να είναι και για υπερηφάνεια και για επιδοκιμασία, ορισμένοι βρίσκουν την ευκαιρία να ασκήσουν κριτική για τη συμμετοχή των Βουλευτών, που είναι, όχι μόνο μέσα στη Βουλή, αλλά και στις υποχρεώσεις που έχουν εκτός Βουλής, εδώ, στο κέντρο, στην πρωτεύουσα, στην ελληνική περιφέρεια, στις υποχρεώσεις που έχουν απέναντι στους πολίτες που τους εξέλεξαν, για να έλθουν στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Αυτούς εκφράζουν εδώ, την εντολή των Ελλήνων πολιτών φέρνουν οι Βουλευτές –και οι τριακόσιοι– μέσα στη Βουλή.

(Χειροκροτήματα)

Βρίσκονται σε επαφές με θεσμικούς παράγοντες, με τοπικούς φορείς, με κοινωνικούς φορείς. Και, πολλές φορές, είναι από το πρωί μέχρι «βαθείας νυκτός» για να εκπληρώσουν αυτήν την αποστολή.

Αυτό άλλωστε είναι το έργο και η προσπάθεια η οποία γίνεται από όλους μας, γιατί μόνοι μας μπήκαμε στην πολιτική. Δεν μας έβαλε κανείς με το ζόρι. Εμείς το επιδιώκουμε και οι πολίτες μάς εκλέγουν. Εκλογές γίνονται κάθε τέσσερα χρόνια –ή και νωρίτερα– και πάλι οι πολίτες με την ψήφο τους είναι αυτοί που επιδοκιμάζουν ή αποδοκιμάζουν πολιτικές συμπεριφορές, στάσεις ή οτιδήποτε άλλο.

Αυτό είναι το μεγάλο πλεονέκτημα του κοινοβουλευτισμού, το μεγάλο πλεονέκτημα της δημοκρατίας μας. Κρινόμαστε. Και εμείς οι πολιτικοί κρινόμαστε καθημερινά από τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούμε, για να εκπροσωπήσουμε τους Έλληνες πολίτες μέσα και έξω από τη Βουλή.

Βεβαίως, ετέθησαν σήμερα και ζητήματα, τα οποία απασχολούν για πάρα πολλά χρόνια το Κοινοβούλιο και σχετίζονται και με τον Κανονισμό της Βουλής. Είναι πολύ μεγάλα θέματα. Και για να μην έχουν δοθεί μέχρι σήμερα λύσεις, σημαίνει ότι οι προσεγγίσεις για την αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων –και αναφέρομαι σε κάτι σημαντικό, το οποίο ανέφερε ο κ. Δραγασάκης για την ψήφιση των προτάσεων νόμων από την Ολομέλεια– δεν είναι τόσο ευχερείς.

Δεν πιστεύω ότι ο κ. Αποστόλος Κακλαμάνης ή η κ. Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη δεν θα ήθελαν να επιφέρουν τις επιβαλλόμενες τροποποιήσεις, αλλά αυτό είναι ένα εξαιρετικά δυσχερές θέμα στην προσέγγισή του. Να το προσεγγίσουμε, λοιπόν!

Όμως, για να μην έχει λυθεί μέχρι σήμερα, σημαίνει ότι δεν είναι και τόσο εύκολο να αντιμετωπιστεί. Θα έχουμε, βεβαίως, την ευκαιρία να το δούμε, γιατί δεν θέλω να σας στερήσω άλλο από το χρόνο σας.

Όμως, θέλω να καταθέσω ενώπιόν σας μια σειρά από σκέψεις για τον κοινοβουλευτισμό, αλλά και για την αναβάθμιση του ρόλου και του κύρους του Βουλευτή, στον οποίο σας δήλωσα ότι είμαι ταγμένος πρώτος ο ίδιος και είμαι βέβαιος στη συνέχεια και για σας. Άλλωστε και η βούληση της κοινωνίας θέλει ένα ισχυρό Κοινοβούλιο. Ένα Κοινοβούλιο που πραγματικά να είναι η καρδιά της Δημοκρατίας. Να είναι το κέντρο της πολιτικής. Και αυτά τα οποία εκπέμπει, να είναι τα ισχυρά μηνύματα ποιοτικής δημοκρατίας. Δημοκρατίας για όλες τις Ελληνίδες και όλους τους Έλληνες. Αυτός είναι ο κοινός μας στόχος και η κοινή μας επιδίωξη.

Απαραίτητη, όμως, προϋπόθεση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να μπορεί να ανταποκρίνεται ο Βουλευτής στο ρόλο, αλλά και στις πολλαπλές υποχρεώσεις του, είναι η πολιτεία να του παρέχει τα αναγκαία μέσα που διασφαλίζουν την εκπλήρωση των κοινοβουλευτικών του υποχρεώσεων. Τα μέσα που διασφαλίζουν την αυτοτέλειά του, την παρουσία του, ακηδεμόνευτα από κάθε κατεύθυνση. Και αυτό διαχρονικά διακρίνει το ελληνικό Κοινοβούλιο και τους Έλληνες πολιτικούς. Όμως, αυτήν την προϋπόθεση, προϋπόθεση αναγκαία για να επιτελείται μ' αυτόν τον τρόπο η αποστολή και το λειτουργήμα του Βουλευτή, οφείλει να την παρέχει η ίδια η πολιτεία.

Και δεν μπορώ να μη μνημονεύσω εδώ ότι, παρά τη δύσκολη οικονομική συγκυρία, ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, με το σχέδιο προϋπολογισμού που είχε καταθέσει την 1η Οκτωβρίου –με το ξεκίνημα, ήταν η δεύτερη μέρα και της δικής μου θητείας και προφανώς σε συνεννόηση με την Πρόεδρο κ. Μπενάκη– έδωσε τις οικονομικές δυνατότητες για την ενίσχυση των υποδομών του Κοινοβουλίου. Και αυτό το τονίζω! Γιατί μόνο εκεί υπάρχουν αυξημένες πιστώσεις: στις υποδομές και σε ό,τι άλλο σχετίζεται με τη στήριξη του έργου των Βουλευτών από την πλευρά των δυνατοτήτων και του εξοπλισμού που πρέπει να έχουν για να επιτελέσουν καλύτερα την αποστολή τους.

Και βεβαίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχοντων αυτών των δεδομένων, το μήνυμα το οποίο περνάμε στην κοινωνία, είναι ότι πολίτες από οποιαδήποτε κοινωνική ομάδα θα μπορούν να γίνουν Βουλευτές. Υπαρχουσών αυτών των προϋποθέσεων, η έλευση στο Κοινοβούλιο δεν θα είναι μόνο για τους λίγους, για τους οικονομικά ισχυρούς. Διευκολύνοντας το έργο των Βουλευτών, περνάμε το μήνυμα στην κοινωνία ότι η κοινοβουλευτική μας δημοκρατία δίνει τη δυνατότητα στους πολίτες, από οποιαδήποτε κοινωνική ομάδα κι αν προέρχονται, να μπορούν να τους εκπροσωπήσουν στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Το δικαίωμα του «εκλέγεσθαι» το έχουν όλοι οι Έλληνες πολίτες και δεν θα πρέπει να επιτρέψουμε ποτέ να το έχουν λίγοι και προνομιούχοι.

(Χειροκροτήματα)

Και μάλιστα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το χρέος της πολιτείας καθίσταται επιτακτικότερο, μετά τη θέσπιση του επαγγελματικού ασυμβίβαστου, το οποίο αποδείχτηκε στην πράξη πως λειτουργεί αποτρεπτικά για την είσοδο στη Βουλή πολιτικά καταξιωμένων πολιτών και πετυχημένων στον επαγγελματικό τομέα. Άλλωστε, κανένας δεν μπορεί να αγνοεί πόσο δύσκολη είναι η επάνοδος στον επαγγελματικό χώρο των Βουλευτών, οι οποίοι δεν επανεκλέγονται ή έχασαν στις εκλογές.

Οι δύο πρώην Πρόεδροι, που είναι παρόντες στην Αίθουσα, το έχουν ζήσει για μακρότερο χρονικό διάστημα, ενώ ο ίδιος μόνο για λίγες μέρες. Βλέπω, δηλαδή, συναδέλφους που έχασαν στις εκλογές, να αντιμετωπίζουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και δεν είναι υπερβολή αυτό το οποίο θα σας πω– ακόμη και προβλήματα επιβίωσης! Αυτή είναι η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Αποδυναμωμένοι Βουλευτές, σημαίνει, αποδυναμωμένο Κοινοβούλιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Σημαίνει αποδυναμωμένο βάθρο της δημοκρατίας!

Ανεπαρκής στήριξη της πολιτείας προς το Βουλευτή, σημαίνει αποκλεισμό των Βουλευτών που δεν είναι οικονομικά ισχυ-

ροί. Αυτό θα ήταν πλήγμα για τη δημοκρατία μας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας και του Λ.Α.Ο.Σ.)

Θέλουμε η πολιτική και οι πολιτικοί να λειτουργούν με αυτοτέλεια, ακηδεμόνευτα, αλλά και ασυμβίβαστα γι' αυτό το οποίο μεταφέρουν ως εντολές των εκλογών τους. Να μην έχουν την ανάγκη κανενός. Να μην εξαρτώνται από κανένα. Αλλά να τους παρέχει η πολιτεία τα μέσα που απαιτούνται, προκειμένου να ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους προς τους πολίτες.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να καταθέσω ακόμη και μια σειρά από σκέψεις γύρω από τα ζητήματα, τα οποία σας ανέφερα ως επίλογο αυτής της τοποθέτησής μου για τη συζήτηση και την ψήφιση, στη συνέχεια, του Απολογισμού για το 2006 και του Προϋπολογισμού για το 2008.

Θέλω να διαβεβαιώσω την Εθνική Αντιπροσωπεία και μέσω της Εθνικής Αντιπροσωπείας, μέσω ημών των αντιπροσώπων του ελληνικού λαού, την ελληνική κοινωνία, ότι τόσο ο ίδιος όσο και όλο το Προεδρείο της Βουλής, οι Αντιπρόεδροι της Βουλής έχουμε καταγράψει με προσοχή και με ενδιαφέρον τις παρατηρήσεις και τις προτάσεις που κάνατε.

Θα τα δούμε όλα με διάθεση στενής και αποδοτικής συνεργασίας, αλλά κυρίως με ισχυρή θέληση θα ανταποκριθούμε στο χρέος μας. Με εμπιστοσύνη ανάμεσά μας δεσμευόμαστε να αναπτύξουμε κάθε προσπάθεια, να εξαντλήσουμε κάθε δυνατότητα για το καλύτερο, για όλα τα μέλη του Κοινοβουλίου. Και το εννοώ αυτό, όταν μιλώ για τους συναδέλφους Βουλευτές. Και για το σύνολο, αλλά και για καθένα ξεχωριστά. Για όλα όσα απαιτούν οι πολίτες, όλοι οι Έλληνες και όλες οι Ελληνίδες, από την Εθνική Αντιπροσωπεία.

Με αυτές τις σκέψεις, εισηγούμαι και πάλι την ψήφιση του Απολογισμού και του Προϋπολογισμού της Βουλής για το 2008. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας, του Π.Α.ΣΟ.Κ. και του Λ.Α.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Δημήτρη Σιούφα και τον καλώ να ανακατάλαβει τη θέση του.

Εξάλλου, ανακινώνεται στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, καθώς και στις εκθέσεις με θέματα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15^{ος} - 21^{ος} αι.» και «Πρωθυπουργοί και Πρόεδροι της Βουλής των Ελλήνων της Μεταπολίτευσης» πενήντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το 12ο Γυμνάσιο Πάτρας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, κύριε Κακλαμάνη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα ήθελα να πάρω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Πριν αρχίσετε, αν μου επιτρέπετε, θα ήθελα να πω ότι εθιμικά έχει καθιερωθεί η συζήτηση επί του Προϋπολογισμού της Βουλής να κλείνει με την ομιλία του Προέδρου. Αυτό το τηρήσατε απαρεγκλίτως και κατά τη διάρκεια της δικής σας προεδρίας. Θα σας παρακαλούσα, αν το νομίζετε, να μην επιμένετε να διασπάσουμε αυτήν την πρακτική που ακολουθείται.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει ένα κενό, προφανώς, στη μνήμη σας. Δεν είναι ακριβώς έτσι. Κάνετε λάθος. Η συζήτηση συνεχίζεται. Ο Πρόεδρος της Βουλής παρεμβαίνει σε κάποιο σημείο.

Θα ήταν ευχής έργον, εάν κατά την παρέμβαση του Προέδρου της Βουλής, του κ. Σιούφα - ίσως θα έπρεπε να γίνει και νωρίτερα - ήσαν και περισσότεροι συνάδελφοι παρόντες. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο σχεδόν κατά κανόνα ο Πρόεδρος δεν λαμβάνει το λόγο νωρίτερα, γιατί δεν είναι και από πλευράς αισθητικής, αν θέλετε, τόσο ευχάριστο να ομιλεί ο Πρόεδρος της Βουλής προ κενών σχεδόν εδρών.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Μιλήστε,

κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κάνετε, λοιπόν, λάθος σ' αυτό και παρακαλώ την υπηρεσία να σας θέσει υπόψη τα Πρακτικά των συνεδριάσεων, όπου συζητείται ο Προϋπολογισμός και ο Απολογισμός της Βουλής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Να μιλήσει ο κύριος Πρόεδρος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεύτερον...

Τι συμβαίνει, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, δεν κατάλαβα. Τι εννοείτε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Σε σας απευθύνομαι. Έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Βεβαίως τον έχετε. Σας διέκοψε κανείς;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εγώ άκουσα με πολύ ικανοποίηση τον Πρόεδρο της Βουλής, τον κ. Σιούφα, στην ομιλία του. Πρέπει να πω ότι λυπάμαι, διότι η συνεδρίαση της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, η οποία μόλις προ ολίγου περατώθηκε και η συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του κόμματος, στο οποίο ανήκω, δεν μου επέτρεψαν να παρακολουθήσω απαρχής τη συζήτηση. Και λέω ότι λυπάμαι ειλικρινώς, διότι πάντοτε στη συζήτηση αυτή εκτίθενται απόψεις, έστω κι αν κάποιες απ' αυτές διατυπώνονται καθ' υπερβολή, οι οποίες είναι χρήσιμες. Αν μη τι άλλο, γνωρίζει η κοινή γνώμη, ο ελληνικός λαός πώς συζητούμε και πώς ψηφίζουμε τη διαχείριση την ασκηθείσα και τη μελλοντική των οικονομικών της Βουλής.

Κύριε Πρόεδρε, αν ανατρέξει κανείς στις απαρχές της λειτουργίας του Εθνικού μας Κοινοβουλίου και παρά το γεγονός ότι πολλές φορές μεταξύ των κομμάτων της αντιπολίτευσης και της εκάστοτε κυβέρνησης ανταλλάσσονται κριτική, αλλά και κατηγορίες βαριές, που πολλές φορές στο παρελθόν οδήγησαν το Κοινοβούλιο και σε διαδικασίες που κατέληξαν μέχρι την παραπομπή...

Μήπως πρέπει να σταματήσω, κύριε Πρόεδρε; Εγώ απευθύνομαι σε σας. Αν θέλετε, καταδεχτείτε να με κοιτάζετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας ακούω, σας παρακολουθώ. Τι αξιώνετε; Να κάνω τι επιπλέον; Να μην παίρνω και το βλέμμα μου από σας; Ειλικρινώς δεν το καταλαβαίνω.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Νεράντζη, σας παρακαλώ. Εδώ βλέπω ότι υπάρχει κάποιο πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Πού το βλέπετε το πρόβλημα;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Το βλέπω. Μα, είναι ορατό το πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Πού το βλέπετε το πρόβλημα;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν αντιλαμβάνομαι. Παρακαλώ να ακουστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μα, ακούγεστε και μάλιστα ανενόχλητος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ας μη δημιουργούμε εντυπώσεις. Εσείς βλέπετε καλύτερα από μένα από εκεί πάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ακριβώς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Λοιπόν, εγώ θα περίμενα κάτι άλλο από σας. Όχι να μου λέτε ότι με ακούτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ασφαλώς σας ακούω.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Συνεχίζω.

Ποτέ, όμως, μέχρι τώρα - και πιστεύω ότι το ίδιο θα συμβαίνει και στο μέλλον και οπωσδήποτε στη διάρκεια της προεδρίας του κ. Σιούφα - δεν ετέθη θέμα ούτε καν υπαινιγμός σχετικός με τη διαχείριση των οικονομικών της Βουλής από τον εκάστοτε Πρόεδρο. Αυτό νομίζω ότι σημαίνει κάτι. Και πρέπει να σημαίνει κάτι για την ελληνική κοινωνία.

Σημαίνει ότι ο πολιτικός κόσμος έχει τη δυνατότητα, εδώ οποιοςδήποτε συνάδελφος μπορεί να πάει στη Διεύθυνση Οικονομικών, στο Λογιστήριο της Βουλής, να δει τι δαπάνες γίνονται, για ποιους λόγους. Επιπλέον και το τελευταίο ευρώ,

παλαιότερα η τελευταία δραχμή, που ως διατάκτης ο Πρόεδρος της Βουλής υπέγραφε το σχετικό ένταλμα, προϋπέθετε τη σφραγίδα και την υπογραφή του Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου στη Βουλή. Αυτό ήταν το δείγμα γραφής και το μήνυμα της Βουλής προς τη Δημόσια Διοίκηση, προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση, οπουδήποτε. Διότι πριν από λίγες μέρες εδώ, δυστυχώς, ψηφίστηκε μια διάταξη, που επιτρέπει κατάτμηση έργων και αντίστοιχων κονδυλίων στους προϋπολογισμούς των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η Βουλή ποτέ μέχρι σήμερα δεν βρέθηκε στη θέση αυτή, να απολογείται και αυτό είναι κάτι που πιστεύω ότι στις αντιπαραθέσεις και τις πολιτικές μας συγκρούσεις δεν το έχουμε περάσει στον ελληνικό λαό.

Σε ό,τι αφορά τους Βουλευτές, την αποζημίωσή τους και τα περίφημα προνόμια τους: Εδώ θα πρέπει να πω ότι πολλές φορές συμβαίνει ορισμένοι συνάδελφοι να αναφέρονται και σε παλαιότερες περιόδους, για λόγους που καθένας τους αντιλαμβάνεται, να υπερβάλλουν σε εκδηλώσεις απαρέσκειας γι' αυτά τα περίφημα προνόμια, εξαιρούντες εαυτούς ατομικώς από τη συλλογική –υποτίθεται– ευθύνη για όλα αυτά.

Αποφάσισε η Βουλή όχι να παίρνουν δωρεάν αυτοκίνητα οι Βουλευτές, να έχουν την ιδιοκτησία τους, να τα μεταπωλούν στη συνέχεια και να αποκερδαίνουν από την αξία τους, αλλά αποφάσισε το leasing. Δηλαδή πληρώνει η Βουλή ένα είδος μισθώματος και ο Βουλευτής, όταν παύει να βρίσκεται σ' αυτήν την Αίθουσα, αποξενώνεται από τη χρήση αυτού του μεταφορικού μέσου. Όμως διαβάζουμε, ακούμε για λιμουζίνες και ο κόσμος δεν το γνωρίζει αυτό.

Θέλω, λοιπόν, να καταλήξω στο σημείο αυτό ως εξής: πιστεύω –και αυτό έχει σχέση με την παρουσία καθενός μας μπροστά στην κοινή γνώμη είτε μέσω των τοποθετήσεών μας εδώ είτε στα διάφορα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης– ότι είναι λαϊκισμός, τον οποίο αντιλαμβάνεται ο απλός πολίτης, όταν κάποιος από μας υπερθεματίζουμε αντί να εξηγούμε. Δεν λέω να γινόμαστε απολογητές είτε μειονεκτημάτων γενικότερα του δημόσιου βίου είτε του οποιουδήποτε εξ ημών δεν αντιλαμβάνεται το ρόλο του. Δεν λέω να είμαστε υπερασπιστές τέτοιων καταστάσεων, αλλά δεν μπορούμε να σιωπούμε και να συγκατανεύουμε πολλές φορές σε απαξιαστικές διατυπώσεις και υπαινιγμούς, που βάλλουν συλλήβδην και αθρόα εναντίον ολόκληρου του πολιτικού χώρου.

Ασφαλώς ο ελληνικός λαός, διότι δεν είναι λαός αγίων, δεν μπορεί να έχει και Βουλή αγίων. Αλλά οι θεσμοί μας χρειάζονται. Και το Κοινοβούλιο στην κοινοβουλευτική δημοκρατία στηρίζεται στον κομματικό θεσμό. Και αν κάτι είναι που πρέπει να μας απασχολήσει εδώ θεσμικά, είναι το αν τα κόμματα στην Ελλάδα, από τη Μεταπολίτευση και εδώ, λειτουργούν όντως δημοκρατικά.

Έχω πει από αυτό το Βήμα –θα το επαναλάβω και σήμερα– ότι ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και ο Ανδρέας Παπανδρέου, ουσιαστικά λέω, γιατί και οι άλλες πολιτικές δυνάμεις έπαιξαν προφανώς το ρόλο τους για αυτήν την υπερτριακονταετή πολιτική σταθερότητα στη χώρα, δυστυχώς δεν μερίμνησαν, ζώντας, να οργανώσουν κόμματα όπως λειτουργούν στην Ευρώπη δημοκρατικά.

Αντίθετα, θεωρούσαν ίσως ότι οι παρακαταθήκες τους θα καθοδηγούν και στο μέλλον. Αλλά στη δημοκρατία μας, στην κοινοβουλευτική δημοκρατία, δεν μπορεί να ευτελιστεί ο θεσμός του κόμματος, διότι οι βολές γίνονται εναντίον των Βουλευτών και των κομμάτων και των πολιτικών.

Εγώ πιστεύω ότι πολιτικός δεν είναι μόνο, αγαπητέ Πρόεδρε, αυτός που εκτίθεται ως υποψήφιος. Πολιτικός είναι κάθε ενεργός πολίτης που ασχολείται με τα κοινά. Αυτή είναι η έννοια της αρχαίας Αθηναϊκής δημοκρατίας.

Κι εμείς εδώ οφείλουμε, μέσα στο πνεύμα των όσων είπατε, αγαπητέ κύριε Σιούφα, να περάσουμε ιδιαίτερα στις νέες γενιές, οι οποίες δηλητηριάζονται με αυτήν την προσπάθεια απαξίωσης συνολικά του δημόσιου βίου, την αντίληψη ότι πρέ-

πει να προσεγγίσουν τις αξίες της πολιτικής, τα κοινά. Στην εποχή μας, του ατομικισμού, του υπερβάλλοντος ατομικισμού, που συμβαδίζει με τον οικονομισμό και άλλα, όχι ανθρωπίνων αξιών, δόγματα και καταστάσεις, πρέπει να είναι αυτός ο στόχος τους. Και αυτόν το στόχο υπηρέτησε και η Βουλή των Εφήβων και τα προγράμματα για τους νέους, τους μαθητές των ορεινών χωριών, όλα αυτά τα οποία και ο κ. Σιούφας θα συνεχίσει.

Επίσης, θέλω να το χαιρετήσω ιδιαίτερα το γεγονός αυτό –την ανακοίνωση του Προέδρου για τον τηλεοπτικό σταθμό της Βουλής– όσον αφορά τη δυνατότητά μας από πλευράς ενημέρωσης της κοινής γνώμης. Και πιστεύω ότι θα γίνει γρήγορα, για να μη συμβεί ό,τι συνέβη και με μένα που έπρεπε να αντιπαλαίω. Και σας το είπα και εδώ, ότι καμμία κυβέρνηση δεν θέλει να καλύπτεται ολόκληρη η χώρα οποιαδήποτε ώρα της ημέρας και της νυκτός από το ό,τι λέγεται και συζητείται στο Κοινοβούλιο. Δεν είναι ζήτημα δόγματος, είναι μία ενδιάθετη, μη συνειδητή ενδεχομένως, κατάσταση και πρέπει σ' αυτό να επιμείνουμε. Καλύπτεται δυστυχώς μόνο το 60% της χώρας από το κανάλι μας και πρέπει να καλύπτεται το 100%. Επ' αυτού ο Πρόεδρος έχει συγκατατεθεί ότι θα καταβάλει κάθε προσπάθεια.

Νομίζω ότι επειδή είπε πάρα πολύ σημαντικά πράγματα σε ό,τι αφορά τη λειτουργία μας και σε ό,τι αφορά αυτό καθ' αυτό το θεσμικό ζήτημα, θα έχει από όλους μας τη συμπαράσταση, την ενίσχυση και την ενθάρρυνση.

Θέλω να ελπίζω, όπως το είπα στη συζήτηση της ψηφοφορίας των προγραμματικών δηλώσεων της Κυβερνήσεως, ότι θα έχει αν όχι τη στήριξη, τουλάχιστον την ανοχή της Κυβέρνησης, που πρέπει να γνωρίζει κάτι που το αγνοούν διαχρονικά οι κυβερνήσεις, ότι το Κοινοβούλιο είναι από τη μία μεριά και η Κυβέρνηση από την άλλη. Η ψήφος του Κοινοβουλίου δεν είναι δεδομένη, εξ ου και επιμένω ότι και ο λόγος εδώ και ο αντίλογος δεν θα πρέπει να αφορούν τα πρόσωπα ή τα κόμματα. Και όταν αναφερόμαστε στο παρελθόν, αναφερόμαστε στις κυβερνήσεις. Και όταν αναφερόμαστε στο παρόν, αναφερόμαστε επίσης στις κυβερνήσεις.

Ο δε Πρόεδρος της Βουλής έχει ως αποστολή να κατοχυρώνει την ελευθερία του λόγου, κυρίως απέναντι στις τάσεις που εκδηλώνει πολλές φορές η πλειοψηφία, έχοντας την αίσθηση της δυνάμεώς της να ποδηγετεί, να φαλκιδεύει και ενδεχομένως να φιμώνει την αντιπολίτευση. Αυτό –το τονίζω και πάλι– δεν είναι τωρινό, είναι φαινόμενο διαχρονικό, απέναντι στο οποίο πρέπει όλοι, με πρώτο τον Πρόεδρο της Βουλής, να αμυνόμεθα.

Εγώ, κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ, διότι εν τέλει βλέπω ότι με τη γνωστή σε μένα διάθεσή σας απέναντί μου και τα αισθήματα τα οποία γνωρίζω από το 1974, επιτέλους με παρακολουθείτε και ελπίζω να διασκεδάστηκαν οι ανησυχίες και υμών και όποιων άλλων. Επιτέλους με ηρεμία σας βλέπω όλους ότι με παρακολουθείτε τώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Εμείς ευχαριστούμε τον Πρόεδρο κ. Κακλαμάνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί του Απολογισμού Δαπανών της Βουλής για το οικονομικό έτος 2006 και επί του σχεδίου Προϋπολογισμού Δαπανών της Βουλής για το οικονομικό έτος 2008.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτός ο Απολογισμός Δαπανών της Βουλής για το οικονομικό έτος 2006 κατ' έξοδα, αποτελέσματα από τη χρήση του και στο σύνολο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτός, δεκτός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς ο Απολογισμός Δαπανών της Βουλής για το οικονομικό έτος 2006 κατ' έξοδα, αποτελέσματα από τη χρήση του και στο σύνολο έγινε δεκτός σε μία και μόνη συζήτηση ομοφώνως και έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτός ο Προϋπολογισμός Δαπανών της Βουλής για το οικονομικό έτος 2008 κατ' αρχάς, κατά κατηγορίες εξόδων και στο σύνολο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτός, δεκτός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς ο Προϋπολογισμός Δαπανών της Βουλής για το οικονομικό έτος 2008 έγινε δεκτός κατ' αρχάς, κατά κατηγορίες εξόδων και σύνολο σε μία και μόνη συζήτηση ομοφώνως, και έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ να εξουσιοδοτήσετε το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.13, λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 16 Νοεμβρίου 2007 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση της υπ' αριθμόν 2/18.10.2007 επερώτησης Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προς τους Υπουργούς Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με το Ι.Κ.Α., σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

